HİLAFET

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

Hilafet

Khilafat

By:

Dr. Muhammed Celal Şems

Turkish Translation

First published in UK

Second published in Turkey, 2009

Published by:

Islam International Publications Limited

“Islamabad”, Sheephatch Lane Tilford, Surrey GU 10 2AQ

United Kingdom

Printed (in Turkey) by:

Baskı: Vesta Ofset Tel: 0212 445 7252

Mahmutbey Mh. Deve Kaldırım Cd. Gelincik Sk. No:6/4 Bağcılar

İstanbul, Türkiye

ISBN: 1 85372 616 8

Dr. Muhammed Celal Şems

HİLAFET

Vâdedilen Mesih ve Mehdi'nin (a.s.) Hilafetinin "Yüzüncü Yıl Kutlaması" dolayısıyla Halifetül Mesih V'in halifeliği döneminde yayınlanmıştır.

Ocak, 2009

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

İçindekiler

Önsöz

Hilafet kelimesi ne demektir? Kur'ân-ı Kerîm'de ve Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) hadislerinde hilafetten bahsedilmiş midir? Ümmet büyükleri ile çağdaş bilginlerin bu konudaki fikirleri nedir? Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Vâdedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam Ahmed (a.s.) ve onun halifelerinin "hilafet" konusundaki düşünceleri nelerdir? Bütün bu soruların cevabını derlememizde bulacaksınız.

"Ahmediye Hilafeti", Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Hz. Mirza Gulam Ahmed'in (a.s.) 26 Mayıs 1908'de vefatından sonra kurulmuş olup yüz yıllık bir dönemi geride bırakmıştır. Bu hilafet, Abbasî, Emevî yahut Osmanlı hilafetine benzememektedir. Ahmediye hilafetinin ülkelerin yönetimi ve iktidarı ile hiçbir ilgisi yoktur. Bu hilafet kâr veya maddi güç hevesinden uzak olup yalnız Müslüman Ahmediye Cemaati üyelerinin dinî vecibelerini gözetmekten ve manevî değerler konusunda Cemaat üyelerine rehberlik yapmaktadır. Yüce Rabbimiz (c.c.) Ahmediye Hilafetini korusun ve sonsuza kadar devam ettirsin. Âmin.

Dr. Muhammed C. Şems

Londra, 2008

Hz. Hanzele'nin (r.a.) şiirleri

Hz. Osman (r.a.) zamanında bazı kimseler hilafeti yok etmek isterlerken, Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) ashaplarından Hz. Hanzele El-Kâtip (r.a.) aşağıdaki şiirleri söylemiştir:

عَجِبْتُ لِمَا يَخُوضُ النَّاسُ فِيهِ

يَرُومُونَ الْخِلَافَةَ أَنْ تَزُولَا

وَلَوْزَالَتْ لَزَالَ الْخَيْرُ عَنْهُمْ

وَلَاقَوْا بَعْدَهَا ذُلًّا ذَلِيلًا

وَكَانُوا كَالْيَهُودِ أَوِ النَّصَارٰى

سَوَاءً كُلُّهُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَا

Yani:

"İnsanların uğraştığı konuya hayret ettim.

Onlar "Hilafet-i Raşide"yi ortadan kaldırmak istiyorlar.

Eğer o (hilafet) ortadan kalkarsa, her çeşit hayır onlardan (Müslümanlardan) kalkmış olacaktır.

Hilafetin yok oluşundan sonra onlar aşağılanıp rezil olacaklardır.

(Kısacası Müslümanlar) Yahudilerle Hıristiyanlar gibi olacaklardır.

Yani hepsi aynı şekilde doğru yoldan sapacaklardır."[1]

---

[1] İbn-i Asir Tarihi; C.2; S.123

İstihlaf Ayeti[2]

55. Sen (onlara), “Allah ile Peygamberine itaat edin,” de. Eğer yüz çevirirlerse, (Peygamber) ancak yükümlü tutulduğu şeyden sorumludur. Sizler de ancak kendi yükümlü tutulduğunuz şeyden sorumlusunuz. Eğer O'na itaat ederseniz, doğru yolu bulursunuz. Peygambere düşen görev ancak bu sözleri ulaştırmaktır.

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا
فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَ عَلَيْكُمْ مَا
حُمِّلْتُمْ ۜ وَ اِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۜ وَمَا عَلَى
الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٥﴾

56. Allah, içinizden inanan ve yerli yerinde iyi işler işleyenleri, kendilerinden öncekileri halife kıldığı gibi bunları da yeryüzünde halife kılacağına, onlara beğendiği dini sağlam bir şekilde kökleştireceğine, korku hallerini emniyetli bir hale çevireceğine dâir söz vermiştir. Onlar Bana kulluk edecekler, hiçbir şeyi Bana ortak koşmayacaklar. Bundan sonra da inkâr ederlerse, şüphesiz onlar itaatsizlerden sayılacaklar.

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا
اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَلَيُمَكِّنَنَّ
لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ
مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ۜ يَعْبُدُونَنِي لَا
يُشْرِكُونَ بِي شَيْـًٔا ۜ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٦﴾

57. Hepiniz namaz kılın, zekât verin ve Peygambere itaat edin ki, rahmet edilesiniz.

وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا
الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. (Ey söz söylenen kimse!) Kâfirlerin kendi düzenleriyle Bizi yeryüzünde hiçbir zaman çaresiz bırakacaklarını sanma. Onların barınacakları yer cehennemdir, o ne kötü bir barınaktır!

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي
الْاَرْضِ ۚ وَمَأْوٰيهُمُ النَّارُ ۜ وَلَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿٥٨﴾

[2] Nur Suresi

Halife ve Hilafetin Sözlük Anlamı

Başkasının ardından gelmek; Başkasının yerine geçmek, “Hilafet” bu manada kullanılır.	تَخَلَّفَ فُلَانٌ فُلَانًا إِذَا جَاءَ خَلْفَ آخَرَ وَ إِذَا قَامَ مَقَامَهُ وَمَصْدَرُهُ الْخِلَافَةُ بِالْكَسْرِ
Hilafet; başka birine naib (yardımcı) olmak; başkasının yerine iş yapmak	أَلْخِلَافَةُ النِّيَابَةُ عَنِ الْغَيْرِ
Başka birinin yerine bir iş görmek.	خَلَفَ فُلَانٌ فُلَانًا قَامَ بِالْأَمْرِ عَنْهُ

(Müfredat; Allâme Ragip Esfahanî)

Birinden sonra kalmak	خَلَفَهُ : جَاءَ بَعْدَهُ
Birini kendi yerine halife, vekil kılmak	خَلَّفَ تَخْلِيفًا : جَعَلَهُ خَلِيفَةً
Birini yerine vekil tayin etmek	إِسْتَخْلَفَ إِسْتِخْلَافًا هُ : جَعَلَهُ خَلِيفَةً
Halifelik, imamet, emirlik	أَلْخِلَافَةُ
Halife. Sultan-ı Azam. Padişah	أَلْخَلِيفَةُ ج خُلَفَاءُ خَلَائِفُ

(El-Mevarid; Arapça Türkçe Lugat; Mevlüt Sarı)

Başkasının yerine geçen ve onun seviyesinde bulunan.

أَلْخَلِيفَةُ مَنْ يَخْلُفُ غَيْرَهُ وَ يَقُومُ مَقَامَهُ

Öyle bir imam ki onun üstünde başka bir imam olmasın.

أَلْإِمَامُ الَّذِى لَيْسَ فَوْقَهُ إِمَامٌ

Başkasının yerine geçen.

خَلَفَهُ : كَانَ خَلِيفَتَهُ

Yüce Allah birisini kavmine halife kıldı yani kendisini onlar üzerine halife yaptı.

خَلَفَهُ رَبُّهُ فِى قَوْمِهِ : جَعَلَهُ خَلِيفَةً عَلَيْهِمْ

Filan kişi başka birisinin halifesi oldu. Yani ondan sonra baki kaldı ve onun yerine geçti.

خَلَفَ الرَّجُلَ : بَقِىَ بَعْدَهُ وَ قَامَ مَقَامَهُ

(El-Münced; Dar-ül Maşrik; Beyrut)

Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) ortanca oğlu *Hz. Mirza Beşir Ahmed (a.r.)* "Hilafet" kelimesini anlatırken şöyle bir açıklama yapmıştır:

"Bir terim olarak "Halife" kelimesi iki anlamda kullanılır;

Yüce Allah (c.c.) tarafından dünyanın ıslahı için seçilip gönderilen "Rabbanî Müslih" (yani peygamber). Bu manaya göre bütün nebiler ve resuller "Halifetullah" olarak isimlendirilirler. Çünkü onlar Yüce Allah'ın (c.c.) naibleri olarak iş yaparlar. Kur'ân-ı Kerîm dahi Hz. Âdem'in (a.s.) ve Hz. Dâvud'un (a.s.) "Halife" olduğunu beyan etmiştir.

Bir nebi (peygamber) yahut manevî müslihin (ıslah edici) ölümünden sonra onun işinin tamamlanması için o peygamberin yerine geçen ve onun cemaatinin imamı olan seçkin bir kimseye de "Halife" adı verilir. Hz. Ebu Bekir (r.a.) ve Hz. Ömer (r.a.) (bu manada) birer Halife oldular. [3]

[3] El-Furkan Dergisi; Rabvah; Mayıs-Haziran 1967

Hilafet İle İlgili Hadisler

لَقَدْ هَمَمْتُ أَوْ أَرَدْتُ أَنْ أُرْسِلَ إِلٰى أَبِى بَكْرٍ وَ أُنَبِّهَ فَأَعْمِدَ أَنْ يَقُولَ الْقَائِلُونَ أَوْ يَتَمَنَّ الْمُتَمَنُّونَ ثُمَّ قُلْتُ يَأْبَى اللّٰهُ وَ يَدْفَعُ الْمُؤْمِنُونَ

"İtiraz edenler itiraz etmesinler ve boşuna halife olmayı temenni edenler yersiz olarak böyle bir istekte bulunmasınlar diye Ebu Bekir'i (kendimden sonra) halife tayin etmek istedim ve ona bu konuda mesaj göndermeye niyetlendim. Daha sonra Yüce Allah (c.c.) başka birisinin halife olmasını istemeyecektir. Müminler de başka birisinin halife olmasına karşı çıkacaklardır, dedim." [4]

عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِى وَ سُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ

"Benim sünnetimi ve hidayete erdirilmiş, Yüce Allah tarafından kendilerine hidayet ve doğruluk ihsan edilmiş halifelerin sünnetini benimseyiniz."[5]

إِنَّ اللّٰهَ يُقَمِّصُكَ قَمِيصًا فَإِنْ أَرَادَكَ الْمُنَافِقُونَ عَلٰى خَلْعِهِ فَلَا تَخْلَعْهُ أَبَدًا

"Şüphesiz Allah (c.c.) sana bir gömlek giydirecek. Eğer münafıklar onu senden çıkarmak isterlerse, sen onu asla, hiçbir zaman çıkarma."[6]

---

[4] Sahih-i Buhari; Kitab-ül Ehkâm; Bab-ül İstihlaf
[5] Müsned Ahmed B. Hanbel; C.5; S.404. Keza bkz. Tirmizi, Kitab-ül İlm, Sünen Ebu Davud, Kitab-üs Sünneh
[6] Müsned Ahmed B. Hanbel

إِنَّ اللّٰهَ مُقَمِّصُكَ قَمِيصًا فَلَا تَخْلَعْهُ

"Şüphesiz Allah (c.c.) sana bir gömlek giydirecektir. Onu asla çıkarma."[7]

عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِى وَ سُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ

"Benim sünnetime ve doğru yolda olan, keza hidayete kavuşturulmuş olan halifelerin sünnetlerine bağlı kalınız."[8]

مَامِنْ نَبِيٍّ قَطُّ إِلَّا تَبِعَتْهُ خِلَافَةٌ

"Hiçbir nebi yoktur ki hilafet onu takip etmesin."[9]

عَنْ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ ابْنِ سَهْلٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ مَا كَانَتْ نُبُوَّةٌ قَطُّ إِلَّا تَبِعَتْهَا خِلَافَةٌ

Hz. Abdurrahman B. Sehl (r.a.) Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) "Hiçbir peygamberlik olmamıştır ki kendisinden sonra hilafet bulunmasın" buyurduğunu söylemiştir.[10]

إِنْ رَأَيْتَ يَوْمَئِذٍ خَلِيفَةَ اللّٰهِ فِى الْأَرْضِ فَالْزَمْهُ وَ إِنْ نُهِكَ جِسْمُكَ وَ أُخِذَ مَالُكَ

"Eğer Allah'ın halifesinin yeryüzünde var olduğunu görürsen, ona bağlan. Hatta vücudun paramparça edilirse ve malın yağma edilirse (yine ondan ayrılma)."[11]

---

[7] Müsned Ahmed bin Hanbel; C.6; S.75
[8] Tirmizî, İbn-i Maceh
[9] El-Hasais-ül Kübra; İmam Suyûtî; C.2; S.115; Faisal Abad Baskısı
[10] Kenz-ül Ümmal; C.6; S.119
[11] Müsned Ahmed B. Hanbel; Hadis no: 22333

عَنْ سَفِينَةَ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ يَقُولُ الْخِلَافَةُ ثَلَاثُونَ سَنَةً ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا

Hz. Sefîne'den, Nebi'nin (s.a.v.) "Hilafet otuz sene devam edecek; daha sonra padişahlığa (krallığa) dönüşecek dediğini işittim."[12]

عَنْ حُزَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ تَكُونُ النُّبُوَّةَ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى ثُمَّ تَكُون خِلَافَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى ثُمَّ يَكُونُ مُلْكًا عَاضًّا فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ ثُمَّ يَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ ثُمَّ سَكَتَ

Hz. Huzeyfe'nin (r.a.) rivayet ettiğine göre "Hz. Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

'Aranızda peygamberlik bulunacak, Allah (c.c.) ne zamana kadar isterse devam edecek. Sonra Yüce Allah (c.c.) onu kaldıracak. Sonra peygamberlik yolunda hilafet olacak. Allah (c.c.) ne zamana kadar isterse devam edecek. Sonra Yüce Allah (c.c.) onu kaldıracak. Sonra dişleyici (eziyet verici) padişahlık olacak. Allah (c.c.) ne zamana kadar isterse devam edecek. Sonra Yüce Allah (c.c.) onu ortadan kaldıracak. Sonra zor kullanarak iktidarı ele geçiren padişahlık (diktatörlük) olacak. Yüce Allah (c.c.) ne zamana kadar isterse o devam edecek. Sonra Yüce Allah (c.c.) onu ortadan kaldıracak. Sonra (tekrar) peygamberlik yolunda hilafet kurulacak.' Bundan sonra Resulüllah (s.a.v.) sustu."[13]

---

[12] Müsned Ahmed B. Hanbel; C.5; S.220-221; Beyrut baskısı
[13] Müsned Ahmed B. Hanbel; C.5; S.404

Hilafet Konusunda Hulefâ-i Raşidin'in (r.a.) Sözleri

Hz. Ebu Bekir (r.a.):

قَدِ اسْتَخْلَفَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ خَلِيفَةً لِيَجْمَعَ بِهِ أُلْفَتَكُمْ وَ يُقِيمَ بِهِ كَلِمَتَكُمْ

"Yüce Allah (c.c.) aranızdaki sevgiyi korumak ve sözünüzün şan ve şeref kazanması için üzerinize bir halife tayin etmiştir."[14]

"Canım elidde bulunan Zât'ın (Allah c.c.) adına yemin ederim ki ben bu mevkiyi (hilafeti) kendi isteğime ve arzuma göre almadım. Başka birisinin bırakarak onun bana verilmesini de istemiyordum. Yüce Rabbime (c.c.) onun bana verilmesi konusunda dua bile etmedim. Kalbimde asla onun hırsı doğmadı. Ben onu istemeyerek kabul ettim… Benim için o mevkide (hilafette) asla bir rahat yoktur. Aksine o bana taşıtılmış olan çok ağır bir yüktür. Bende onu taşıyabilme gücü yoktur. Yüce Allah (c.c.) bana yardım etmedikçe (ben onu taşıyamam). Ben başka birisinin onu taşımasını istiyordum." [15]

Hz. Ömer (r.a.):

إِنَّ اللّٰهَ قَدْ جَمَعَ أَمْرَكُمْ عَلٰى خَيْرِكُمْ صَاحِبِ رَسُولِ اللّٰهِ

"Yüce Allah (c.c.) şüphesiz sizin işlerinizi, sizin en iyinize, Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) da dostu olana (Hz. Ebu Bekir'e r.a.) havale etmiş ve böylece aranızda birlik sağlamıştır."[16]

ثُمَّ أَصْبَحْتُ الْيَوْمَ تَضْرِبُ النَّاسُ بِحَيَاتِى لَيْسَ فَوْقِى أَحَدٌ

"Bugün öyle bir mertebeye ulaştım ki insanlar benim yaşayışı-

---

[14] Daire-tül Mearif; C.3; S.758; Mısır baskısı
[15] Taberî Tarihi; C.2; S.450; Siret-i İbn-i Hişam; C.4; S.311; Mustafa El-Babi Mat; Mısır
[16] Tarih-ül Hulefâ; S.51

mı örnek alırlar ve benden daha yüce mertebeli benim üstümde başka hiçbir kimse yoktur.”[17]

Hz. Osman (r.a.):

ثُمَّ اسْتَخْلَفَ اللّٰهُ أَبَابَكْرٍ فَوَ اللّٰهِ مَا عَصَيْتُهُ وَلَا غَشَشْتُهُ

“Sonra Yüce Allah (c.c.) Hz. Ebu Bekir’i halife olarak görevlendirdi. Yüce Allah’ın adına yemin ederim ki ben ona itaat etmekten asla kaçınmadım ve onu hiç aldatmadım.”

مَا كُنْتُ لِأَخْلَعَ سِرْبَالًا سَرْبَلَنِيهِ اللّٰهُ عَزَّ وَ جَلَّ أَبَدًا

“Yüce Allah’ın (c.c.) bana giydirdiği elbiseyi (hilafet elbisesini) hiçbir zaman çıkaracak değilim.” [18]

“Eğer beni öldürmeyi başarırsanız, daha sonra aranızda asla birlik olmayacak; namazlarınızı da hep birlikte eda edemeyeceksiniz ve düşmanınıza da birlik içerisinde karşı koyamayacaksınız.”[19]

Hz. Ali (r.a.):

Hz. Ali’nin (r.a.) şöyle dediği rivayet edilir:

عَنْ وَهْبٍ السَّوَائِيِّ قَالَ خَطَبَنَا عَلِيٌّ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُ فَقَالَ مَنْ خَيْرُ هٰذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا قُلْتُ أَنْتَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ قَالَ لَا خَيْرُ هٰذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا أَبُوبَكْرٍ ثُمَّ عُمَرُ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا وَ مَا نُبْعِدُ أَنَّ السَّكِينَةَ تَنْطِقُ عَلٰى لِسَانِ عُمَرَ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ

Vehbi-nis Sevai şöyle rivayet etmiştir:

---

[17] Tarih Ömer B. El-Hattab; İbn-il Cevzî; S.132; Mısır baskısı
[18] Tarih-i Taberi; C.5; S.131
[19] Tarih-i Taberi; C.3;S.482

“Hz. Ali (r.a.) bize bir konuşma yaptı ve ‘Hz. Peygamber’den (s.a.v.) sonra bu ümmetin en hayırlısı kimdir?’ diye sordu. ‘Sensin ey Emir-el Mü’minin’ dedim. O, ‘Hayır! Hz. Resulüllah’tan (s.a.v.) sonra bu ümmetin en hayırlısı Ebu Bekir’dir (r.a.); sonra da Hz. Ömer’dir (r.a.). Hz. Ömer’in lisanı üzerinden sekinetin[20] konuştuğunun imkân haricinde olduğunu görmeyiz” dedi.[21]

[20] Sekinet: Sükûn ve imtinan. Temkin. Nefisteki telaşın kesilmesi ile hasıl olan kalp huzuru ve sükuneti

[21] Müsned Ahmed B. Hanbel; C.1; S.106

Hilafet ve Halife Hakkında Ümmet Büyüklerinin Sözleri

Hazret Şah Veliyullah Muhaddis Dehlevî (a.r):

"Yüce Allah (c.c.) iman edenler ve salih amel işleyenler arasından halifeler gönderecektir" kelimelerini içeren âyet-i kerimenin anlamı şudur: Her ne zaman Yüce Allah (c.c.) insanları ıslah etmek üzere birisini halife olarak görevlendirmeye karar verirse O, insanların kalplerine, seçip görevlendirmek istediği kimseyi halife seçmelerini ilham eder."[22]

"*Halife-yi Raşid*", imamlık görevini üstlenmiş bulunan ve İlahî talimatları yayan birisine denir. Kime böyle bir görev verilirse ve böyle bir iş kime havale edilirse o, "Halife-yi Raşid" olarak adlandırılacaktır. İster o, geçmiş zamanlarda yaşamış olsun, isterse şimdiki çağlarda yaşasın… "Hilafet-i Raşide"nin ilk dört halifenin zamanıyla kısıtlı veya daha sonraki (ikinci kuruluş) devriyle sınırlı olduğunu ileri sürmek doğru değildir."[23]

"Zamanın imamına (halifeye) baş kaldırmak ve ona boyun eğmemek küstahlıktır… Onun tevessülü (aracılığı) olmadan Yüce Allah'a yaklaşmak, ancak bir vehim ve hayal olup tamamen batıl ve mümkün olmayan bir şeydir." [24]

Hz. Şah M. İsmail Şehid (a.r.)

"Hz. Mehdinin (a.s.) hilafetinin, hilafet-i raşidenin çok üstün (ve seçkin) kısımlarından olacağı apaçık bir konudur. Yani o hilafet, korunmuş olacaktır. (Yüce Allah (c.c.) onu daima koruyacaktır.)[25]

"Halife-yi Raşid, Resulün yerine geçen oğlu mertebesinde olur. Dinin diğer bilginleri (ve imamları) diğer evlatları gibi olurlar. Bütün çocuklar babalarına nasıl saygılı davranıyorlar ve hizmet

---

[22] İzale-tül Hifa; C.1; S.9
[23] Mansab-i İmamat; S.77-78
[24] Mansab-i İmamat; S.111; Lahor baskısı
[25] Mansab-i İmamat; S.84

ediyorlarsa aynı şekilde babalarının yerine geçen kardeşlerine de aynı şekilde muamele etmelidirler ve onu babalarının yerine koymalıdırlar. Keza ona ortak olduklarını da hiç iddia etmemelidirler. Onların terbiyeli, saygılı ve saadet sahibi olmaları ancak bunu iktiza eder."[26]

"İmam (halife) Resulün (s.a.v.) saadet sahibi evladı gibidir ve ümmetin (diğer) bütün büyükleri ve milletimizin ileri gelenleri, uşaklar, hizmetçiler ve canlarını feda etmeye hazır olan köleler gibidirler… (Halifenin) huzurunda birisinin kendi bilgisini ve yeteneğini bir şey sayması her iki cihanın bedbahtlığıdır. (Aynı şekilde) onunla uyum içinde olmak Resul ile uyum içinde olmak demektir. (Halife) ile yabancılık içinde olmak bizzat Hz. Resulüllah (s.a.v.) ile yabancılık içinde olmak demektir."[27]

"Kitap (Kur'ân-ı Kerîm) ile sünnet, dinimizin usullerindendir. Aynı şekilde imamın (halifenin) emri ise İslam şeraitinin delillerindendir. "Sünnet-i Resul" nasıl Allah'ın (c.c.) kitabından sonra ikinci derecedeyse, aynı şekilde imamın (halifenin) emri de Sünnet-i Resul'den (s.a.v.) sonra ikinci derecededir."[28]

---

[26] Mansab-i İmamat; S.86-87
[27] Mansab-i İmamat; S.78
[28] Mansab-i İmamat; S.91

Ehl-i Peygam Yahut Lahorilerin[29] Düşünceleri

Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) ölümünden sonra, Hz. Mevlana Nuruddin (a.r.) birinci halifesi seçildi. Kadiyan'da bulunan ve sayıları bin iki yüze ulaşan Ahmedi Müslümanların hepsi Hz. Mevlana Nuruddin'in (a.r.) Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) birinci halifesi olduğunu kabul ettiler.

Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) "*El-Vasiyet*" adlı eserinde kendisinin Yüce Allah'ın (c.c.) mücessem[30] kudreti olduğunu, fakat kendisinin de diğer bütün peygamberler gibi öleceğini, fakat Ahmedilerin ölüm haberine üzülmemesi gerektiğini, çünkü Yüce Allah'ın (c.c.) ikinci kudretini de mutlaka göstereceğini ve Hz. Ebu Bekir (r.a.) gibi bazı kimseleri ortaya çıkaracağını, böylece Ahmedilerin korkularının giderileceğini detaylı olarak yazmıştır. "*Kudret-i Saniye*"den murat açık olarak "*Hilafet*"tir. Hz. Ebu Bekir'i (r.a.) bir örnek olarak göstermesi de bunun çok açık bir delilidir.

Maalesef birinci halife Mevlana Nuruddin'in (a.r.) hayatında daha sonra Lahorî yahut Ehl-i Peygam olarak tanınan Muhammed Ali, Hoca Kemal-üd Din ve diğer bazı kimseler Hz. Mesih-i Mev'ud'dan sonra hilafete asla gerek olmadığını; aksine onun ölümünden sonra *Sadr Encümen Ahmediye'nin* onun yerine geçtiğini savundular. Bu zatlar Hz. Mevlana Nuruddin'in (a.r.) de Sadr Encümen'in işlerine karışamayacağını ve Sadr Encümen'in işlerinde tamamen serbest olduğunu propaganda ettiler. Mevlana Nuruddin'in (a.r.) hayatında dahi sinsice planlar kurarak gizlice broşürler neşrederek "hilafet" aleyhinde propaganda yaptılar. Hz. Mevlana Nuruddin (a.r.) onları sık sık

---

[29] Vadedilen Mehdi'nin (a.s.) Birinci halifesi Mevlana Nuruddin Hazretlerinin 1914 senesinde vefatından sonra ikinci halifeye biat etmeyerek Kadiyan'dan ayrılıp Lahor'a yerleşen gruba Lahorî deniyor. Bunların ilk amirleri Mevlana Muhammed Ali Bey idi. Bunlar Ehl-i Peygam adıyla da anılır.

[30] Cisimlenmiş olan, tepeden tırnağa

uyardı ve kızgınlığını açık bir şekilde ifade etti. Hz. Mevlana Nuruddin'in (a.r.) bu konudaki ifadeleri bu derlememizde yer almıştır.

Halifetül Mesih I Hz. Mevlana Nuruddin son hastalığında, daha sonra Lahorilerin "Amiri" seçilen *Mevlevi Muhammed Ali Bey*, yine sinsice hareket ederek bazı planlar kurdu ve onları yürürlüğe koydu. Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) oğlu Hz. Mirza Beşir Ahmed (a.r.) durumu şöyle izah etmiştir:

"Hilafeti inkâr edip kabul etmeyenlerin lideri Mevlevi Muhammed Ali Bey, Hz. Halifetül Mesih I'in vefatından önce gizlice "Ek Zaruri İlan" başlıklı bir broşür hazırlayarak bastırmıştı. Posta vasıtasıyla göndermek üzere onun paketlerini dahi hazırlamıştı. O broşür (Hz. Mevlevi Nuruddin'in (a.r.) vefatından sonra) çok sayıda dağıtılacaktı. Hatta I. Halife Hazretlerinin (a.r.) vefatının çok yakın olduğunu hissederek, kendisi henüz hayatta iken o broşürü uzak bölgelere dahi göndermişti.

Broşürde ileri sürüldüğüne göre, cemaatimiz arasında hilafet nizamına gerek yokmuş! Aksine (Sadr) Encümen nizamı yeterli imiş! Ancak cemaatimizden olmayan gayr-ı Ahmedilerden biat almak gayesiyle; keza Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) I. Halifesinin (a.r.) vasiyetine saygı göstermek gayesiyle herhangi birisi amir olarak görevlendirilebilirmiş! Fakat o, cemaatimizin yahut Sadr Encümen Ahmediye'nin başkanı olmayacakmış! Aksine onun amirliği ve liderliği sınırlı ve şartlara tabi olacakmış!"[31]

Hz. Mevlana Nuruddin'in (a.r.) vefatından sonra Sadr Encümen'in, Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) gerçek halifesi olduğunu ve Sadr Encümen dışında başka bir halifeye gerek olmadığını savunan bu zatlar, ikinci halife Mirza Beşirüddin'in (a.r.) halife seçilmesinden sonra Kadiyan'dan ayrıldılar ve Lahor'a yerleştiler. Lahor'da "Ahmediye Encümen-i İşaat-ı İslam" adında bir müessese kurarak "Peygam-ı Sulh" adlı gazete vasıtasıyla fikir-

---

[31] El-Fazl Gaz.; Kadiyan; 28 Aralık 1939

lerini yaymaya başladılar. Bu hizbe genel olarak "*Ehl-i Peygam*" yahut "*Lahorî*" denir. Bunlar Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) hilafetini kabul etmedikleri gibi, kendisinin de hiçbir şekilde bir peygamber olamayacağına inanıyorlar. Oysa Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) sık sık Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) ümmetinden ve Resulüllah'a tâbi bir peygamber olduğunu açıklamıştır. Mevlevi Muhammed Ali ve onun fikrini benimsemiş olan dostları Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) hayatında peygamberlik iddiasını kabul edip kendisine biat etmiş idiler. Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) ümmetinden olup kendisine tâbi bile olsa Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) peygamberliğini kabul etmiş olan birisi, peygamberden sonra hilafetin varlığını doğal olarak kabul etmek mecburiyetindedir. Bu kimseler hilafeti inkâr ettiklerine göre, Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) peygamber olduğunu da inkâr etmek zorunda kaldılar. Daha sonra ikinci halife Hz. Mirza Beşirüddin'e (a.r.) olan düşmanlıkları kendilerini daha değişik inanç ve fikirler uydurmaya zorladı.

Bu konuda daha detaylı bilgi edinmek isteyen şu eserlere bakabilir dipnottaki eserlere bakabilirler.[32]

Ehl-i Peygam yahut Lahorilerin fikirleri, Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) halifeleri, özellikle birinci Halife Hz. Mevlana Nuruddin (a.r.) ile ikinci halife Hz. Mirza Beşirüddin (a.r.) tarafından delillerle reddedilmiştir. Bu konuda, derlememizde yeterince bilgi verilmiştir.

Yüce Allah (c.c.) Lahorilerin daha sonra doğru yoldan sapmalarından önce gerçek inançlarını da açığa vurmalarını sağladı.

---

[32] Mücahid-i Kebir; Mümtaz A. Farukî; Ahmediye Encümen-i İşaat-i İslam; Lahor; 1962
Ahmediye Cemaat Lahor, Or Kadiyanî Cemaat Ka İhtilaf
Nebüvvetü Hilafet; Nazarat Davet-ü Tebliğ, Sadr Encümen Ahmediye Kadiyan; Ocak 1977
El-Vasiyet; Ruhan-i Hazain; C.20

Başlangıçta, Halifetül Mesih I Hz. Mevlana Nuruddin'in zamanında Lahorilerin inançları göstermek bakımından ona hitaben şöyle demişlerdi:

"Bütün kavim size tabiyiz. Keza Meclis-i Mutemedin (Sadr Encümen Ahmediye) sizin biatinize dâhildir ve onların hepsi size tâbidirler."[33]

"Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) El-Vasiyet adlı eserindeki buyruğuna göre, ister şu anda olsun isterse gelecekte olsun, bütün Ahmediye Cemaati üyeleri Hz. Ahmed'i (a.s.) temsilen Hz. Hacı Mevlevî Hekim Nuruddin'in eli üzerine biat olsunlar. Hz. Mevlevi Bey'in buyruğu gelecekte bizim için Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) buyruğu gibi olacaktır."[34]

"Dünya insanları Hz. Resulüllah (s.a.v.) ile onun aşığı Hz. Mesih-i Mev'ud'a (a.s.) iman etmedikçe hiç kurtuluşa ulaşamazlar. Bu bizim imanımızdır. Ondan sonra onun (Mesih-Mev'ud'un a.s.) gerçek halifesi, seyyidüna, mürşidüna ve Mevlana Hz. Mevlevî Nuruddin Bey'i kendimize rehber ve efendi biliriz."[35]

Ancak ne yazık ki onlar, daha sonra inançlarını değiştirdiler. Kısa olarak onların inançlarını şöyle sıralayabiliriz:

A- *Hz. Mesih-i Mev'ud'dan (a.s.) sonra "Meclis-i Mutemedîn Sadr Encümen Ahmediye" kendisinin yerine geçecektir ve bundan başka herhangi bir halifeye gerek yoktur.*[36]

Cevabı:

1- Zikredilen encümen Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) hayatında da mevcuttu. Fakat Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.)

---

[33] Peygam-ı Sulh Gaz; 4 Aralık 1913
[34] Bedir Gazetesi; 2 Haziran 1908
[35] Ehl-i Peygam'ın yeminli beyanatları; Peyam-ı Sulh Gaz; 16 Ekim 1913
[36] Bkz. Mücahid-i Kebir; M.A. Farukî; Lahor; 1962; S.103

ölümünden sonra bazı zatlardan bahsetmiştir. Ondan encümen murat değildir.

2- Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) kendisinin Yüce Allah'ın (c.c.) mücessem (başlı başına) bir kudreti olduğunu ve ölümünden sonra "İkinci kudret"in belireceğini ve böylece cemaatimizin korkusunun emniyete dönüşeceğini beyan etmiştir. İkinci kudretten bahsederken Hz. Ebu Bekir'i (r.a.) örnek göstermiştir. Bundan açıkça anlaşıldığı gibi Kudreti Saniyeden kastedilen sadr encümen olamaz. Aksine bundan murat Hz. Mesih-i Mev'ud'dan sonraki halifelerdir.

B- *Nur sûresinin "istihlaf" ayeti olarak isimlendirilen ayetinde*[37] *yalnız Hz. Resulüllah'tan (s.a.v.) sonraki hilafet murattır.*[38]

Cevabı:

1- Ayetin içeriği bu düşünceyi reddetmektedir. Ayette imana sahip olup amel-i salih işleyenlere hilafetin bahşedileceği beyan edilmiş ve bu vaadin yalnız otuz sene ile sınırlandırılmış olacağı belirtilmemiştir. Yüce Allah'ın verdiği söz açık ve sınırsızdır.

2- Hz. Resulüllah (s.a.v.) da hilafetin ortadan kalkmasından sonra birkaç devir geçeceği ve sonra tekrar hilafetin kurulacağını beyan ederek:

ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةٌ عَلٰى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ

buyurmuştur. Yani nübüvvet yolunda hilafet (tekrar) kurulacaktır. [39]

[37] Nur Sûresi; Ayet 56
[38] Bkz: Mücahid-i Kebir; M.A. Farukî; Lahor; 1962; S.91
[39] Müsned Ahmed B. Hanbel; C.5; S.404

3- Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) bizzat bu düşünceyi reddetmiş ve hilafetin yalnız otuz seneye kadar devam edeceğini ve ondan sonra hilafetin asla tekrar kurulamayacağını savunmanın temelsiz olduğunu açıkça beyan etmiştir. [40]

4- Lahoriler yahut Ehl-i Peygam, Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) vefatından sonra Hz. Mevlana Nuruddin'i (a.r.) açıkça Mesih-i Mev'ud'un halifesi olarak kabul ettiler.[41]

Hz. Mesih-i Mev'ud'dan sonra hilafetin varlığını açık olarak kabul etmekle hilafetin Encümenle değil aksine, kişiler şeklinde devam ettiğini de kabul etmiş oldular.

5- Hz. Mevlana Nuruddin'de (a.r.) açık olarak halife olduğunu beyan etmiş ve Lahor grubunun ileri gelenleri, onun zamanında ve kendisinin önünde ağızlarını bile açmamışlardı.[42]

C- *Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) elinden biat olmuş olanların, kendisinden sonra artık başka birinin eli üzerinde biat etmelerine gerek yoktur.*[43]

Cevabı:

Hz. Resulüllah'tan (s.a.v.) sonra Hz. Ebu Bekir'e (r.a.) biat edildiği bilinen bir gerçektir. Diğer bir ifade ile Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) eli üzerinde biat ederek İslam dinini kabul etmiş olan bütün sahabeler Hz. Ebu Bekir'e de (r.a.) biat ettiler.

---

[40] Bkz: Şahadet-ül Kuran; Ruhani Hazain; C.6; S.353-355; Hazret-i Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) bu yazısı derlememizde mevcuttur.
[41] El-Hakem Gaz; 28 Mayıs 1908
[42] Nuruddin'in (r.a.) halife oluşu ile ilgili iddiası için bakınız; Bedir Gaz; 21 Ekim 1909; A.G.G. 4 Temmuz 1912
[43] Bkz; Peygam-ı Sulh; 15 Mart 1914

Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) vefatından sonra Kadiyan'da bulunan bütün Ahmediler Hz. Mevlana Nuruddin'in (r.a.), Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) birinci halifesi olduğunu kabul ederek eli üzerinde biat ettiler. Mevlevi Muhammed Ali, Hoca Kemal-üd Din ve Lahorilerin Kadiyan'da bulunan bütün büyüklerinin de Hz. Mevlana Nuruddin'e (a.r.) biat ettikleri bilinen bir gerçektir.[44] Ancak daha sonra Mevlana Nuruddin'in (a.r.) ve bütün cemaatin hata yaptığını ve bunun da beşeri bir hata olduğunu ileri sürdüler.[45] Hoca Kemal-üd Din, biat anında açık olarak, "Ben sizin emrinize tâbi olacağım ve daha sonra gelen halifelerin emirlerine de itaat edeceğim" demişti.[46]

Ehl-i Peygam Yahut Lahorilerin Bugünkü Durumu

Hilafeti inkâr eden ve Müslüman Ahmediye Cemaatinin daimî ve ebedi merkezi olan Kadiyan'dan ayrılarak, "Ehl-i Peygam" yahut "Lahori" olarak adlandırılanların bugünkü durumuna da bir göz atalım. Bu da Hz. Mesih-i Mev'ud'dan (a.s.) sonra kurulan hilafetin gerçekten Yüce Allah (c.c.) tarafından olduğunu ve hilafeti inkâr edenlerin hüsrana uğradıklarını kanıtlayan bir delildir. Lahorilerin liderlerinden olan El-Hac Şeyh Mian Muhammed bu konuda fikrini şöyle ileri sürmüştür.

"Lahor'da işimizi başlattığımızdan bu yana otuz yedi sene geçmiştir. Ancak bugüne kadar dört duvarın arasından çıkamamışızdır. Bunu müşahede etmek kalplerimizde ne derece ümitsizlik yaratır!"[47]

"Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) genç Ahmedi erkek ve kızların cemaatimiz arasında evlenmeleri gerektiğini vurgulamıştı. Fakat encümenin bütün çabalarına rağmen, bu konudaki planlarımızın tamamen boşa çıktığını müşahede etmekteyiz. Bu konuda planlarımızı yürürlüğe koymak işi hiç de iç açıcı değildir. Genç

---

[44] Daha fazla bilgi için bakınız: Bedir Gazetesi; 2 Haziran 1908
[45] Bakınız: Peygam-ı Sulh; 22 Nisan 1914
[46] Enderunî İhtilafat-i S.A.K. Eshab; S.70
[47] Peygam-ı Sulh; 6 Şubat 1952; S.7

erkeklerimiz cemaatimiz dışından evlenmektedirler. Genç ve yetişkin yaşa gelen kızlarımız için de (cemaatimiz içinde) uygun eşler bulmakta zorluk çekmekteyiz."[48]

"Peygam-ı Sulh Gazetesi yazı işleri müdürü, cemaatlerinin ne duruma düştüğünü şöyle dile getirmiştir: 'Bu yüz yıl sona ermek üzere olduğuna göre bazı kimseler, bu yüzyılın müceddidi tarafından kurulan cemaatimizin devrinin son demlerine ulaştığını söylerler. Onlara göre ancak bundan sonraki yüzyılın müceddidi ona yeni bir hayat verebilecektir. Cemaatimizin bedenine bir ruh indirmek bizim görevimiz değildir. Böyle bir şeye bizim gücümüz de yetmez."[49]

Lahorilerin ilk amiri, Mevlevi Muhammed Ali Bey, dostuna yazdığı bir mektubunda, (kendisinden sonra amir seçilen) Sadruddin ile diğer ileri gelenlerin kendisi aleyhinde temelsiz propaganda yaptıklarını üzülerek yazdı. Mevlevi Muhammed Ali'nin karısı, 29 Kasım 1951'de bir dostuna yazdığı mektupta Mevlevi Muhammed Ali'nin bir vasiyetinden bahsetti. Buna göre Mevlevi Muhammed Ali Bey, ölümünden sonra Sadruddin'in kendi cenazesine katılmasına izin vermediğini ve naaşına da dokunmaması gerektiğini vurguluyordu. Bütün bunlardan bahsederken, hilafetinin ilk günlerinde Hz. Mirza Beşirüddin'e (a.r.) Yüce Allah'ın (c.c.)

لَيُمَزِّقَنَّهُمْ

İlhamını indirdiğini de hatırlatalım. "*Yüce Allah (c.c.) onları paramparça edecektir.*" Ne kadar acıdır ki Mevlevi Muhammed Ali'nin "benim naaşıma dokunmasın ve cenazeme de ka-

[48] Ahmediye Encümen İşaat-i İslam'ın 52. Jalsa Salana'sının raporu; S.5
[49] Peygam-ı Sulh; Ocak; 1958; Tahrik-i Ahmadiyyat; C.5; S.143

tılmasın" dediği Sadruddin Bey, kendisinden sonra onun yerine amir seçilmiştir![50]

Hilafeti İnkâr Edenlerin Suçlamaları

Ehl-i Peygam yahut Lahorilerin halifelere, özellikle Halifetül Mesih I Hz. Mevlana Nuruddin'e (a.r.) yönelttikleri değişik suçlamaları şöyle özetleyebiliriz. Bunların cevabı derlememizin değişik yerlerinde kendiliğinden verilmiş bulunmaktadır.

Amir yahut diktatörlük suçlaması!

Hâşâ birinci Halife (a.r.) sanki bir diktatör gibi davranmaktaymış!

Kendisi Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) yazdığı "El-Vasiyet" adlı kitapçığındaki yazılarını bir tarafa iterek encümen yerine hilafeti zorla cemaate kabul ettirmek istiyormuş!

Cemaatin mallarını insafsızca boşa harcıyormuş!

Hilafet görevi layık olmayan birisine yersiz olarak verilmiş. Mevlevi Nuruddin Bey (a.r.) hilafete layık değilmiş ve görevi de namaz kıldırmak ve çocuklara Kur'ân okutmaktan başka bir şey olmamalıymış!

Birinci Halife (Mevlana Nuruddin r.a.) Kur'ân bilgisi bakımından diğerlerinden üstün ise de cemaati yönetmek ve idari işlerini kontrol etmek onun kuvvetinin çok üstünde imiş!

Halife istediği kimseleri cemaate zorla musallat ediyormuş!

Yaşı çok ileri olduğundan tabiatında inat varmış ve bu da çok belirgin bir sevideymiş! Tabiatı çok değişken olduğundan do-

---

[50] Daha fazla bilgi için bakınız; Truth Prevails; Qazi Mohammad Nazir; Nazir Ishaat Liy. Wa Tas Sadr Anj. Ahm. Pakistan; Rabvah; Ekim 1966; S.8-9

layı çok huysuz imiş ve bir dakikası öteki dakikasına uymuyormuş![51]

Bu itirazların ne derece asılsız olduğu kendiliğinden anlaşılmaktadır. Mamafih bu itirazlardan Lahorilerin takvadan ne derece uzak olduğu da anlaşılmaktadır.

[51] Bakınız: Dr. Mirza Yakup Bey'in, keza Dr. Seyyid M.H. Şah'ın Seyyid Hamid Ali Bey'e yazdığı mektuplar; Keza bkz: El-Hakem Gaz; 28 Şubat 1914; Sevamih-i Fazl-ı Ömer C.1; S.344-357; Fazl-ı Ömer Foundation Yayınları

Hilafet Konusunda Çağdaş Bilginlerin Düşünceleri

İmam-ül Hind olarak isimlendirilen tanınmış bilgin *Mevlana Ebülkelam Azad'a* göre halife ve hilafet için bir ülke ve hükümet gereklidir. Buna mukabil Müslüman Ahmediye Cemaatinin kurucusu Hz. Mirza Gulam Ahmed'in (a.s.) ikinci halifesi Hz. Mirza Beşirüddin (a.r.) Ahmediye halifelerinin ülke ve hükümet gibi maddi şeylerle hiçbir ilişkisi olmaması gerektiğini savunmaktadır.[52] Ebülkelam Azad'ın düşünceleri şöyledir:

"Kur'ân-ı Kerîm'e göre *Hilafet* olarak isimlendirilen müessese aslında "Yeryüzü üzerinde hilafet" yani yeryüzünde hükümet ve üstünlük demektir. O bakımdan bu ayete[53] göre yeryüzünde tam olarak bir hükümet ve yetki elinde bulunmadıkça "İslam Halifesi"nin var olması hiç de mümkün değildir."[54]

Mevlana Ebülkelam Azad halife ve hilafeti şöyle tanımlamıştır: "Onunla beraber olmak, ona dost olmak, ona itaat etmek, onun hareketine göre hareket etmek, duruşuna göre durmak, onun çağrısına hemen cevap vermek, onun davetini canla başla kabul ederek onun huzuruna çıkmak her Müslüman'a farz kılınmıştır. Hiçbir Müslüman bu farzı eda etmeden cahiliye karanlığından çıkarak İslam'ın hayat verici aydınlığına giremez. İslam terimlerine göre böyle bir kavmî merkezin adı "Halife" ve "İmam"dır.[55]

"Her çağda Müslümanların bir halifesi ve imamı olmalıdır. Bu da İslam'ın dinî ve şer-î yasasıdır. "Halife" (kavramından) murat, bağımsız, hükümet ve ülkeye sahip bir padişahtır. O, Müslümanları ve onların yerlerini korumak ve şeriatı yürürlüğe

---

[52] Bununla ilgili yazıları "Hz. Muslih-i Mev'ud'un (r.a.) yazıları" başlıklı bölümde bulmak mümkündür.
[53] İstihlaf Ayeti; 25:55
[54] Mesele-yi Hilafet; Mektebe-yi Cemâl; Lahore; 2004; S.22
[55] Mesele-yi Hilafet; Ebülkelam Azad; Mektebe-yi Cemal; Lahore; 2004; S.38

koymak konusunda tam bir güce sahip olmalıdır. Keza düşmanlara karşı da tam olarak güçlü olması gerekir.”

“Ona itaat ve yardım etmek her Müslüman’a farzdır. O, açık olarak kâfirliğe sapmadıkça ona itaat etmek, Yüce Allah’a (c.c.) ve Hz. Resulüllah’a (s.a.v.) itaat etmek gibidir. Onun itaatinden dışarı çıkan bir Müslüman İslamî cemaatten de dışarı çıkmış olur. Hangi Müslüman ona karşı savaşırsa yahut ona karşı savaşanlara yardım ederse o, Yüce Allah (c.c.) ve O’nun Resulüne (s.a.v.) karşı kılıç kaldırmış sayılır. Böyle birisi İslam’dan da dışarı çıkmış olur. İster o, namaz kılsın; oruç tutsun ve kendisini Müslüman olarak isimlendirsin, böyle birisi hiçbir zaman Müslüman sayılmayacaktır.”[56]

Ebülkelam Azad Bey, bir halifenin gereksinmesini ve değerini şöyle özetlemiştir:

“Derin bilgiye sahip olan ve içtihat yapabilen bir beyne gerek vardır. Kalbi de Kitap ile Sünnet’in derin anlamlarından ve sırlarından vâkıf olmalıdır. O, şerî usulleri Hindistan Müslümanlarının mevcut durumlarına uygulayabilmelidir. Keza Hindistan’ı vatan edinmeleri ile ilgili yeni duruma ve her an değişmekte olan savaş ile barış durumlarına da tam olarak dinî usulleri uygulayabilme yeteneğine sahip olmalıdır. Şeriatın bütün çıkarlarını ve gayelerini koruyarak ve aralarında bir denge kurarak şerî fetvaları verebilmelidir. Her bilgin onun ehli değildir. Keza her medrese dahi onun sırlarına vakıf değildir.”[57]

“Bir halifenin hükümeti tam olarak kurulup yerleşmiş ise, ondan sonra ona itaat etmekten ayrılarak kendi hükümetini iddia eden bir Müslüman, isyancıdır ve derhal öldürülmesi gerekir.”[58]

---

[56] Mesele-yi Hilafet; Mektebe-yi Cemal; Lahore; 2004; S.187
[57] Mesele-yi Hilafet; Mektebe-yi Cemal; Lahore; 2004; S.209
[58] Mesele-yi Hilafet; Mektebe-yi Cemal; Lahore; 2004; S.187

"Halifenin Kureyş'ten olması, temel bakımından gerçek ve teşriî (dinî) bir şart değildir. Ancak önceden verilmiş olan bir haberdir ve onların İslam dinini yürürlüğe koymalarına bağlıdır."[59]

"Kur'ân-ı Kerîm'de, hilafet ve imamlık müessesesinin şeriat (din) bakımından yalnız Kureyş ailesiyle sınırlı olduğunu gösteren, kesin bir delil yoktur… İslam dini hilafetin, belli bir kavimle yahut belli bir aileyle sınırlı olduğunu hiç beyan etmemiştir."[60]

Mevlana Ebülkelam Azad Bey, yeniden hilafetin kurulması için bir yol göstermektedir. Ona göre, "Bütün insanlar bilgi ve (iyi) amel sahibi bir kimse üzerinde birleşmelidirler. O kişi onların imamı olmalı. O, her ne öğretirse, iman ve sadakat (doğruluk) ile onu kabul etmelidirler. Kur'ân-ı Kerîm ve Sünnete tabi olarak verdiği emirlere hiç itiraz etmeden itaat edilmelidir. Hepimizin dili konuşmaz olmalıdır. Bir tek onun dili konuşmalıdır. Bütün insanların akılları işlemez olmalı. Bir tek öyle birisinin aklı çalışmalıdır. İnsanların ne dilleri ne de akılları olmamalıdır. Ancak kabul edip evet diyen kalpleri olmalıdır. Keza amel eden elleri ve ayakları olmalıdır. Eğer durum bu olmazsa, (o durumda Müslümanlar sanki) kuru birer kalabalık, hayvan sürüsü yahut çakıl ve taş yığınıdır. Ancak bir cemaat, bir ulus yahut bir topluluk değildirler."[61]

"(Hilafet) ümmet-i Müslime için ölüm kalım meselesi ve ceza görmenin yahut necat bulmanın bir vesilesidir. (Hilafet) olmadan İslamî buyrukları yürürlüğe koymak ve ümmeti koruyabilmek asla mümkün değildir. Gerçek şudur ki; şu anda bir hilafeti tekrar yürürlüğe koyma görevini unutarak ve bu yönden suskun kalarak biz Müslümanların hepsi günahkârane bir hayat sürdürmekteyiz. Kitap (Kur'ân) ve Sünnete göre dünyadaki

---

[59] A.G.E; S.62
[60] A.G.E; S.102
[61] Mesele-yi Hilafet; S.314

yaşayışımızın bir saniyesi dahi halife olmadan geçmemelidir. Hatta yeni halife tayin edilmeden geçmiş halifenin cenazesinin kılınması ve defnedilmesi dahi ertelenmelidir. İster bu iş, iki üç gün devam etsin. İşte bu kadar büyük "gerçek ve yüce bir görev"den yüz çevirmemiz bugün bizi aşağılık ve düşkünlük çukurunun derinliklerine sürüklemiştir."[62]

Müslümanlar hilafetin yok edilişi konusunda şöyle matem etmektedirler:

"Müslümanların kendi bencilliklerine dayanarak yaptıkları en büyük zulüm "Hilafet Âlâ minhâcin Nübüvvet" (Peygamberlik yolunda kurulan hilafet) silsilesini yok etmeleridir. Böylece onlar, "Ümmet-i Müslime"yi koyun sürüsü gibi ormanlara saldılar… Müslümanları dağılmaktan koruyan ve bir merkezde toplayan tek müessese hilafet idi. Ancak ne kadar acıdır ki yüce gelenekler varken dahi Müslümanlar, hilafet çarşafını yırtarak onun yerine zor kullanan bir dikta rejimini başlattılar ve böylece kendi elleriyle ümmetin birliğini dağıttılar! Bugün bütün dünyaya yayılmış bulunan Müslümanlar bir 'Hilafet-i İslamiye'yi kuramazlar mı?"[63]

Mevlana Abd-ül Macid Deryabadî hilafetin ortadan kaldırılışına şöyle matem tutmaktadır:

"Bugün 'Hilafet-i İslamiye' olsaydı, İslam memleketleri küçük parçalara ayrılmazdı. Gelişmiş Müslüman ülkelerin yöneticileri bugün hilafetin ortadan kaldırılışının cezasını çekmektedirler ve hilafeti terk ederek küçük kavimlere bölünmüşlerdir. Şeytan onların kulaklarına milliyetçilik sihrini üflemiştir ve onlar da onu akıllarından çıkarmamaktadırlar.[64]

Raşid Niyaz adlı yazar hilafetin yok edilişini şöyle yermektedir:

---

[62] A.G.E; S.106
[63] Cadd-ü Cihed Dergisi, Lahor, Aralık 1960
[64] Sıdk-ı Cedid Dergisi, 1 Mart 1974

"Ümmetin kuvvetinin kaynağı, bir halifenin işaretiyle hareket etmesidir. Ancak maalesef o merkez bugün aramızdan yok olmuştur. Bütün ümmetin etrafında dolaştığı ve hareket ettiği o merkezi nokta bugün kaybolmuştur. Bu ne kadar acı bir hadisedir… Şu anda milyonlarca Müslümanın ne bir amiri ne de onların işlerini ve çıkarlarını koruyan bir halifesi bulunmaktadır."[65]

Pakistan'ın meşhur yazarı *Ç. Rahmet Ali Bey* İslam âleminin ızdıraplarının ancak hilafet vasıtasıyla giderilebileceğini açıklarken ilginç bir fikir ileri sürmektedir. Ona göre:

"Hilafet nizamını yok etmek konusunda bütün kavim suçludur. Dünyadaki Müslümanlar bugün zillet ve aşağılanmakla başbaşadırlar. Sebebi de kendilerinin "Hak Dini" olan İslam dininden yüz çevirmiş olmalarıdır. Yazık! Onlar ne kadar akılsızdırlar. Kendi düşmanları yine kendileridir. Bunun bir tek çözümü vardır. Hilafet nizamı tekrar kurulmalı bütün ümmet tek bir bayrak altında toplanmalıdır. O.I.C. (İslam Konferansı Teşkilatı) idaresine hilafet derecesi verilerek, bütün ümmetin işleri bu görev için uygun olan birinin eline havale edilmelidir. Bütün Müslüman ülkelere eyalet derecesi verilerek bir tek İslam memleketi kurulmalıdır. Bütün zorluklarımızın ve sorunlarımızın tek çaresi işte budur."[66]

Hindistan'ın Nag Pur adlı şehrinden yayınlanmakta olan "*Hak ve Batıl*" adlı dergi şöyle bir yorum yapmıştır: "Bugünün Müslümanları başıboş hayvanlar gibi, bir imama tabi olmaksızın yaşamaktadırlar. Onların bir hayat düzeni ve bir halifeleri yoktur. Bu sebepten dolayı onlar serbest ve bencil bir hayata alışmışlardır. Ancak onlar bir merkeze ve bir halifeye tâbi olmadıkça ve İslam nizamına girerek kendilerini o nizama tabi tutmadıkça mutlulukları ve başarıları tekrar geri gelemez. Dağıl-

---

[65] Hilafet-i Tamam Mesail Ka Hal, Ratna Mat, 1999 Bas, S.5
[66] Din Gazetesi, Lahor, S.5, 21 Mayıs 2002

mış olan çöp tanecikleri, kasırganın etkisiyle yok olmaya mahkûmdur."[67]

"*Tanzim Ehl-i Hadis*" adlı dergi hilafeti tekrar elde etmeyi temenni ederken şöyle der:

"Eğer bir defa daha peygamberlik yolunda hilafeti görmek bize nasip olursa, İslam milletinin kötü kaderi tekrar iyileşebilir. Öfkelenmiş olan Rabbimiz (c.c.) belki de böylece tekrar bizden hoşnut olabilir. İslam milletinin gemisi belki de bu vesile ile tutulduğu deniz kasırgasından kurtularak afiyetle sahile kavuşabilir."[68]

Mevlana Zahid-ür Raşidî hilafet konusunda fikirlerini şöyle beyan etmiştir:

"Hilafet bizim dinî vecibelerden ve İslam şeriatının gerekli olan ihtiyaçlarındandır. Şah Veliyullah Muhaddes Dehlevî'nin yazdığına göre hilafetin (tekrar) kuruluşu dinî vecibelerden olup farz-ı kifayedir. Eğer dünyanın herhangi bir bölgesinde hilafet mevcut olursa, bütün dünya Müslümanları tarafından farz-ı kifaye eda edilmiş olacaktır. Ancak hiçbir yerde hilafet yoksa bütün dünya Müslümanları bu farizeyi eda etmeyenler ve günah işleyenler olacaklardır.

…O bakımdan incelediğimiz zaman dünyanın hiçbir yerinde hilafet müessesesinin var olmadığını müşahede etmekteyiz. Onun için bütün ümmet ve hepimiz şerî bir vecibeyi eda etmeyen ve günahkâr olanlarız. Bizim ciddi olarak bunun üzerinde düşünerek, bu toplumsal günah dairesinden dışarı çıkmaya çalışmamız gerekir. Bu çağda hilafet bizim için ulusal gereksinmemiz olmuştur. Bizim asıl menzilimiz hilafettir. Millet-i İslamiye'nin problemlerinin ve zorluklarının çaresi hilafetin (tekrar) tesis edilişidir. O bakımdan hilafet düşüncesini diri tutan ve onun için uygun bir ortam yaratmaya çalışan çabalar

---

[67] Hak ve Batıl Dergisi, C.15, Sayı 5, S.20
[68] Tanzim Ehl-i Hadis, 10 Eylül 1969

tebrik edilmeye ve desteklenmeye değerdir. Bizim onlarla işbirliği yapmamız ve onları desteklememiz gerekir."[69]

Mevlana Abdurreşid Ensarî hilafet konusunda şöyle bir yorum yapmıştır:

"Gerçek şudur ki; hilafetin (tekrar) kuruluşu Müslümanların birliğinin ve güvencesinin tekrar elde edilmesinin garantisidir. Keza dinî yasaların yürürlüğe konmasının birinci şartı ve esasıdır. Yalnız bu kadarla kalmayıp (hilafetin tekrar kurulması) çok gerekli ve önemli bir vecibedir. Öyle ki imam-ül enbiya Muhammed-i Mustafa'nın (s.a.v.) vefatından sonra, Hz. Ebu Bekir (r.a.) amir ve halife seçilmedikçe, Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) mübarek naaşı dahi defnedilmemiştir. Bunun gayesi de Hz. Resulüllah (s.a.v.) varken hilafetin kurulmuş olması ve nübüvvet ile hilafet arasında bir saniyelik boşluğun dahi oluşmaması idi. Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) kendi vefatından sonra kaygı duyduğu konuların başında halifenin seçimi ve hilafetin kuruluşu geliyordu. Kısacası kâfirliğin saldırılarını durdurmak ve Ümmet-i Müslime'nin geçmiş yüceliğini tekrar elde etmek üzere biz sesimizi hilafeti ihya etmek üzere seslerini yükseltenlerle birleştirmişizdir. Yüce Allah'a (c.c.) dua edelim ki; Müslümanlar unuttukları dersi hatırlasınlar ve hilafet nizamının tekrar kurulmasıyla dünyada dinimiz bir daha ilkbahar mevsimini yaşasın. Dünyanın karanlıkları yok olarak bir daha 'nurün ala nur' olsun, inşallah."[70]

Çodhari Rahmet Ali Bey, "*Hilafet Hamare Cümle Mesail Ka Hal*" konulu eserinde hilafetin yokluğundan yakınarak ona tekrar kavuşmayı arzu etmektedir. Fikrini şöyle beyan eder:

"Zevalimizin hikâyesi hemen hemen bin üç yüz elli seneye kadar uzamaktadır. Biz hilafetten ne kadar hızlı bir şekilde uzaklaşmaya devam ettiysek, ondan birkaç kat daha hızlı bir

---

[69] Mükâleme Bey-el Mezahib Dergisi, , C.1, Sayı 3, S.17-19, Lahore 2006
[70] A.G. Dergi, S.23

şekilde aşağılanma ve düşkünlük çukuru içine yuvarlanmaya devam ettik…

…Bu dünyada Müslümanların yükselişi ve düşüşü direk olarak hilafetin varlığı yahut yokluğu ile ilgilidir. Hilafet var oldukça dünyada üstün olan da biz idik. Hilafetten azıcık yüz çevirir çevirmez, biz aynı nispette hilafetin bereketlerinden mahrum olduk. Bizim bütün düşkünlüklerimizin, aşağılık düşüncelerimizin ve zaaflarımızın bir tek sebebi vardır: O da şu anda dünyada hilafetin yokluğudur. Bunun tedavisi de apaçıktır. O da şudur ki; biz Müslümanlar ancak hilafeti tekrar var ederek kaybettiğimiz yüce dereceyi tekrar elde edebiliriz."[71]

"Bizim akılsızlığımız şudur ki; biz dinimizi ikame etmeye çalışıyoruz ancak ümmetin kalbi olan halifeyi hilafet mevkiine yerleştirmek düşüncesinden dahi yoksunuz."[72]

"Şu anda bizim cümle problemlerimizin tedavisi hilafeti tekrar var etmektedir. O bakımdan ümmetin durumunu ıslah etmeye çalışan her bir kimse, cemaat yahut ülke, bir tek bu işin peşine düşmelidir."[73]

Dr. Asrar Ahmed bir makalesinde: "Sonunda bütün dünya üzerinde Ümmet-i Muhammed'in (s.a.v.) hükümeti mutlaka kurulacak ve Yüce Allah'ın (c.c.) dini üstün çıkacaktır. Şu andaki 'Yeni Dünya Düzeni', sonunda Peygamberlik yolunda hilafetin adalet ve insafa dayalı dünya düzenine dönüşmüş olacaktır" diye yazar.[74]

Cemiyet-i Ulema-yı İslam başkanı Mevlana Sami-ül Hak Bey bir demecinde: "Şu anda dünyanın bir tek ülkesinde dahi hilafet mevcut değildir. Biz ancak cihad vasıtasıyla hilafet sistemi-

---

[71] A.G.E. Hilafet Publications, Lahore, S.77-78
[72] A.G.E. S.97
[73] A.G.E. S.100
[74] Neva-yı Vakt Gazetesi, 16 Nisan 1993

ni kurabiliriz. Cihada teröristlik diyenlerin ellerini kırmamız gerekir" demiştir.[75]

"Bütün hastalıklarımızın tek sebebi hilafet sisteminin olmayışıdır. İslamiyet'in üstünlüğü için sarf edilen bütün çabalar halifenin gözetiminde olur. Müslümanların birliğinin tek aracı da ancak hilafettir. Halife değişik yöntemlerle son derece etkileyici ve kuvvetli bir şekilde çaba sarf ederek belli bir semte doğru ilerler. Eğer insanlar hilafet nizamının kurulmasını kabul ederlerse işte o zaman değişiklik yapabilmek de mümkün olacaktır."[76]

Süleymaniye Medresesi Müdürü Allame Hasan Mahmud Bey şöyle der:

"Hilafet sistemi, Vahyi İlâhî'dir. Bugün bize ancak, Allah korkusu olan ve Müslümanların hayrını arayan Halifetül Müslimin gereklidir."[77]

İslamiyeh College Faysal Abad Camisi imamı Mevlana Muhammed Rauf Bey şöyle der:

"Hilafet nizamı, dinimizin asıl gayesidir. Müslümanlar onu terk ederek diğer sistemleri benimsediklerinden beri küçük düşmektedirler. Eğer Müslümanlar kaybettikleri kuvvetlerini elde etmek istiyorlarsa, bir zatı kendilerine başkan seçerek hilafet yolunu benimsemelidirler."[78]

Müfti Habib-ür Rahman Derhasti Bey: "Peygamberlik yolunda olan hilafet-i İslamiye'den daha hayırlı hiçbir sistem mevcut değildir. Ümmet-i Müslime'nin varoluşunun ve hayrının sırrı,

---

[75] Amn Gazetesi, Faysal Abad, 28 Ağustos 2006
[76] El-Kasim Der, S.59-60, Eylül 2007
[77] Zarb-i Hak Der, Karaçi, S.1-4, Nisan 2004
[78] Zarb-i Hak Der, Karaçi, S.1, Ocak 2004

birlik, beraberlik ve peygamberlik yolunda olan İslam hilafetidir" demiştir.[79]

Cemiyet Ulema-yı Pakistan genel sekreteri Kârî M. B. Ahmed: "Bütün problemlerimizin çaresi hilafette saklıdır… Yüce Rabbimiz (c.c.) bizlere yani bütün Müslümanlara hilafet için çaba sarf etmeyi nasip etsin" demiştir.[80]

Hilafetin ortadan kaldırılışına matem edenler bir gerçeği unutmaktadırlar. Yüce Rabbimiz (c.c.) Nur Sûresinin *İstihlaf Ayeti* olarak adlandırılan ayetinde gerçek hilafetin yahut diğer bir ifadeyle *Hilafet-i Raşide*'nin vasıflarını ve şartlarını detaylı olarak beyan etmiştir. Eğer o şartlar bulunsaydı hiç kimse hilafeti ortadan kaldırmazdı. Keza hilafetin tekrar kurulması da artık mümkün değildir. *Dr. İkbal'in* haklı olarak ifade ettiği gibi:

"Hilafetin tekrar bina edilmesi için git, araştır ve geçmiş büyüklerimizin (takva dolu) kalplerini ve cesaretlerini bulup getir."

Demek ki İkbal'e göre geçmiş büyüklerimizin takvaları ve Yüce Allah'tan (c.c.) başka hiç kimseden korkmayışları hilafet için gereklidir. Bunlar olmadan hilafetin tekrar kurulması mümkün değildir. Nitekim Mısır'da toplanan Müslüman temsilcileri aynı neticeye vardılar. Mısır'da 1924'de toplanan *İslam Konseyi* şu bildiriyi yayınladı:

"Müslümanların bugünkü durumlarına göre, bütün şartlarıyla şerî (dinî) hilafetin kurulması mümkün değildir."[81]

Rabbimize (c.c.) sonsuz şükürler olsun ki, O, hilafet için gerekli olan şartları ve hilafet nimetini Müslüman Ahmediye Cemaatine nasip etmiştir. Elhamdü lillâhi Rabbil âlemîn! Müslüman-

---

[79] Zarb-i Hak Der, Karaçi, S.2, Ocak 2004
[80] Zarb-i Hak Der, Karaçi, S.3, Ocak 2004
[81] El-Fazl İmt. Gazetesi, 26 Ocak 2007

lar kendileri hilafeti kuramazlar. Ancak Yüce Rabbimiz (c.c.) önceden verdiği ve Habibi'nin (s.a.v.) önceden bildirdiği gibi o hilafet nimetini Müslüman Ahmediye Cemaatine bahşetmiştir. Ne mutlu bize!

Vâdedilen Mesih ve Mehdi'nin Sözleri

" Bazı kimseler,

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ... [82]

Yani "*Allah, içinizden inanan ve yerli yerinde iyi işler işleyenleri, kendilerinden öncekileri halife kıldığı gibi bunları da yeryüzünde halife kılacağına, onlara beğendiği dini sağlam bir şekilde kökleştireceğine, korku hallerini emniyetli bir hale çevireceğine dâir söz vermiştir.*"

Ayet-i kerimesinin genel oluşunu inkâr ederler. Onlara göre:

"مِنْكُمْ"

"*minküm*" (kelimesinden) ancak sahabeler murattır ve Hilafet-i Raşide-yi Hakke (Gerçek ve doğru olan hilafet) de ancak onların zamanında devam ederek onlardan sonra sona ermiştir.

Ondan sonra kıyamete kadar İslamiyet'te o hilafetin adı ve sanı da bulunmayacaktır. O hilafetin devri, sanki bir rüya gibi ancak 30 seneye kadardı. Daha sonra İslam dini sonsuz bir talihsizliğin içine düştü.

Şimdi ben soruyorum: Hz. Musa (a.s.) hakkında, şüphesiz onun şeriatinin bereketi ve Hilafet-i Raşide'sinin zamanı tam bin dört yüz sene devam etmiştir; ancak bütün resullerin en seçkini ve bütün peygamberlerin en hayırlısı olarak adlandırılanın, şeriati de kıyamete kadar devam edecek olanın bereketleri kendi zamanıyla mı sınırlı kalmıştır? Kalbi temiz olan bunu nasıl kabul edebilir?

---

[82] Nûr (24) sûresi; 56

Yüce Allah'ında (c.c.) O'ndaki bereketlerin örneklerinin onun manevî (ruhanî) halifeleri vasıtasıyla belirlenmesini istememesi gibi birşey düşünebilir mi? Böyle şeyleri duymak ve işitmekten dahi tüylerimiz ürpermektedir."[83]

"Eğer yalnız İsrailoğulları'nın peygamberleri, resûlleri ile muhaddeslerine ve kitaplarına bakarsak, bin dört yüz yıl içerisinde, yani Hz. Musa'dan (a.s.) Hz. Mesih'e (a.s.) kadar olan dönemde binlerce nebi ve muhaddesin (Allah'ın ilham indirdiği kimseler) onların arasından çıktığını öğreniriz. Onlar hizmetçiler gibi hazır bulunarak Tevrat'a hizmet etmekle meşgul oldular. İşte buna hem Kur'ân-ı Kerîm hem de Kitab-ı Mukaddes (İncil) şehadet etmektedir. O peygamberler yeni bir kitap getirmemişlerdir. Keza yeni bir din de öğretmemişlerdir. Ancak Tevrat'a hizmet etmekteydiler ve İsrailoğulları arasında dinsizlik, imansızlık, kötülük ve taş kalplilik yayılınca zuhur ederlerdi. Şimdi düşünen biri düşünsün: Yüce Allah (c.c.) Hz. Musa'nın (a.s.) yeryüzünün bütün kavimleri için olmayan, kıyamete kadar devam edecek de olmayan, sınırlı bir şeriati uğruna o derece nasıl ihtiyat etmiş ve dikkat buyurmuştur? Yani o şeriati yenilemek (tazelemek) için binlerce peygamber göndermiş ve gelen peygamberler de sık sık öyle yüce mucizeler göstermiştir ki Beni İsrail sanki yeniden Yüce Allah'ı (c.c.) görmüştür. Durum böyleyken, hayr-ül ümem (bütün ümmetlerin en hayırlısı) olarak adlandırılan ve hayr-ur rusule (bütün resüllerin en hayırlısına) mensup olan bu ümmet niçin böyle talihsiz sayılsın? Sanki Yüce Allah (c.c.) yalnız otuz yıl bu ümmete rahmetini indirmiş, İlahi nuru göstererek, daha sonra ondan yüz çevirmiştir. Daha sonra bu ümmetin üzerinden yüce resullerinin ayrılışından sonra yüzlerce yıl geçmiş; bu ümmet binlerce fitneyle baş başa kalmış; çok büyük depremler olmuş ve çeşitli deccallık (ümmet arasında) yayılmıştır. Yüce Allah'ın (c.c.) yüce dini de saldırılara maruz kalmıştır. O'nun bütün

[83] Şehadet-ül Kur'an; Ruhanî Hazain, C.6, S.330

bereketleri ve mucizeleri inkâr edilmiştir. Kabul edilen, kabul edilmeyen olarak nitelendirilmiştir. Bütün bunlara rağmen Yüce Allah (c.c.) yine de bu ümmete aslâ rahmet gözüyle bakmamış ve ona aslâ merhamet eylememiştir!

O, hiçbir zaman bu ümmete mensup olanların da Beni İsrail gibi zayıf insanlar olduklarını ve Yahudiler gibi onların fidanlarının da devamlı olarak İlahi su ile sulanmaya muhtaç olduğunu düşünmemiştir! O kerem eyleyen Rabbimiz (c.c.) böyle davranabilir mi?

O, Yüce Resûlü'nü (s.a.v.) fesatları ebediyen yok etmek üzere göndermiştir. O, geçmiş ümmetlere merhamet eylemiştir. Zaten onun için O, Tevrat'ı indirerek daha sonra Tevrat'ı desteklemek ve kalpleri sık sık ihya etmek için binlerce peygamber ve muhaddes göndermiştir. Ancak bu ümmet (sanki) Yüce Allah'ın (c.c.) gazabına uğramıştı! Onun için O, Kur'ân-ı Kerîm'i nazil ettikten sonra, bütün bu gerçekleri unutuvermiş ve ulemaları ebedi olarak kendi akıllarına ve içtihada bırakıvermiştir."[84]

"Yüce Allah (c.c.) bu ümmet için açık olarak daimî hilafet vaat etmiştir. Eğer hilafet daimî değil idiyse o zaman Musa'nın (a.s.) şeriâtının halifelerine benzetmek ne anlam taşımaktaydı? Eğer Hilafet-i Raşide yalnız otuz seneye kadar devam ettikten sonra ebediyen sona ermiş ise, o zaman kesin olarak anlaşıldığına göre Yüce Allah (c.c.) bu ümmet için ebedi olarak saadet kapılarını açık tutmak istemiyordu!

Halife başkasının yerine geçene denir. Gerçek anlamda resulün yerine geçen, ancak kendisine tâbi olarak resulün kemalâtını (yüceliklerini) kendi şahsında toplamış bulunan birisi olabilir. Zaten onun için Hz. Resulüllah (s.a.v.) zalim padişahlar için halife kelimesinin kullanılmasını istememiştir. Hiçbir insan ebedi bir hayata sahip olmadığından dolayı Yüce Allah (c.c.), bütün insanlardan daha şerefli ve daha yüce olan resullerin vü-

---

[84] Şehadet-ül Kur'an, Ruhanî Hazain, C.6, S.342-343

cutlarını kendilerine tâbi olan kimseler şeklinde kıyamete kadar devam ettirmek istemiştir. Zaten bu gaye ile Yüce Allah (c.c.) hilafeti teklif etmiştir ki dünya (insanları) hiçbir zaman ve asırda risaletin bereketlerinden mahrum kalmasınlar. Onun için hilafetin yalnızca otuz yıl devam ettiğine inanan bir kimse, kendi bilgisizliğinden dolayı hilafetin kuruluş gayesini göz ardı etmektedir.

Yüce Allah'ın (c.c.) iradesinin Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) vefatından sonra otuz yıla kadar risâletin bereketlerinin halifelerin elbiselerinde devam ettirilmesiyle gösterilmesi gereklidir. Ondan sonra dünya berbat olursa olsun! Yüce Allah (c.c.) ona hiç aldırış etmez diye düşünen bir kimse Yüce Allah'ın (c.c.) iradesini hiç anlamamaktadır. Aksine ilk günlerde halifelerin varoluşlarının İslam'ın yüceliğini yaymak dışında pek fazla bir gerekliliği yoktu. Çünkü risaletin nurları ve nübüvvetin yücelikleri taptaze yayılmaktaydı. Binlerce mucize yağmur gibi daha yeni nazil olmuştu. Eğer Yüce Allah (c.c.) isteseydi o dört halifenin yerine Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) ömrünü bile otuz sene daha uzatabilirdi. Bu da O'nun sünnetine ve yasasına aykırı olmazdı. Bu hesaba göre otuz sene bitene kadar Hz. Resulüllah (s.a.v.) doksan üç yıllık bir ömre ulaşmış olurdu. Bu hesap, ne o zaman dünyada bulunan insanlara verilen ömürden ne de gözümüzün önünde bulunan bugünün insanlarının ömürlerinden olağan üstü olarak farklı ve tabiat yasasına aykırı olmazdı.

Onun için Yüce Allah (c.c.) hakkında, sanki O, bu ümmetin ancak otuz yılını düşünüyordu ve daha sonra ümmeti ebediyen sapıklığa terk etti, geçmiş peygamberlerin ümmetlerinde öteden beri hilafet aynasında gösterdiği o nuru bu ümmet için göstermeyi uygun görmedi gibi düşük bir düşünceyi aklı başında hiçbir insan Rahman ve Rahim olan Yüce Allah (c.c.) hakkında ileri sürebilir mi?

Sonra şu ayet imamların hilafeti hakkında açıkça şahadet etmektedir.

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِى الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِىَ الصَّالِحُونَ

Yani: "*Biz Zebur'da değişik öğütler verdikten sonra 'Kutsal Topraklar'a (Kudüs) ancak salih kullarım varis olacaklar" diye yazmışızdır.*"[85]

Bu ayet apaçık olarak İslâmi hilafetin devamlı olduğunu beyan etmektedir. Çünkü:

" يَرِثُهَا "

kelimesi devamı gerektirir. Sebebi de şudur: Eğer son sıra fasıkların olursa o zaman o toprakların varisi de salihler değil ancak onlar olacaklardır. Hepsinden sonra olan ancak hepsinin varisi olur.

Daha sonra dikkatimizi şuna çekmemiz gerekir. Yüce Rabbimiz (c.c.) bir örnek olarak, "Ben Hz. Musa'dan (a.s.) sonra nasıl halifeler tayin ettiysem aynı şekilde bu ümmet arasında da halifeler tayin edeceğim" diye açıklamış idi. Şimdi Yüce Rabbimiz (c.c.) Hz. Musa'nın (a.s.) vefatından sonra nasıl davranmış ise ona da bakmamız gerekir. Acaba O, yalnız otuz seneye kadar mı halifeler gönderdi yoksa o zinciri bin dört yüz seneye kadar uzattı mı?

Hz. Resulüllah Efendimiz (s.a.v.) üzerinde Yüce Allah'ın (c.c.) lütfu, Hz. Musa'dan çok daha fazla idi. O, bu konuda

[85] Enbiya (21) sûresi; 106

وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا [86]

buyurmuştur. Yani: “*Yüce Allah’ın (c.c.) sana olan lütfu çok büyüktür.*” Keza ümmeti hakkında da:

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ [87]

buyurmuştur. Yani: “*Siz insanların yararına meydana getirilmiş olan en iyi ümmetsiniz.*”

O durumda, Hz. Musa’nın (a.s.) halifelerinin zamanı bin dört yüz seneye kadar devam etsin; fakat Hz. Resulüllah’tan (s.a.v.) sonra hilafet sadece otuz sene içerisinde sona ersin. Bu nasıl mümkün olabilirdi? Ayrıca bu ümmet hilafetin manevî nurlarından ebediyen boş olduğu halde

“ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ ”

ayet-i kerimesinin anlamı nedir? Bu ayetin anlamı şudur: Kıyamete kadar daima aranızda (Müslümanlar arasında) manevî hayat ve basiret (yeteneği) bulunacaktır ve diğer dinlere inananlar sizlerden nur alacaklardır. Diğer dinlere tabi olanları hakka davet etmek üzere kendi içinde bir yeteneğe sahip olan bu manevî hayat ve basiret yeteneği; başka bir ifadeyle hilafet de işte ancak budur. O zaman hilafetin yalnız otuz seneye kadar devam ettiğini, daha sonra yokluk içinde kaybolup gittiğini nasıl ileri sürebilirsiniz?[88]

---

[86] Nisa (4) Sûresi; 114
[87] Al-i İmran (3) Sûresi; 111
[88] Şehadet-ül Kur’an, Ruhanî Hazain, C.6, S.353-355

ثُمَّ يُسَافِرُ الْمَسِيحُ الْمَوْعُودُ أَوْ خَلِيفَةٌ مِنْ خُلَفَائِهِ إِلٰى أَرْضِ دِمَشْقَ

“Daha sonra Mesih-i Mev’ud (Vâdedilen Mesih) yahut onun halifelerinden bir halife Şam toprağına yolculuk yapacak.”[89]

“Benimle savaşmak, Yüce Allah (c.c.) ile savaşmak demektir. Bu gibi hareketlerden vazgeçiniz ve tövbe ediniz… Bir kaç gün sabredin. Benden sonra gelen (halife) size karşı Yüce Allah (c.c.) nasıl isterse öyle davranacaktır.”[90]

“Hz. Resulüllah (s.a.v.) niçin kendisinden sonra bir halife tayin etmedi? Bunda bir sır vardır. O da şudur ki; O, Yüce Allah’ın (c.c.) bizzat bir halife tayin edeceğini çok iyi biliyordu. Çünkü Yüce Allah’ın (c.c.) seçiminde bir eksiklik yoktur.”[91]

“Yüce Allah (c.c.) resulünün ölümünden sonra bir halifesi tayin edilince, şecaat (yiğitlik), himmet (irade gücü), istiklâl (başkasının emrine tabi olmaktan uzak kalmak), feraset (bir şeyi çabukça anlayabilme yeteneği), kalbin kuvvetli olma ruhu (o halifeye) üflenir.”[92]

وَ إِنِّى عَلٰى مَقَامِ الْخَتْمِ مِنَ الْوَلَايَةِ كَمَا كَانَ سَيِّدِى الْمُصْطَفٰى عَلٰى مَقَامِ الْخَتْمِ مِنَ النُّبُوَّةِ وَ إِنَّهُ خَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ وَ أَنَا خَاتَمُ الْأَوْلِيَاءِ لَا وَلِيَّ بَعْدِى إِلَّا الَّذِى هُوَ مِنِّى وَ عَلٰى عَهْدِى

Yani:

“Benim efendim Muhammed-i Mustafa nasıl nübüvvetin hâtem mertebesinde idiyse, şüphesiz ben de velayetin (velilik) hâtem mertebesindeyim. Şüphesiz o, Hâtem-ül Enbiya’dır ve ben de

89 Hamame-tül Büşra
90 El-Hakem Gaz., 21-28 Haziran 1912
91 El-Hakem Gaz., 13-Nisan 1908
92 Tühfe-yi Golaraviye, Ruhanî Hazain, C.17, S.186

Hâtem-ül Evliya'yım. Benden sonra, benden olan ve benim ahdim üzerinde bulunan dışında bir veli yoktur."[93]

"Sizin '*Kudret-i Saniye*'yi (İkinci Kudret) de görmeniz gereklidir. Onun gelmesi sizin için çok faydalıdır; çünkü o devamlı olarak kalıcıdır ve o kıyamete kadar asla kesilmeyecektir. Ancak ben gitmedikçe o "İkinci Kudret" gelemez. Ben gittikten sonra Yüce Allah (c.c.) o "İkinci Kudreti" sizin için gönderecektir ve o ebediyen sizinle beraber kalacaktır. Ben Yüce Allah (c.c.) tarafından bir kudret şeklinde belirdim ve ben Yüce Allah'ın (c.c.) mücessem (başlı başına) bir kudretiyim. Benden sonra diğer bazı kimseler olacaklar. Onlar 'Kudret-i Saniye'nin mazharlarını gösteren kimseler olacaklardır."[94]

---

[93] Hutbe-yi İlhamiye, Ruhanî Hazain, C.16, S.69-70
[94] El-Vasiyet, Ruhanî Hazain, C.20, S.305-306

Hz. Halifetül Mesih I'in Sözleri

"Eğer bana biat olmak istiyorsanız, iyi dinleyiniz ki, biat etmek satılmak demektir. Sizler artık benim emirlerime itaat etmelisiniz. Eğer bunu kabul ederseniz o zaman isteyerek yahut istemeyerek bu yükü taşırım."[95]

"Ben kesin olarak ve yemin ederek söylüyorum ki bu gömleği (hilafet) asla çıkaramam. Eğer bütün dünya ve sizler de bana muhalif olursanız size asla aldırış etmem ve ilerde de aldırış etmeyeceğim. O, bana "Ben daima seninle birlikte olacağım" diye söz vermiştir. Eğer (sizce) ben kötü isem o zaman Yüce Allah (c.c.) beni dünyadan yok etsin diye dua ediniz. Ondan sonra da duanızın kimin aleyhinde işlediğini görünüz."[96]

"(Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) oğlu ve daha sonra "İkinci Halifesi") Mahmud yetişkindir. O, tam içtenlikle bana itaat eder. Öyle ki aranızdan hiçbiri onun kadar bana itaat etmemektedir."[97]

"Allah (c.c.) adına yemin ederim ki beni ancak Yüce Allah (c.c.) halife yapmıştır."[98]

"Hz. Ebubekir (r.a.) ile Hz. Ömer (r.a.) nasıl halife oldular ise, Mirza Bey'den sonra beni de aynı şekilde Yüce Allah (c.c.) halife yapmıştır."[99]

"Halifeleri ancak Yüce Allah (c.c.) tayin eder. Benden sonra da ancak Yüce Allah (c.c.) halifeler tayin edecektir."[100]

"Benim hayatımda başka hiç kimse halife olamaz. Ben öleceğim zaman, ancak O'nun istediği bir kimse ortaya çıkacaktır. Yüce Allah (c.c.) bizzat Kendisi onu ortaya çıkaracaktır. Yüce

---

[95] El-Hakem Gaz.; 6 Haziran;1908
[96] El-Hakem Gaz.; 28 Ekim;1909
[97] El-Hak; Delhi; 20 Mart;1914
[98] Bedir Gaz.; 11Temmuz;1912
[99] Bedir Gaz.; 11Temmuz;1912
[100] Peygam-ı Sulh Gaz.; 24 Şubat;1914

Allah (c.c.) beni halife yapmıştır. Şimdi artık sizin sözünüzle asla azledilemem. Keza beni azletmeye hiç kimsenin gücü de yetmez."[101]

"Beni azletmek artık sizin elinizde değildir. Bunu iyi biliniz. Eğer bende bir eksiklik görürseniz bana bildiriniz. Ancak edep ve terbiyenizi bozmayınız. Halife yapmak insanoğlunun işi değildir. Bu Yüce Allah'ın (c.c.) Kendi işidir. Kısacası eğer biri beni halife yaptıysa ancak Yüce Allah (c.c.) yapmıştır. Kendi maslahatlarına (hikmetlerine) göre yapmıştır. Yüce Allah'ın (c.c.) görevlendirdiği halifeyi hiçbir kuvvet azledemez. Onun için aranızdan hiç kimse beni azletme gücüne sahip değildir. Eğer Yüce Allah (c.c.) beni azletmek isterse bana ölüm verecektir. Siz bu işi Yüce Allah'a (c.c.) havale ediniz. Siz asla beni azletme gücüne sahip değilsiniz. Ben aranızdan hiç kimseye minnettar değilim. Biz halife yaptık diyenler yalancıdır."[102]

"Yüce Allah (c.c.) adına yemin ederim ki; beni de Yüce Allah (c.c.) halife yapmıştır. Yüce Allah (c.c.) nasıl Hz. Âdem'i (a.s.), Hz. Dâvud'u (a.s.), Hz. Ebubekir (r.a.) ve Hz. Ömer'i (r.a.) halife yaptıysa, aynı şekilde beni de yalnızca Yüce Allah (c.c.) halife yapmıştır. Eğer birisi "Encümenin" beni halife yaptığını ileri sürerse o, yalancıdır. Bu gibi düşünceler (insanoğlunu) felâkete götürür. Siz bunlardan sakınınız."

"Bir daha dinleyiniz! Beni ne bir insan ne de bir "Encümen" halife yapmıştır. Ben asla bir "Encümenin" birisini halife yapabileceğine inanmam. Onun için beni ne bir "Encümen" (halife) yapmıştır, ne onun (halife) yapmasına bir değer veririm ve onun beni terk etmesine asla aldırış dahi etmem. Şimdi artık

[101] Bedir Gaz.; 11 Temmuz;1912
[102] El-Hakem Gaz.; 21 Şubat;1912, Bedir Gaz.; Kadiyan; 1 Şubat;1912

hiç kimse bu hilafet çarşafını benden zorla alabilme gücüne de sahip değildir."[103]

"Benim kusurum şudur: Kavim (Cemaat) ile Encümen, her ikisinin lideri Halifedir ve her ikisi halifeye itaat etmelidir. Bunların ikisi hizmetçidir. Encümen müşir danışma meclisidir. Halife için onu korumak gereklidir. Halife'nin görevi ancak biat almaktır, fakat asıl emir veren mevki Encümen'dir[104] diye yazan tövbe etsin. Halife'nin görevi yalnız namaz kıldırmak yahut cenaze namazına imamlık yapmak yahut nikâh kıymaktır deniyor. Bu işi bir molla dahi yapabilir. Bunun için bir halifeye ne gerek vardır? Ben böyle bir bi'ate tükürmem bile. Kamil itaat edilirse, işte o zaman bi'at olur. Halife'nin emrinden yüz çevrilmemelidir."[105]

"Siz bu gerçeği anlayamazsınız. Benim üzüntümü de anlayamazsınız. Bana taşıtılan yükü de anlayamazsınız. Ben ancak Yüce Allah'ın (c.c.) lütfuyla bu yükü taşıyabildim. Aranızdan hiçbiriniz buna tahammül edemezsiniz. Taşıyabilmek bir yana hatta onu hissedemezsiniz bile! Yüz binlerce insanın kendisiyle alâkası olan biri hiç rahat uyku uyuyabilir mi?[106]

"Mirza Bey'in (Hz. Mesih-i Mev'ud a.s.) evlâdı kalben bana âşık ve vefalıdır. Benim sevgilim Mahmud, Beşir, Şerif (Hz. Mesih-i Mev'ud'un a.s. çocukları) ile Nevvab Nasır (Hz. Mesih-i Mev'ud'un a.s. kayınpederi) ve Nevvab Muhammed Ali Han (Hz. Mesih-i Mev'ud'un a.s. damadı) bana nasıl itaat ediyorlarsa gerçekten aranızdan öyle itaat eden bir tek kimseyi bile göremiyorum. Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) eşinin ağzın-

---

[103] El-Hakem Gaz.; 21-28 Haziran;1912
[104] Daha sonra Lahoriler olarak adlandırılan Cemaat'in ileri gelenlerinin fikrine göre Hz. Mesih-i Mev'ud'un (A.S.) yerine geçen Sadr Encümen Ahmediye idi. (Bkz: Tahrik-i Ahmediyet, C.4, S.274)
[105] Enderunî İhtilâfat-i Silsile-yi Ahmediye Ke Esbab, Hoca Kemal-üd Din, S.70
[106] Bedir Gaz., Kadiyan 25 Ocak1912

dan yüzlerce defa, "ben sizin cariyenizim" dediğini işittim. Miyan Mahmud (Hz. Mesih-i Mev'ud'un a.s. büyük oğlu) artık yetişkin birisidir. Ona sorabilirsiniz; o tam olarak kalben bana itaat eder. Öyle ki aranızdan hiçbiriniz onun kadar bana itaat etmemektedir."[107]

"Halife yapma işini Yüce Allah (c.c.) Kendi elinde tutmuştur. O, nasıl Hz. Âdem (a.s.) ile Hz. Dâvud'un (a.s.) hilafetini kendine mal ettiyse, aynı şekilde Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) halifelerinin görevlendirilmesini de kendi üzerine almıştır. Onun için "insanlar halife yaparlar" diyenler ne kadar da zalimdir! Onların utanmaları gerekir. Yüce Allah'ın (c.c.) kelâmını yalanlamamalıdırlar. Yüce Allah hilafet tayinini hiçbir insana havale etmemiştir."[108]

"Halifeleri inkâr edenlerin alâmeti, salih amel konusu ile din hizmetlerinde azalmanın göze çarpmasıdır."[109]

Kendisinden sonra Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud'un (a.r.) halife olacağına işaret eden Mevlana Nuruddin Halifetül Mesih I. (a.r.), Mısır'da tahsil görmekte olan Şeyh *Abdürrahman Mısrî*'ye yazdığı bir mektupta:

"Orada hiç kimseden Kur'ân-ı Kerîm'i öğrenmene gerek yoktur. Siz Kadiyan'a geri geleceğiniz zaman Allah'ın (c.c.) izniyle benim Kur'ân bilgim daha da artmış olacaktır. Eğer ben olmazsam, Mahmud Bey'den (Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Halifetül Mesih II. a.r.) Kur'ân öğrenirsiniz" buyurdu.[110]

Hz. Mirza Beşir Ahmed'e (a.r.) nasihat ederken:

---

[107] Bedir Gaz.; Kadiyan; 28 Haziran;1912
[108] El-Fazl Gaz.; Kadiyan; 10 Aralık;1913
[109] El-Fazl Gaz.; 17 Aralık; 1913
[110] El-Fazl Gaz.; 1 Nisan; 1914

“Benim hayatımda Kur’ân-ı Kerîm’i tamamlayamazsan benden sonra Miyan (Mahmud) Bey’den öğrenirsin” buyurdu.[111]

Birisi, Halifetül Mesih I Mevlana Nuruddin (a.r.) ile tokalaştı. Mevlana Bey (a.r.) ona:

“Miyan (Mahmud Bey) ile de tokalaş. Belki benden sonra onun eli üzerinde bi’at etmen gerekli olacaktır.” buyurdu.[112]

Kazi Rahmetullah Bey, Halifetül Mesih I Mevlana Nuruddin’e (a.r.) bir rüyasını yazdı. Bunun üzerine Mevlana Nuruddin (a.r.) kendisine cevaben:

“Benden sonra Miyan Mahmud Ahmed Bey halife olacak” diye yazdı.[113]

---

[111] El-Fazl Gaz.; 1 Nisan; 1914
[112] El-Fazl Gaz., 4 Ağustos 1937
[113] El-Fazl Gaz., 4 Nisan 1915

Hz. Halifetül Mesih II'nin Sözleri

Hz. Halife-ül Mesih II (r.a.), Jalsa Salana Kadiyan 1939'da "Hilafet-i Raşide" başlıklı uzun bir konuşma yaptı. Daha sonra bir kitap olarak neşredilen bu konuşma "*Al-Fazl International*" gazetesinde, tekrar yayınlanmıştır.[114] Aşağıdaki yazılar Halifetül Mesih II'nin konuşmasından derlenmiştir:

"Türkiye'de hilafet sona erdiği ve Kemal Atatürk de hilafeti ortadan kaldırdığı zaman, İslam âleminde bir heyecan başladı. Geri kafalı ve bağnaz kimseler hilafet komiteleri kurdular. Hindistan'da da birçok hilafet komitesi kuruldu ve insanlar; 'biz bu karara karşı koyacağız' dediler. Aralarından bazı kimseler bu konuda yazılar da yazdılar. Bu çeşit yazılar Müslümanlar tarafından da yazıldı. Avrupalılar da konu ile ilgili yazılar yazdılar ve hatta bazı Ruslar da bu gibi yazıları kaleme aldılar. Bu düşünceyi Mısırlı bir bilgin Abdürrazzak Bey, delillerle "El-İslam ve Usul-ül Hükmi" adlı eserinde ileri sürdü. Kendisi Ezher Üniversitesi bilginlerinden olup şeriat mahkemesi kadısıdır. Bunun sebebi de Osmanlı Hilafetinin ortadan kaldırılışı neticesinde genel olarak İslam âleminde ve özellikle Arap ülkelerinde hissedilen çok derin ızdıraptır. Bu eserde tartışılmakta olan hilafet-i saltanattır. Ancak Ahmediye Cemaati'nin hilafeti, dini hilafettir. Osmanlıların hilafetini desteklemek üzere ileri sürülen deliller başka türlü onların hilafetinin aleyhinde onu reddetmek üzere ileri sürülen deliller de başka türlü olacaktır. O hilafetin, hiçbir ülke ve iktidara sahip olmayan Ahmediye hilafeti ile ne alakası vardır! Ahmediye hilafeti ise ancak dini bir hilafettir."[115]

"İslam dini, belli bir hükümet sistemi ileri sürmemiş ve yönetim sisteminde Müslümanlar nasıl serbest iseler, aynı şekilde dini nizamda (sistem) da serbest olmalarını istemiştir. Her za-

---

[114] Bkz. A.G.G, 7 Sayı 28, Cilt 14 ila 5 Ekim, 2007, Sayı 40, Cilt 14, 13 Temmuz 200

[115] A.G.G, sayı 28, no. 14, 13 Temmuz 2007

manda ve her ülkede onlar kendileri için istedikleri bir yönetim sistemini seçebilme konusunda serbest ve yetenekli olacaklardır."[116]

"Dünya dinleri iki çeşittir:

1) İlk olarak, dinin iş sahasını ancak birkaç ibadet ve zikirle sınırlı tutanlar ve dünya işlerinin ayrı bir şey olduğunu ileri sürenler ve ona asla karışmayanlar. Bu gibi dinlerden biri de Mesihî dindir (Hristiyanlık). Bu dinde şeriatın bir lanet olduğunu vurgulamanın sebebi daha fazla kişilerin amellerini dinin sınırlamaları dışında tutmak istemesindendir. Gerçek şudur ki; Hıristiyanlar 'Şeriat lanettir' dedikleri zaman bunun anlamı ancak, 'şeriatın nizamı kavmîyi (ulusal sistem) sınırlandırması bir lanettir' demek idi. Onlara göre dünya işleri konusunda emir verme yetkisi, asla dinin yetki sahası değildir. Aksine her kavmin bizzat kendisi o konularda gereğince yasalar teklif edebilir. Böylece onlar kendilerini, Musevi şeriatın saltanat işleri konusunda ileri sürdüğü sınırlamalardan kurtardılar. Zaten o yüzden, Hıristiyan dini ve şeriatı konusunda onun bir lanet olduğunu ileri süren Romalılar, kendileri bir yasa çıkararak, halkın onlara tabi olmasını isterler ve halkı buna mecbur ederler.

2) Buna mukabil başka bazı dinler vardır. Onlar dinin dairesini genişletmişlerdir. İnsanların işleri, onların kendi aralarındaki ilişkiler ile hükümet sistemi vs. hakkında dahi yasalar çıkarmışlardır. Bu gibi dinlere inananlar, dinin, hükümet işlerine de karışma hakkına sahip olduğuna inanmaya mecbur olmuşlardır. Keza, kişiler ve toplumlar nasıl kendi inançları ve kişisel buyrukları, mesela namaz, oruç vb. konusunda o buyruklara itaat etmeye mecbur iseler, aynı şekilde (dinin hükümet ile ilgili) buyruklarına da itaat etmeye mecburdurlar. Bunun bir örneği olarak Yahudilerin dini ileri sürülebilir.[117]

---

[116] A.G.G, sayı 28, no. 14, 13 Temmuz 2007
[117] A.G.G, 13 Temmuz 2007

İslam dini ise ilk grupta zikredilen dinlerden değildir. Aksine ikinci gruptan olan dinlerdendir. O yalnız bazı inançlar ve kişisel amellere işaret etmekle kalmayıp, aksine hükümet ve yasa ile ilgili buyrukları da kendi kapsamına almıştır. İslam'ın hükümetleri serbest bıraktığı söylenemez. Aksine açık olarak ispat edildiği gibi hükümetin her kademesi üzerinde detaylı talimat ileri sürmüştür. O bakımdan, her kim İslamiyet'e inanıyorsa ve onun talimatında, yönetim (hükümet) ile ilgili bütün emirlerin detaylı olarak beyan edildiğini görüyorsa, 'dinin bunlarla ne alakası vardır' diyemez. Aksine o, Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) namaz, oruç vb. ile ilgili iş ve emirlerini nasıl uygulamaya değer görüyor ise, aynı şekilde hükümet ile ilgili iş ve emirlerin de takip edilip uygulamaya konulmaya değer olduğunu kabul etmeye mecbur olacaktır."[118]

"Hükümetin belli bir yetki dairesi bulunur. Bazı şartlar o hükümetin kapsamı çerçevesinde gerekli olacaktır. Bunlardan bazıları aşağıdadır:

1. Hükümet için ülke sınırlarının bulunması gereklidir.

2. Kişilerin mal, can ve barınak hürriyetini kısıtlamak hükümetin yetki sahasındadır. Mesela o her gencin askere alınmasını yasaya bağlayabilir. Yahut eğer gönüllülere ihtiyaç olursa o durumda her vatandaşı çağırabilir.

3. Üçüncüsü halka vergi verme yükümlülüğü getirmek. Böylece vergileri toplama yetkisine de sahip olacaktır.

4. O aynı yetkilere sahip olan diğer ülkelerle anlaşmalar yapma yetkisine de sahip olacaktır.

5. Ülkeye girenlerle ülke dışına çıkanlara sınırlama getirme yetkisine sahip olacaktır.

[118] A.G.G, 20 Temmuz 2007

6. Ticaret ile alışveriş konusunda yasalar çıkarabilecektir.

7. Karar verme (ve mahkeme kurma) yetkisine sahip olacaktır.

İşte bütün bu işler hükümetin elinde bulunan yetkilerdir. Hükümet bütün bu işleri istediği şekilde yönetebilir.

Kısacası, hükümetin ne kadar yetkisi varsa Yüce Allah (c.c.) bunların hepsini Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) bahşetti. Ayetlerden de ispat edildiği gibi Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) hükümet işlerini yürütmesi geçici bir ihtiyaç değildi. Aksine dinin bir parçası idi. Namaz, oruç vb. gibi emirler nasıl dinin bir parçası ise, aynı şekilde Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) ülke sistemi konusundaki görevi de dinin bir parçası idi ve bunun maddi yahut geçici bir yetki olduğu asla söylenemez."[119]

"Hilafet, İslamî bir sistemdir; gelip geçici bir maslahatın neticesi değildir. Hilafeti inkâr etme sonucunda bizzat Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) yetkilerini de şu veya bu şekilde reddetmek gerekir. Cemaat ile birlikte kılınan vakit namazı nasıl toplu bir ibadet ise, kendisinden sonra kendi naibleri vasıtasıyla eda edilmesi gerekirse, aynı şekilde diğer emirler de kendi naibleri vasıtasıyla yerine getirilmelidir. Hak Teâlâ'nın (c.c.) namaz, oruç vs. hakkında verdiği emirlerin anlamı Hz. Resulüllah (s.a.v.) vefat ettikten sonra isterseniz namazlarınızı eda etmeyin veya oruçlarınızı tutmayın demek değildir. Hükümet sistemi hakkında İslam dininin verdiği emirlerin anlamı, Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) vefatından sonra onlar artık yerine getirilmez demek değildir. Aksine nasıl namaz konusunda birden sonra ikinci imam tayin edilip gidiyorsa aynı şekilde hükümet nizamı ile ilgili emirlere de, Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) naibleri vasıtasıyla daima itaat edilecektir."[120]

---

[119] A.G.G; 2 Temmuz; 2007
[120] A.G.G, 20 Temmuz 2007

"Ya Resulüllah! Siz vefat edince ne olacak" diye bir soru sorulduğu asla ispat edilmemiştir. Sizden sonra hilafet kurulacak mı? Yoksa bir parlamento yahut bir meclis kurulup Müslümanlarla ilgili meseleleri karara mı bağlayacak?

Bu gibi soruları ancak kalbi çok katı olan ve Peygamberin (s.a.v.) sevgisinden yoksun olan, onun yüceliğini bilmeyen birisi sorabilir. Peygamberin, biri şahsi ve diğeri kavmî, iki tane yaşayışı olur. Yüce Allah (c.c.) her iki yaşayışı ilham vasıtasıyla başlatır. Peygamberin şahsi hayatı, kendisi otuz yahut kırk yaşındayken ilham yoluyla başlar. Öyle ki; Yüce Allah'ın (c.c.) ilhamları ona inmeye başlar ve "Allah'ın Memuru" olduğu; insanların ıslahı için görevlendirildiği kendisine bildirilir. Bu ilhamlar neticesinde o, Allah'ın (c.c.) çok yüce lütuflarının kendi üzerine inmekte olduğunu müşahede eder. Keza o, kendi içinde yeni bir kuvvet, yeni bir hayat ve yeni bir kutsallık hisseder. Peygamber'in kavmî yaşayışı da ilham ile başlar. Öyle ki o, vefat edince, önceden hazırlanmış olan bir plan neticesinde kendisinden sonra bir nizam (düzen) ortaya çıkmaz. Aksine birden bire bir değişiklik söz konusu olur ve Yüce Allah'ın (c.c.) gizli ilhamı kavmin kalplerini o nizama doğru çeker. "Kudret-i Ula" (birinci kudret) peygamberin şahsi hayatı (yaşayış) olur ve "Kudret-i Saniye" (İkinci kudret) onun kavmî hayatını teşkil eder."[121]

"Hadislerde zikredildiğine göre, Hz. Resulüllah (s.a.v.) ölüm döşeğindeyken, hastalığı çoğalınca, ashaplara "Bana kâğıt ve kalem ile divit getirin ki size bir vasiyet yazayım. Bunun neticesinde asla doğru yoldan sapmazsınız" buyurdu. Bunun üzerine Şiiler: "Aslında Hz. Resulüllah (s.a.v.) benim ölümümden sonra Ali (r.a.) halife olsun ve hepiniz onu imam kabul ediniz diye yazdırmak istiyordu. Ancak Ömer hiçbir şey yazdırmasına izin vermedi. Eğer o, Hz. Resulüllah'ın vasiyet yazdırmasına

---

[121] A.G.G; 27 Temmuz; 2007

izin verseydi, kendisi şüphesiz Ali'nin lehine vasiyet edecekti" diyorlar.

Bu itirazın birçok cevabı vardır. Fakat ben şu anda ancak iki cevap vermek istiyorum. Birincisi şu ki: Eğer Hz. Resulüllah (s.a.v.) Hz. Ali'nin (r.a.) lehinde hilafet vasiyet etmek istiyor idiyse, Hz. Ömer'in (r.a.) inkârı üzerine neden : "Bana mutlaka kalem ile divit getirin ki ben size önemli bir vasiyet yazdırmak istiyorum" demedi. Hz. Ömer (r.a.): "Bizim hidayetimiz için Yüce Allah'ın (c.c.) kitabı yeterlidir" deyince H. Resulüllah (s.a.v.) sessiz kaldı.[122] Bundan açıkça anlaşıldığı gibi Hz. Resulüllah (s.a.v.) aslında Hz. Ömer'in (r.a.) işaret ettiğinin aynısı yazdırmak istiyordu.

İkinci cevap şudur ki, bu gibi durumlarda, şimdi ölümüm yakındır, eğer şimdi vasiyet yazdırmazsam, daha sonra vasiyet yazdırma fırsatını bulamam diye düşünen birisi vasiyet yazdırmalıdır. Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) vefatı üzerine, hiç beklemediği bu üzüntü Hz. Ömer'i (r.a.) sanki bir deliye dönüştürmüştü. O, hiçbir şekilde Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) öldüğüne inanmıyordu. Kılıcı eline alarak ayağa kalkmıştı ve 'kim Hz. Resulüllah (s.a.v.) öldü derse onun kellesini uçurum' diyordu. Böyle bir zat hakkında, 'şimdi Resulüllah'ın (s.a.v.) ölümünün yaklaştığını bildiği için, Hz. Ali (r.a.) lehinde bir şeyler yazdırmasına mani oldu' nasıl denebilir? Aksine eğer dikkat edersek, Şiilerin bu rivayetlerine göre Hz. Ali (r.a.) suçlanabilir. Sanki o, Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) ölümünü bekliyordu. Hâlbuki Hz. Ömer (r.a.) aşırı sevgiden dolayı, hastalığının gelip geçici olduğunu ve çabuk iyileşeceğini, daha ölümünün söz konusu olmadığını düşünüyordu.[123]

---

[122] Müslim; Kitab-ül Vasiyet
[123] A.G.G; 27 Temmuz; 2007

Hz. Ebu Bekir'in (r.a.) Halife Seçimi

Hz. Resulüllah'ın (s.a.v) ölümü ashaplar için çok üzücü bir hadise idi. Ancak Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) ölümünden sonra bütün Müslümanlara rehber olabilecek ve İslam nizamını koruyabilecek birisinin seçilmesi gerekliydi. Hz. Halifetül Mesih II Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed (a.r.) bu konuyu şöyle izah etmiştir:

"Ensar ile Muhacirler arasında ihtilaf söz konusu oldu. Ensar'ın fikrine göre hilafet onların hakkıydı. Muhacirler o zaman (seçilecek) amirin Kureyş'ten seçilmesi gerektiğini kendilerine anlattılar. Hz. Ebu Bekir (r.a.), Hz. Ömer (r.a.) ile Hz. Ebu Ubeyde'yi (r.a.) bu maksatla önerdiler ve bunların arasından istediğinizi seçin dediler. Ancak hiçbiri (bu teklifi) kabul etmedi ve Hz. Resulüllah (s.a.v.) kimi namazda imam tayin ettiyse ve Muhacirler'in en iyisi kimse, biz ona biat ederiz dediler. Sanki o makam (hilafet) için Hz. Ebu Bekir'den daha uygun başka birisi yoktu. Bunun üzerine Hz. Ebu Bekir'e biat edilmeye başlandı. Hz. Ali (r.a.) birkaç gün sonra biat etti. Bazı rivayetlere göre üç gün, yine başka rivayetlere göre altı ay sonra o da biat oldu."[124]

Hz. Ömer'in (r.a.) Halife Seçimi

Hz. Ebu Bekir'in (r.a.) vefatı yaklaşınca kendisi, kimi halife tayin etsin diye ashaplarla istişare etti. Ashapların çoğu Hz. Ömer'in (r.a.) amirliği (hilafeti) üzerinde fikirlerini beyan ettiler. Kısacası bütün ashaplar Hz. Ömer'in hilafetine razı oldular. Kendisi (Hz. Ebu Bekir r.a.) camiye geldi ve Müslümanlara hitaben 'Ben Ömer'i (r.a.) halife tayin etmeyi uygun gördüm. Benim vefatımdan sonra Ömer (r.a.) halifeniz olsun' dedi.[125]

---

[124] İbn-i Aziz Tarihi; C.2 S. 331; Beyrut 1965
[125] İbn-i Asir Tarihi; C.2; S. 331, Beyrut; 1965

Hz. Osman'ın (r.a.)Halife Seçimi

Hz. Ömer (r.a.) yaralanınca, ölümünün yakın olduğunu anladı ve altı kişi hakkında, onlar kendi aralarından kimi isterlerse halife tayin esinler diye vasiyet etti. Hz. Abdürrahman B. Avf (r.a.) üç gün Medine'de bulunan her eve giderek hem erkekler hem de kadınlardan yeni halifenin seçimi ile ilgili fikirlerini aldı. Hepsi Hz. Osman'ın (r.a.) hilafeti hakkında fikir birliği ettiler. Bunun üzerine o, Hz. Osman (r.a.) lehinde kararını verdi ve Hz. Osman (r.a.) halife oldu.

Hz. Ali'nin (r.a.) Halife Seçilişi

Ondan sonra Hz. Osman'ın (r.a.) şehit edilişi hadisesi oldu. Medine'de bulunan ashaplar, Müslümanlar arasında fitne çoğaldığını görünce, Hz. Ali'nin (r.a.) insanlardan biat almasını ısrarla rica ettiler. Birkaç defa hayır dedikten sonra o, bu sorumluluğu üstlendi ve insanlardan biat almaya başladı. O zaman bazı ekâbir (büyük) ashaplar Medine dışındaydılar ve bazılarına karşı zor kullanılarak biat etmeleri sağlandı."[126]

[126] A.G.G; 27 Temmuz;2007

Hilafet Konusunda Müslümanların Üç Hizbi

"Müslümanlar arasında hilafet konusunda üç hizip ortaya çıkmıştı:

1. Hilafet, niyabet (naiblik-vekillik) anlamındadır. Hz. Resulüllah'tan (s.a.v.) sonra onun bir naibi (yerine geçen vekili) olmalıdır. Onun seçimi Müslümanların çoğunun kararına göre olmalıdır. Veya direk olarak bir halife tayin edilebilir, yeter ki ümmet onu kabul etsin. O halife vacib-ül itaat olur (ona itaat etmek herkese vacib olur). Bunlara "*Ehl-i Sünnet*" yahut Sünni denir.
2. Hüküm Allah'ındır. Herhangi bir kimseyi "Vacib-ül İtaat" kabul etmek şirk yani Allah'a ortak koşmaktır. Oy çoğunluğuna göre karar vermelidir. Müslümanlar (bu konuda) serbesttirler. Onlar istedikleri gibi karar verebilirler. Bunlara "*Havaric*" yahut hariciler denir.
3. İnsanlar amir tayin etmezler. Aksine bir amir tayin etmek Yüce Allah'ın (c.c.) işidir. Hz. Ali'yi (r.a.) de O imam yaptı. Daha sonra yine on bir imamı O ortaya çıkardı. Sonuncu imam bugüne kadar hayattadır (yaşıyordur) fakat gizlidir. Bunlara "Ehl-i Teşeyyu" yani "*Şii*" yahut "*Şia*" denir.[127]

"Şimdi Ben, Hz. Mesih-i Mevud'dan (a.s.) sonraki hilafetten bahsedeceğim. Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) vefatından sonra ashapların durumu ne idiyse, Hz. Mesih-i Mev'ud'dan (a.s.) sonra Müslüman Ahmediye Cemaati'nin durumu da aynı idi.

Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) naaşı Kadiyan'a getirilince, bağda bir eve yerleştirildi. Hoca Kemalüddin bağa geldi ve beni bir tarafa çekerek, 'bence hepimiz Hz. Mevlevi Nuruddin Bey'e biat etmeliyiz' dedi ve şöyle ilave etti: 'eğer şimdi bir tek zatın eli üzerinde biat edilmezse, cemaatimiz mahvolup gidecektir.

[127] A.G.G.; 27 Temmuz;2007

Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) vefatından sonra da aynısı vuku buldu. Bütün Müslümanlar Hz. Ebu Bekir'e (r.a.) biat oldular. Onun için şimdi biz de bir şahsın eli üzerinde biat etmeliyiz ve bu mevki (hilafet) için bizim cemaatimiz arasında Hz. Mevlevi Nuruddin Bey'den (a.r.) daha uygun bir kişi mevcut değildir. Mevlevi Muhammed Ali Bey de aynı fikirdedir. O da, 'bütün Cemaatimiz Mevlevi Nuruddin Bey'e biat olmalıdır diyor.' dedi.

Sonunda cemaatimiz (oy birliğiyle) Hz. Halifetül Mesih-ül Evvel'e (Mevlevi Nuruddin) insanlardan biat almasını rica etti. Bunun üzerine bütün insanlar bağda toplandılar. Hz. Halife-yi Evvel (Mevlevi Nuruddin) orada bir konuşma yaptı ve 'ben imam olmak arzusunda değilim; başka birisine biat edilsin diye temenni ediyorum' dedi. O, benim adımdan da bahsetti. Daha sonra benim dedem Mir Nasir Nevvab Bey'in adından bahsetti. Keza eniştem Nevvab Muhammed Ali Han'ın adını da zikretti. Aynı şekilde diğer bazı zatların adlarından bahsetti. Ancak hepimiz: 'Bu hilafet mevkii için en uygun ancak sizsiniz' dedik. Kısacası herkes kendisine biat oldu.

Birkaç gün sonra cemaatimizin üyeleri arasında, halifenin yetkileri nedir, üst yönetici o mudur yahut Sadr Encümen Ahmediye midir, diye tartışmalar başladı. Bunun üzerine *Mir Muhammed İshak Bey*, Hz. Halife-yi Evvel'e (a.r.) bazı sorular yazarak arzetti ve kendisinden bu meseleyi izah etmesini rica etti. Ben o soruların hilafet ile ilgili olduğunu öğrendim. Mir Bey'in sorularından dolayı Cemaatimiz arasında bir gürültü koptu. Sanki zamanın halifesine karşı çok tehlikeli bir isyan patlak vermek üzere idi. Sonunda Birinci Halife Mevlevi Nuruddin Bey'in bu amaçla belirlediği gün geldi. Cemaatimiz dış kollarının temsilcilerinin o gün Kadiyan'da toplanmaları istenmişti."[128]

---

[128] A.G.G, 10 Ağustos 2007

“Hz. Halife-yi Evvel Birinci Halifetül Mesih Mevlevi Nuruddin (a.r.) konuşma yapmak üzere geldi. Bu konuşma hakkında ben önceden bir rüya görmüştüm. Rüya şöyleydi: Bir toplantı düzenlenmiştir ve Hz. Halife-yi Evvel orada bir konuşma yapmaktadır. Bu konuşma hilafet meselesiyle ilgilidir. Sanki bir ordu kendisine saldırmıştır. Bu arada ben de toplantıya geldim ve sağ tarafında durarak: ‘Efendim, hiç kaygılanmayınız. Biz sizin hizmetçileriniziz. Sizi korumak gayesiyle biz canlarımızı dahi feda etmeye hazırız. Biz öldürülürsek ancak o zaman birisi size ulaşabilir. Biz varken hiç kimse size asla bir zarar veremez’ dedim. Bu rüyayı ben Birinci Halife’ye anlatmış idim. Fakat o toplantıya katılmak için geldiğim zaman, ben o rüyayı hatırlamadım ve Hz. Halife'nin (a.r.) sol tarafında oturdum. Bunun üzerine o, bana: ‘Yavrum buradan kalkarak sağ tarafıma gel’ buyurdu. Sonra: ‘Biliyor musun, ben seni sağ tarafıma niçin oturttum?’ diye sordu. ‘Bilmiyorum’ dedim. Bunun üzerine o, benim aynı rüyamdan bahsetti ve: ‘O rüyadan dolayı seni sağ tarafıma oturttum’ buyurdu.

Konuşma yapmak üzere ayağa kalkınca kendisi için teklif edilen yerde durmadı. Aksine Hz. Mesih-i Mev’ud'un (a.s.) inşa ettirdiği cami kısmında durdu. İnsanlara kızdığını belirterek: ‘Siz kendi amelinizle bana öyle eziyet ettiniz ki sizin inşa ettirdiğiniz cami kısmında durmadım. Aksine kendi şeyhimin (Mesih-i Mev’ud a.s.) inşa ettirdiği camide durdum’ buyurdu. Daha sonra hilafet meselesini aydınlattı ve: ‘Bazı insanlar, halifenin görevi namaz kıldırmak, cenaze namazını kıldırmak ve insanların nikâhlarını kıymaktır derler. Cemaat nizamıyla onun bir alakası olmadığını beyan ederler. Böyle söyleyenler çok aşırı bir küstahlıkta bulunmuşlardır. Bu işi sıradan bir molla dahi yapabilir. Bu iş için bir halifeye ne gerek vardır’ buyurdu.

Bu konuşmayı dinlemiş olanlar, onun ne kadar acı uyandıran ve ne derece coşku dolu olduğunu bilirler. Dinleyiciler (onu dinleyerek) hüngür hüngür ağlamaya başladı. Konuşmasından sonra *Hoca Kemalüddin Bey*, *Mevlevi Muhammed Ali Bey* ile *Şeyh Yakub Ali Bey*’e ‘Tekrar biat edin’ dedi. Bunun üzerine

onlar tekrar biat ettiler. Biatlerinin, suçlarından dolayı alındığına dikkat etmediğimden dolayı ben de biat etmek üzere elimi uzattım. Ancak Hz. Halife (a.r.) benim elimi geri itti ve: ‘Senin bununla bir alakan yoktur. Onlardan ise bir suç işlediklerinden dolayı tekrar biat alınmıştır. Sen hangi suçu işledin ki senden biat alayım’ buyurdu.

Toplantı bitip herkes evine dönünce bu zatlar Hz. Halifetül Mesih I'e karşı daha fazla planlar kurmaya başladılar. Mevlevi Muhammed Ali: ‘Ben öyle küçük düşürüldüm ki artık Kadiyan'da yaşayamam’ demeye başladı.

Dr. Halife Reşidüddin Bey Merhum'un o günlerde Mevlevi Muhammed Ali Bey’le büyük bir alakası vardı. Bir gün o, çok heyecanlı bir şekilde Birinci Halife'nin huzuruna çıktı. Tesadüfen ben de oradaydım. O, gelir gelmez: ‘Efendim çok tehlikeli bir durum söz konusudur. Siz alelacele çaresine bakınız’ dedi. Birinci Halife Hazretleri: ‘Ne oldu?’ diye sordu. O, cevaben: ‘Mevlevi Muhammed Ali burada çok küçük düşürüldüğünü ve artık hiçbir şekilde Kadiyan'da yaşayamayacağını söylüyor. Siz acele ediniz ve Mevlevi Muhammed Ali Bey'in gönlünü almaya çalışınız ki o, çıkıp gitmesin’ dedi. Bunun üzerine Birinci Halife Hazretleri: ‘Doktor Bey! Mevlevi Bey'e gidip söyle. Yarına kadar daha zaman vardır. Eğer gitmek istiyorsa bugün hemen Kadiyan'dan gitsin. Ben Yüce Allah’ın (c.c.) seçip görevlendirdiği bir halifeyim. Bu tehditlerden korkacak değilim’ buyurdu. Bu cevabı aldıktan sonra Mevlevi Muhammed Ali Bey sustu ve daha sonra Birinci Halife'nin (a.r.) hayatında Kadiyan’dan çıkıp gitmek istediğini hiç söylemedi. Ancak onların fitneleri sinsice devam etti ve birçok planlar vasıtasıyla onlar Cemaatimiz arasında kargaşa yaratmaya çalıştılar.”[129]

“13 Mart, 1914 günü Hz. Halifetül Mesih I vefat etti. Ben aynı gün kendi akrabalarımı topladım. Onlara o anda birliğe çok

---

[129] A.G.G, 10 Ağustos 2007

ihtiyacımız olduğunu söyledim. Eğer onlar da yeni bir halife seçme konusunda aynı fikirde olurlarsa o durumda kamuoyuna sormanın ve onların fikirlerini almanın uygun olacağını bildirdim. Eğer bunu kabul etmezlerse, her iki hizbin, hilafeti üzerinde anlaştığı bir kimsenin eline biat olalım. Eğer bunu da kabul etmezlerse o durumda Mevlevi Muhammed Ali Bey dahi olsa onlar arasından birisinin eli üzerinde biat olalım dedim. Bu sözü kabul ettirmek çok zor ise de benim ısrar etmem üzerine bizim bütün ailemiz bunu kabul etti ."[130]

“Ben Mevlevi Muhammed Ali Bey'le görüştüm. O, bana: ‘Hz. Halifetül Mesih’in ölümünden sonra alelacele bir karar vermemeliyiz. Cemaat arasında anlaşmazlık bulunmaktadır. Hatta fitne korkusu da mevcuttur. Onun için tam olarak tartıştıktan sonra bir karar üzerinde birleşerek iş yapmalıyız’ dedi. Ben: ‘Umarım yarına kadar birçok kişi toplanacaktır. Bence yarın bütün insanlar toplanınca onların fikri de alınır’ dedim. Bunun üzerine Mevlevi Muhamed Ali Bey: ‘Hayır, o kadar aceleye ne gerek var? Cemaatimiz dört beş ay düşünsün. Daha sonra her ne karara varılırsa ona tâbi oluruz’ dedi. Ben: ‘bu arada Cemaatimiz arasında bir fesat olursa ondan kim sorumlu olacak? Cemaatimizin bir lideri ve yol göstericisi olmayacak. Cemaatin bir imamı bulunmazsa, onun problemlerini kim halledecek? Cemaatin üyeleri kime gidip ondan insaf isteyecekler? Fesadın belli bir zamanı yoktur. Bu akşam da çıkabilir. Onun için halifenin kimin olacağı meselesinin karara bağlanıp bağlanmaması sorusuna beş ay sonra karar verilmesini bir tarafa bırakalım. Halifenin kimin olacağı sorusu üzerinde mutlaka tartışmalıyız. Ben ve benle hem fikir olanların aranızdan herhangi birisinin eli üzerinde biat etmeye hazır olduğunu size kesin olarak söyleyebilirim.’ dedim. Mevlevi Muhammed Ali Bey: ‘Bu çok zor bir sorudur. Siz iyice düşününüz ve yarın bunun üzerinde yine konuşalım’ dedi. Böylece ayrıldık.

---

[130] A.G.G; 10 Ağustos; 2007

Geceleyin Teheccüd (gece) namazına kalktığım zaman *Bhai Abdürrahman Kadiyani Bey* bana bir broşür verdi ve onun dışarıdan gelen bütün Ahmedilere yolda dağıtıldığını söyledi. Ben onu gördüm. O broşür Mevlevi Muhammed Ali Bey'in eliyle yazılmışdı. Broşürde, bundan böyle hilafet nizamının devam etmemesi konusunda ısrarla cemaate telkinde bulunulmuştur. Keza Hz. Halife-yi Evvel'e de (Mevlana Nuruddin) bir halife olarak değil aksine bir tarikat piri olarak biat ettiği beyan ediyordu. Keza Cemaatimizin bir amiri olabilir; ancak onun da 'vacib-ül itaat' olmaması gereklidir deniyordu.

Ertesi sabah bazı dostlarımız, Mevlevi Muhammed Ali Bey'in kendilerini aldattığını ve Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) ile Hz. Halifetül Mesih I'in vasiyetlerini de küçük düşürdüğünü anladılar. İkindi namazından sonra *Nevvab Muhammad Ali Han Bey*, Hz. Halife-yi Evvel Mevlana Nuruddin'in (a.r.) vasiyetini okuduktan sonra insanlardan herhangi birisini kendisinden sonra bir halife seçmelerini rica etti. Hepsi hep birlikte benim adımı andılar. Böylece "*Hilafet-i Saniye*" (İkinci Hilafet) gerçekleşti.[131]

"Bana biat edilince Kadiyan'da o zaman iki bine yakın insan toplanmış bulunmaktaydı. Elli yahut altmış kişi dışında diğerlerinin hepsi bana biat ettiler. Ancak Peygam-ı Sulh Gazetesi: 'O vakit orada bulunan cemaatimizin yarısına yakın üyesi biat etmediler ve teessüf ederek camiden çıkıp gittiler' diye yazdı.[132]

Aynı Peygam-ı Sulh Gazetesinde benim hakkımda: 'daha şimdiye kadar kavmin ancak yirmide biri kendisini halife kabul etmiştir.'[133] diye de yazmıştı. Sanki cemaatin yüzde beşi bizimle birlikte yüzde doksan beşi onlardan yana idi.

---

[131] A.G.G; 10 Ağustos; 2007
[132] A.G.G; 22 Mart, 1914
[133] A.G.G, 5 Mayıs 1914

Peki, şimdi durum nasıldır? Şimdi onlar Cemaat üyelerinin çoğunun hilafete sıkı sıkıya bağlı olduğunu sürekli olarak yazmaktadırlar"[134]

اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمَانَاتِ اِلٰى اَهْلِهَا وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ اَنْ
تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ۞

Yüce Allah (c.c.) şöyle buyurmuştur: "*Cenneti elde etmek gayesiyle size lazım olan yolu Biz tavsiye ederiz. Sizler o yolu takip etmelisiniz. O da şöyledir:*

Allah size emanetleri, ona layık olanlara vermenizi, insanlar arasında hüküm verdiğiniz zaman adaletle hüküm vermenizi emreder. Allah'ın size öğütlediği şey ne güzeldir. Şüphesiz Allah en iyi işiten ve görendir."[135]

Yani:

1. Dünyadaki hükümetler, mal ve mülkü elde etmeniz, bütün bunlar sizin elinizde Yüce Allah'ın (c.c.) emanetleridir. Onun için bu emanetleri ehline havale etmenizi emrederiz. Yani kendinize bu emanetleri taşıyabilecek liderler seçiniz.
2. Kendilerine emanetler verilenlere de insaf ve adaletten yana olmaları gerektiğini emrederiz.

Demek ki; ikisine de emir verilmiştir. Bir yandan insanlara: "Ey insanlar! Biz size emrederiz, siz hükümet yetkililerini daima, o yetkileri, kullanma ve hükümet işlerini yürütme konusunda en çok layık olanlara veriniz ve ey hükümet sahibi kimseler! İnsanlar arasında adalet ve insafı uygulayınız. Hiçbir

---

[134] A.G.G, 17 Ağustos 2007
[135] Nisa (4) Sûresi; 59

zaman adaletsizliğin size yaklaşmasına izin vermeyiniz diye emrederiz. Yüce Allah'ın (c.c.) bu emri çok büyük hikmetleri kapsamaktadır. O, size daima hayrı emreder. O, işiten ve görendir.

Böylece bir nizam kurulunca, Yüce Allah (c.c.) şimdi artık o nizamın amacına yani dininizi kuvvetlendirmeye dikkat ediniz buyurmuştur. Keza milli ibadetler ve milli işler konusundaki emirleri yerine getirmeye dikkat ediniz demiştir.

Daha sonra Yüce Allah (c.c.):

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاُولِى الْاَمْرِ مِنْكُمْ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ فِى شَيْءٍ فَرُدُّوهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَاَحْسَنُ تَاْوِيلًا ۞

buyurmuştur. Yani: "*Ey inananlar! Allah'a, peygambere ve içinizden buyruk sahibi olanlara itaat edin. Eğer Bir şey hakkında görüş ayrılığına düşerseniz -Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız- (o meselenin çözümü) için Allah'a ve Peygambere başvurun. Bu, (sizin için) çok hayırlı ve netice itibarıyla en güzeldir.*"[136]

Demek ki, bir defa amirlerinizi seçtikten sonra kavmî sorumluluklarınızı yerine getirmelisiniz. Diğer bir ifadeyle amirlerinizi seçtikten sonra iyi dinleyiniz, üzerinizde, ilk olarak Yüce Allah'ın (c.c.) hükümranlığı, ikincisi Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) ve üçüncüsü de "Ulilemr"in (devlet yöneticileri) hükümranlığı olmak üzere üç çeşit hükümranlık olacaktır. Amirleri seçtikten sonra onlar İslamiyet'in ilerlemesi için gerekli olan bazı planlar hazırlayacaklardır. O bakımdan biz, onlar tarafından yürürlüğe

[136] Nisa (4) sûresi; 60

konan emirleri anlasanız da anlamasanız da kendilerine itaat ediniz diye emrediyoruz.[137]

[137] A.G.G; 17 Ağustos; 2007

İslami Nizam Hakkındaki Kur'ân'ın Usulleri:

İslami nizam hakkında Kur'ân-ı Kerîm genel hükümler beyan etmiştir. Bu hükümler vasıtasıyla aşağıdaki usuller beyan edilmiştir:

1) Kavmî nizam bir emanet olur. Çünkü onun etkisi yalnız bir şahsı etkilemez. Aksine bütün kavim ondan etkilenir. O bakımdan onun hakkında karar verirken kendi çıkarlarına bakmamalıdır. Aksine kavmin ihtiyaçlarına ve menfaatlerine bakılmalıdır.

2) Bu emanetin sorumluluğunu yerine getirmek için bir nizama ihtiyaç vardır. Bir nizam olmadan bu emanetin sorumluluğu yerine getirilemez. Diğer bir ifadeyle bu emaneti yerine getirme yeteneği kişisel olarak her insanda bulunmaz. Aksine onun yerine getirilmesi için yöneticiler gerekir.

3) O yöneticileri kavim seçmelidir.

4) Seçimde, seçilenlerin o emanetlerin hakkını verme yeteneğine sahip oldukları da göz önünde bulundurulmalıdır.

5) Bu sorumlulukları taşıyanlar, kavmî yetkilere sahip (malik) olmayıp ancak yöneticileri olacaklardır.

Bu hükümler belli bir dini nizam ile ilgili değildir. Aksine (Kur'ân-ı Kerîm'in) kelimelerinden de anlaşıldığına göre geneldir. İster dini isterse dünyadaki bir nizam olsun bunlardan anlaşıldığına göre İslam, padişahlığın (krallık) kendi nizamının bir parçası olduğunu kabul etmez. Aksine İslam, yalnız seçim ile ilgili nizamı kabul edip o nizam ile ilgili olarak bu görev kime verilirse, fertler ona itaat etmelidirler, der."[138]

[138] A.G.G. 24 Ağustos 2007

“Belki belli bir devirde İslam'ın kurmak istediği yüce nizam yürürlüğe konmayabilir. Bu durumda dünya nizamlarına da ihtiyaç duyulabilir. Dünya nizamından murat o nizam hükümet ile ilgili İslami yasaları yürürlüğe koymayacaktır diye anlaşılmamalıdır. Aksine din bakımından onun emirleri bütün İslam âlemi için vacip olmayacaktır. Dünya nizamından murat budur. Çünkü Müslümanların çoğu politik durumlar bakımından onlara boyun eğmeyecektir. Keza o nizamın oluşmasında Müslümanların çoğunluğunun bir payı da olmayacaktır.

Böyle bir durumda halis (öz) dinî bir nizamın ayrı olarak oluşturulması caiz olacaktır. Hatta yalnız caiz olmakla kalmayıp halis dini bir nizamın ayrı olarak oluşturulması gerekli olacaktır. Onun, hiçbir hükümet ile alakası olmayan İslami nizam ile ilişkisi olacaktır. Aksine İslamiyet’in manevi şekliyle ilişkisi bulunacaktır. Böylece yabancı hükümetler onların işlerine karışmayacaklardır. Böyle bir nizam yalnız manevi olacağı ve hükümet işlerine karışmayacağından yabancı hükümetlerde yaşamakta olan Müslümanları toplayabilecektir ve İslam (âlemi) dağılmaktan kurtulacaktır.

Eğer Müslümanlar bu ayetin mealine göre davransaydılar, son zamanda Müslümanların karşılaştığı kargaşalıktan ve o derece geri kalmışlıklarından kurtulmuş olurlardı.

Kargaşalık zamanında Müslümanlar çok büyük bir hata yaptılar. Bütün dünyada dinî ve dünya ile ilgili işleri kapsamakta olan bir nizamı kuramayacaklarını görünce onlar kendileri için halis (öz) dinî bir nizamın da gerekli olmadığını düşündüler. Her iki nizamın hiçbir şekilde birbirinden ayrılamayacağını zannettiler. Böylece bir nizamı kurabilme imkânsız olunca ikinci nizamı da terk ettiler.

Müslümanlar ikinci bir hata daha yaptılar. Seçimin yalnız Müslümanların hem dini hem de dünya ile ilgili bütün işlerini kapsayan bir nizam için gerekli olduğunu zannettiler. Oysa bu ayetlerde (Nisa: 59-60) Yüce Allah (c.c.) din ve dünya işleri ile ilgili ortak nizam için de seçimin gerekli olduğunu apaçık be-

yan etmiştir. Eğer Müslümanlar birini padişah olarak başa getirdiklerinde bunu en azından seçim ile yapsalardı yine de birçok problemden kurtulabilirlerdi. Ancak onlar seçim yolunu terk ettiler. Böylece Müslümanlar büyük bir hata yaptılar. Onlar, bir nizamın kendileri için imkân dışında bulunması durumunda ikinci nizamın da kendilerine muaf edildiğini (ve onu kurmak konusunda hiçbir sorumluluk taşımadıklarını) zannettiler. Hâlbuki halis dinî bir nizam değişik hükümetlere bölündüğü bir durumda da imkân dışına çıkmaz. Bugün Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) zuhurundan sonra Yüce Rabbimiz (c.c.) böyle bir durumu söz konusu etmiştir. Eğer bize, 'siz hırsızın elini neden kesmiyorsunuz' diye sorarlarsa, biz 'bu elimizde değildir' deriz. Ancak yetkiye sahip olduğumuz konularda cemaatimiz arasında İslami nizamı kurmaya çalışmayı birinci ve en önemli görev saymaktayız.

Kısacası bu ayete (Nisa suresi Ayet 60) İslamî nizamın kuruluşunun usulleri beyan edilmiştir ve şöyle emredilmiştir:

1) İslamî nizam seçim üzerine kurulur.
2) Müslümanlar her devirde daima 'Ulilemr'e (hükümet yöneticileri ve yetkilileri) tabi olmalıdırlar. Ancak ne yazıktır ki Müslümanlar geriledikleri bir zamanda her iki usulü unutuverdiler."[139]

"Bu ayetin (Nisa Suresi Ayet 60) genel hükmünde, Hulefa-yı Raşidin ile dünya yöneticileri ortaktır. Onu için bir ihtilaf söz konusu olduğu zaman o yöneticilerin nasıl olduklarına bakınız. Eğer onlar raşid halifeler iseler Yüce Allah'ın (c.c.) raşid halifeler için beyan ettiği amellere tâbi olunuz. Eğer onlar dünyadaki (maddi) yöneticiler iseler Yüce Allah (c.c.) ve O'nun Resulünün (s.a.v) onlar hakkında beyan ettiği hükümlere tâbi olunuz."[140]

---

[139] A.G.G, 24 Ağustos 2007
[140] A.G.G; 24 Ağustos; 2007

“Yöneticiler iki çeşittir. Birincisi dünya işleriyle ilgilenen yöneticilerdir. Onlar küfr (işleri) yapabilirler. Bu mümkündür. Onlar hakkında ‘siz onlara itaat etmeye devam ediniz ancak onlar açık olarak küfr (ve dinsizlik) yapınca onlardan ayrılınız’ diye (Müslümanlara) emir verilmiştir. İkincisi hiç günah işlemeyen yöneticilerdir. Onlar hakkında, ‘daima onların sünnetini ve yollarını benimsemelisiniz ve hiçbir zaman onların yolundan ayrılmamalısınız’ diye talimat verilmiştir. İşte bu “Hulefayı Raşidin” (doğru yolda olan gerçek halifeler) için bir ölçüdür. Diğer insanlar onları görerek, adımlarının doğru yolda atıldığını yahut da doğru yoldan saptığını tahmin edebilirler.”[141]

Yüce Allah (c.c.) Kur’ân-ı Kerîm'in Nur Sûresinde şöyle buyurmuştur:

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا
حُمِّلْتُمْ وَاِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۞ وَعَدَ
اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى الْاَرْضِ كَمَا
اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِى ارْتَضٰى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا وَمَنْ كَفَرَ
بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۞ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا
الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۞

Yani: “55. Sen (onlara), “Allah ile Peygamberine itaat edin” de. Eğer yüz çevirirlerse (Peygamber) ancak yükümlü tutulduğu şeyden sorumludur. Sizler de ancak kendi yükümlü tutulduğunuz şeyden sorumlusunuz. Eğer O'na itaat ederseniz doğru yolu bulursunuz. Peygambere düşen görev ancak bu sözleri ulaştırmaktır.

[141] A.G.G; 24 Ağustos, 2007

56. Allah, içinizden inanan ve yerli yerinde iyi işler işleyenleri, kendilerinden öncekileri halife kıldığı gibi bunları da yeryüzünde halife kılacağına, onlara beğendiği dini sağlam bir şekilde kökleştireceğine, korku hallerini emniyete çevireceğine dair söz vermiştir. Onlar Bana kulluk edecekler, hiçbir şeyi Bana ortak koşmayacaklar. Bundan sonra da inkâr edecek olurlarsa, şüphesiz onlar itaatsizlerden sayılacaklar.

57. Hepiniz namaz kılın, zekât verin ve Peygambere itaat edin ki, rahmet edilesiniz."[142]

"Bu ayet-i kerimelerde Yüce Allah (c.c.) Müslümanlara önce hilafet verileceğini vaadetmiştir. Daha sonra onlar namazlarını doğru dürüst eda edecekler ve zekât verecekler demiştir ve bunun Müslümanların görevi olduğunu beyan etmiştir. Keza Yüce Rabbimiz (c.c.) gerçek anlamları bakımından ikamet-i salâtın (namazı dosdoğru kılmak) ve zekâtın hilafet olmadan tam anlamıyla eda edilemeyeceğine de işaret etmiştir.

Gerçekten ikamet-i salât gerçek bir halife olmadan yapılamaz. Aynı şekilde İtaat-i Resul (s.a.v.) de gerçek bir halife olmadan gerçekleştirilemez.

Kısacası "İstihlaf Ayeti" olarak isimlendirilen bu ayetin mealinin özeti şöyledir:

1) Zikredilen bu konu aslında bir vaaddir.
2) Bu vaad (söz) ümmete verilmiştir. Ancak ümmet, iman ile amel-i salih (hayırlı amel) üzerinde bulunmalıdır.
3) Bu vaadin gayesi ise:
    a) Müslümanlar da geçmiş kavimlerin elde ettikleri mükâfatları elde edecekler.
    b) Bu vaadin ikinci gayesi "Temkin-i Dindir" (dinin kuvvetlendirilmesi).

---

[142] Nur (24) Sûresi; Ayet 55-57

c) Bunun üçüncü gayesi ise Müslümanların korkularını emniyete dönüştürmektir.

d) Dördüncü gayesi de şirki yani Yüce Allah'a (c.c.) ortak koşmayı yok etmek ve ibadetin gerçekleşmesini sağlamaktadır.”[143]

Gerçek halifelerin alametleri:

1) Halifeyi ancak Yüce Allah (c.c.) seçip görevlendirir. Diğer bir ifadeyle onun seçilip görevlendirilmesinde hiçbir insanın etkisi olmaz. O, bizzat kendisi de hilafeti arzu etmez. Keza o, hiçbir şekilde plan kurarak halife seçilmez. Hatta bazen onun halife seçilmesi zahirde imkân dışında olmasına rağmen yine de halife seçilir.

2) Doğru ve gerçek halifenin ikinci alameti Yüce Allah'ın (c.c.) peygamberlerine yardım ettiği gibi kendisine de yardım etmesidir. Yüce Allah (c.c.):

كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

buyurmuştur. Yani bu (ümmetteki) halifeler, daha önce geçmiş olan halifeler gibi bizim yardımımıza layık olacaklardır. Daha önce geçmiş hilafetlere baktığımız zaman iki çeşit olduğu görülür:

Birincisi “*Hilafet-i Nübüvvet*”; Hz. Âdem’in (a.s.) hilafeti gibi! Hz. Âdem’in (a.s.) seçimi yapılmamıştı. Keza o, dünyaya ait bir padişah (kral) da değildi Aynı şekilde Hz. Davud (a.s.) hakkında Yüce Rabbimiz:

يَا دَاوُدُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِى الْاَرْضِ [144]

---

[143] A.G.G; 31 Ağustos 2007
[144] Sâd (38) Sûresi; 27

buyurmuştur. Yani: "*Ey Davud! Biz seni yeryüzünde halife yapıp görevlendirdik.*"

Hz. Davud (a.s.) Yüce Allah'ın (c.c.) bir peygamberi (nebi) olduğuna göre burada hilafetten murat ancak nübüvvet hilafetidir. Geçmiş hilafetler Hz. Âdem (a.s.) ile Hz. Davud'un (a.s.) hilafeti gibi nübüvvet hilafetleriydi.

Yahut da ikinci olarak hükümet hilafeti idi. Yüce Allah (c.c.)

... وَاذْكُرُوا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِى الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْكُرُوا اٰلَاءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞

buyurmuştur. Yani: "*Allah'ın sizi Nuh milletinin halefi yaptığı ve sizi vücutça güçlü kılarak (nesillerinizi çoğalttığını) hatırlayın. Allah'ın nimetlerini anın ki, muradınıza eresiniz.*"[145]

Bu ayet-i Kerime'de "hülefa" kelimesi kullanılmıştır. Bundan murat yalnız dünyadaki padişahlık ise nimetten murat hükümet nimetidir.

Kısacası, geçmiş hilafetler iki çeşitti. Ya "*Hilafet-i Nübüvvet*" yahut da "*Hilafet-i Mülûkiyet*" (padişahlık) idi. Gerçi diğer ayetlerde Müslümanlara padişahlıkların verileceği de vaadedilmiştir ancak burada padişahlıktan bahsedilmemiştir. Aksine yalnız dini nimetlerden bahsedilmiştir.

Yüce Allah (c.c.):

... وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِى ارْتَضٰى لَهُمْ ...

buyurmuştur. Yani: "*Yüce Allah (c.c.) seçip görevlendirdiği halifelerin dinlerine dünyada şan ve kuvvet kazandırır.*"

---

145 Âraf (7) sûresi; 70

Şimdi bu usul dünyadaki krallar için değildir. Yüce Allah (c.c.) onların dinlerine asla dünyada üstünlük bahşetmez. Aksine bu usul ancak manevi halifeler ile ilgilidir.

Aynı şekilde Yüce Allah (c.c.):

... وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ...

buyurmuştur. Yani: "*Yüce Allah (c.c.) onların korkularını emniyete dönüştürür.*"

Bu alamet de dünyadaki krallara asla uygulanamaz. Daha sonra Yüce Allah (c.c.):

... يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا ...

buyurmuştur: Yani: "*O halifeler bana ibadet edecekler ve hiçbir kimseyi bana ortak koşmayacaklardır.*"

Güya onlar halis müvahhid (Allah'ı tek bilen) olacaklar ve şirke şiddetle düşman olacaklardır. Fakat dünyadaki padişahlar bazen şirk dahi yapabilirler. Hatta Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) buyurduğu gibi onlar açık olarak küfür ve dinsizlik de yapabilirler.

Keza Yüce Allah (c.c.):

... وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۞

buyurmuştur. Yani "*o halifeleri inkâr edenler fasık olacaklar.*"

Krallara itaat etmemek insanı fasık yapmaz. Bir insan dinî (ve manevi) halifelere itaat etmezse ancak o zaman kendisine fâsık fetvası uygulanır.

Kısacası bu ayet-i kerimede zikredilen dört delil, bu ayette vaadedilen hilafetin padişahlık veya krallık olmadığını ispat etmektedir.

3) Bu ayetten anlaşılan üçüncü konu şöyledir: Bu ümmet mümin olarak kaldığı ve amel-i salih yaptığı müddetçe Yüce Allah (c.c.) kendisine hilafeti vaadetmiştir. Ancak bu ümmet mümin olmaktan çıkarak amel-i salih dahi yapmazsa, Yüce Allah (c.c.) verdiği sözü geri alacaktır. Yüce Allah (c.c.) nübüvvet (peygamberlik) ile hilafet arasında çok yüce bir fark beyan etmiştir.

Dünyada bozukluk ve fesat baş gösterince nübüvvet sözkonusu olur.

Ancak hilafet, kavmin çoğunluğunun inanan ve amel-i salih yapanlar olmaları durumunda söz konusu olur.

Böylece nübüvvet iman ve amel-i salihin ortadan kalktığı bir durumda gelir. Fakat hilafet, hemen hemen bütün insanların iman ve amel-i salihe bağlı oldukları bir ortamda gelir. Zaten onun için nübüvvetin (peygamberlik) yok olduğu bir devirde hilafet başlar. Çünkü nübüvvet vasıtasıyla iman ve amel-i salih yerleşmiş olur ve insanlar arasında iman ve amel-i salih üzerinde olanlar çoğunlukta olurlar. Onun için Yüce Allah (c.c.) onlara hilafet nimetini verir. Bundan da anlaşıldığı gibi hilafet bir halifenin her hangi bir zaafı neticesinde yok olmaz. Aksine cemaatin zaafı neticesinde yok olur. Hilafetin yok oluşu, halifenin günahkâr olduğunun delili değil aksine ümmetin günahkâr olduğunun bir delilidir.[146]

4) Yüce Allah (c.c.) halifelerin dördüncü alametini de beyan etmiştir. Yani O, onların dini hükümlerini ve düşüncelerini dünyaya yayacaktır. O, bu konuda:

... وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِى ارْتَضَى لَهُمْ ...

buyurmuştur. Yani O, onların dinine şan ve kuvvet verecek ve muhalif durumlara rağmen onu dünyada yerleştirecektir. Bu, hilafet-i hakkenin lehinde kuvvetli bir delildir. Bunun üzerinde

[146] A.G.G, 31 Ağustos 2007

düşündüğünüz zaman Hülefa-yı Raşidin'in (r.a.) doğruluğu üzerinde Yüce Allah (c.c.) tarafından büyük bir alamet olduğunu görürüz.[147]

5) Beşinci alâmet Hak Teâlâ (c.c.) tarafından:

... وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ...

olarak belirtmiştir. Yani: O, onların korkularından sonra, onların korku durumlarını emniyete dönüştürür. Onlar Ümmet-i Muhammed'in (s.a.v.) sapıklığa ve dalalete saplanmasından korkarlardı. Onların korkuları ancak buydu. Yüce Allah (c.c.) onların teveccühü ve dualarının bereketiyle Ümmet-i Muhammed'i (s.a.v.) toplu olarak sapıklıktan korudu.[148]

6. Hulefalar'ın altıncı alameti Hak Teâlâ (c.c.) tarafından:

... يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا ...

olarak belirtilmiştir. Yani: "*O halifeler Bana ibadet edecekler ve Bana ortak koşmayacaklardır.*"

Demek ki Yüce Allah (c.c.) onların kalbinde olağanüstü bir cesaret ve mertlik yaratacak ve Yüce Allah'ın (c.c.) korkusundan başka onların kalplerinde hiçbir korku oluşmayacaktır. Onlar insanlardan korkarak hiçbir iş yapmayacaklar. Aksine Allah'a (c.c.) güvenecekler ve bütün işlerini ancak O'nun hoşnutluğu ve rızasını kazanmak için yapacaklardır. Bu alamet dahi 'Hülefa-yı Raşidin'de (r.a.) tam ve mükemmel olarak bulunmaktadır."[149]

---

[147] A.G.G; 7 Eylül;2007
[148] A.G.G; 7 Eylül; 2007
[149] A.G.G; 14 Eylül; 2007

Şimdi ben, bu ayete (İstihlaf Ayeti) yapılan itirazları ele alıyorum.

1) Bu ayete edilen birinci itiraz şöyledir: Bu ayette bazı fertlere değil, aksine bütün ümmete söz verilmiştir ve bazı kişilerin değil, bütün ümmetin halife olacağı vaadedilmiştir. Kısacası bundan murat Müslümanlara üstünlüğün ve hükümetin verilmesidir.

2) İkinci itiraz şöyledir: Bu ayette,

... كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ...

denmiştir. Yani geçmiş milletlere nasıl hilafet bahşedildi ise, Müslümanlara da aynı şekilde verilecek. Hilafet, geçmiş kavimlere nübüvvet yahut mülkiyet (padişahlık) vasıtasıyla bahşedilmiştir. O bakımdan teşbih ancak o derece kabul edilebilir. Biz Müslümanlar arasında peygamberler olacağını kabul ederiz. Aynı şekilde padişahların olacağını da kabul ederiz. Fakat sizin bahsettiğiniz hilafet, ne nübüvvet altındadır ne de mülûkiyete (padişahlık) tabidir. Peki, o zaman onun varoluşu nasıl ispat edilebilir?"

3) Üçüncü itiraz şöyledir: Eğer Hz. Resulüllah'tan (s.a.v.) sonra olan hilafet kabul edilirse, hükümetde o hilafet ile birlikte var olduğuna göre o,

... وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ... [150]

ayet-i kerimeye tabi olabilir. Ancak bundan Müslüman Ahmediye Cemaatinde bulunan hilafet nasıl ispat edilebilir? Bu hilafet, ne nübüvvet hilafetidir, ne de mülûkiyet hilafetidir!"

---

[150] Maide (5) sûresi; 21

4) Dördüncü itiraz şudur: Eğer bu ayetten cemaat değil de fertler murat edilirse o zaman nübüvvet hilafeti ve mülûkiyet (padişahlık) hilafetinin varlığı anlaşılmaktadır. Buna göre bu ayetin anlamı, bu ümmet arasından bazı fertlerin nebi olacağı ve diğer bazı fertlerin ise mülûk (krallar) olacağıdır. Fakat Hz. Resulüllah (s.a.v.) daha önce devam etmekte olan nübüvvet hilafetini sona erdirmiştir. Sizin kendinizin de kabul ettiğiniz gibi, eskiden ne gibi peygamberler geliyor idilerse artık onlara benzeyen peygamberler gelemezler. Mülûkiyet hakkında sizin de inandığınız gibi halifeler mülûklar (krallar) kapsamında değildirler.

Şimdi ben bütün bu soruların cevabını vereceğim.

A- Birinci soru: Bu ayet-i kerimede fertlere değil aksine ümmet-i müslime'ye söz verilmiştir. Bunun cevapları şöyledir:

1. Bazı sözler bir kavime verilir, ancak fertler vasıtasıyla tamamlanır. (Mesela) filanca kavim hükümrandır denir. Oysa bütün kavim asla hükümran olmaz. Hükümranlık yetkileri yalnız birkaç kişinin elinde olur ve diğerlerin hepsi onlara tâbi olurlar. Hz. Musa (a.s.) kavmine:

... اُذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ... [151]

dedi. Yani "*Ey benim kavmim! Yüce Allah'ın nimetini hatırlayın. O, aranıza peygamberler indirdi ve sizi (de) krallar yaptı.*" Şimdi herhangi birisi bütün İsrailoğulları'nın padişah (kral) yapıldığını ispat edebilir mi? Murat ancak şudur: Bir kavim arasından birisi padişah olursa, o kavim padişahlık ile ilgili nimetlerden ve çıkarlardan payını aldığı için, diğer bir ifadeyle sanki bütün kavmin kral olduğu söylenebilir.

Bunun ikinci bir örneği:

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوا بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا اُنْزِلَ عَلَيْنَا ... [152]

ayet-i kerimesinde mevcuttur. Yani: Yahudilere, Kur'ân'da Yüce Allah (c.c.) her ne indirdiyse ona inanın dendiği zaman onlar 'Biz bizim üzerimize indirilene inanırız' derler. Şimdi gerçek şudur ki; vahiy onlara (Yahudilere) indirilmemişti. Aksine Hz. Musa'ya (a.s.) indirilmiş idi. Fakat onlar 'bize indirildi' derler. Onlar Hz. Musa (a.s.) ve diğer peygamberlere indirilen kelam hakkında, 'bize indirildi' derler. Oysa o kelam kendilerine değil, aksine peygamberlere indirilmiş idi. Kısacası,

[151] Maide (5) sûresi; 21
[152] Bakara (2) sûresi; 92

bazı fertlere, bütün kavmin istifade ettiği bir nimet indirildiği zaman o nimetin bütün kavme indirildiği söylenir.[153]

2. İkinci cevap şöyledir: Hilafet, seçim ile ilgili bir nimettir ve seçime bütün kavim ortak olur. O, müminlerin eliyle hilafet seçimini yaptırır. Eğer bir halifenin yalnız kavmin seçimi ile seçilebileceği doğruysa o zaman Hz. Ebu Bekir (r.a.) neden Hz. Ömer'i (r.a.) bizzat kendisi tayin etti diye itiraz edilirse, bu itirazın cevabı şöyledir: Hz. Ebu Bekir (r.a.) bir dayanağı olmaksızın Hz. Ömer'i (r.a.) tayin etmemiştir. Aksine onun ashaplar ile istişare ettiği bilinmektedir. Eğer Muaviye'nin (oğlu) Yezid'i halife tayin ettiği konusu ileri sürülürse ve kendisinin o meseleyi insanların önüne çıkararak onların fikrini aldığı ve böylece Yezid'in seçim vasıtasıyla seçildiğine inanmamız gerektiği iddia edilirse verilecek cevap şudur: Seçim yapılmadığına göre bizzat Muaviye'nin hilafeti ispat edilmemiştir. Kendi hilafeti ispat edilmediğine göre oğlunun hilafeti nasıl ispat edilebilir?”[154]

---

[153] A.G.G.; 21 Eylül, 2007
[154] A.G.G; 21 Eylül, 2007

3. Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) "Sirr-ül hilafe" adlı eserinde:

إِنَّ اللّٰهَ قَدْ وَعَدَ فِى هٰذِهِ الْآيَاتِ لِلْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمٰتِ أَنَّهُ سَيَسْتَخْلِفَنَّ
بَعْضَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُمْ فَضْلًا وَ رَحْمَةً

buyurmuştur. Yani: "*Yüce Allah (c.c.) Müslüman erkeklerle kadınlara, aralarından bazı kimseleri Kendi lütfuyla ve merhametiyle halife yapacağını vaadetmiştir.*"[155] diye yazmıştır. Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) 'bu ayet-i kerimede bütün kavim murat değildir, aksine ümmetin yalnız bazı fertleri murattır', dediğine göre en azından bir Ahmedi Müslüman burada bütün kavmin murat edildiğini söyleyemez.

4. Dördüncü cevap da Ahmedi Müslümanlar içindir. Şöyle ki, Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) bu ayetten birçok defa kendi 'Hilafet-i Muhammediye'sine delil çıkarmış ve nübüvvet hilafetini de onun kapsamına almıştır. Nübüvvet hilafetinden bütün kavmin murat olmadığı, aksine yalnız bazı fertlerin murat edildiği apaçıktır.[156]

5. Beşinci cevabı şöyledir: Yüce Allah (c.c.) fiilen bu ayetten ne murat edildiğine şahadet etmiştir. Hz Resulüllah'ın (s.a.v.) vefatından sonra O, verdiği sözü ne şekilde tamamladıysa bu ayetten murat da işte odur. Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) vefatından sonraki duruma baktığımızda, ancak ümmetin bazı fertlerine hilafet bahşedildiğini ve hepsine hilafet verilmediğini görmekteyiz.[157]

B.) Geçmiş (ümmetlerde) hilafet, ya nübüvvet (peygamberlik) yahut da mülûk (krallar) vasıtasıyla gerçekleşmiştir. Fakat (Hz. Resulüllah'tan s.a.v. sonraki) dört halifeyi siz ne nebi (peygamber), ne de kral kabul ediyorsunuz. Peki, bu durumda Yüce

---

155 Sirrülhilafe; Ruhani Hazain) C.8, S.334, Nur Suresi; ayet 56
156 A.G.G; 21 Eylül; 2007
157 A.G.G; 21 Eylül,2007

Allah'ın (c.c.) verdiği söz nasıl gerçekleşti ve onlar nasıl bu ayet-i kerimeye mazhar oldular?

Bunun cevabı şöyledir. Benzerlik her renkte (ve her konuda) olmaz. Aksine yalnız bir usul olarak benzerliğe bakılır. Eğer "Hulefa-yı Raşidin" bazı konularda geçmiş halifelere benzerlerse, aralarındaki benzerliğin gerçekleştiğini kabul etmeliyiz. Fakat her konuda geçmiş halifelere benzeyip benzemediklerine bakmamalıyız.

İkinci cevabı şöyledir: Hz. Resulüllah (s.a.v.):

عُلَمَاءُ أُمَّتِى كَأَنْبِيَاءِ بَنِى إِسْرَائِيلَ

buyurmuştur. Yani: "*Benim ümmetimin ulemaları (din bilginleri) İsrailoğullarının peygamberleri gibidirler*"[158]

Şimdi bu demek değildir ki Ümmet-i Muhammed'in (s.a.v.) her âlimi (din bilgini) İsrailoğullarının peygamberleri gibidir. Çünkü sözde bazı ulemaların din ve ahlak durumları çok bozuktur. Gerçek şudur ki burada ulemalardan murat aslında manevi bilginler olan halifelerdir. Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) bu sözünde şuna işaret edilmiştir: Geçmiş peygamberlerden sonra, diğer bazı peygamberlere yaptırılan iş, Yüce Allah (c.c.) tarafından ümmetinde bazı *Ulema-yı Rabbanilere*, yani "*Hülefa-yı Raşidine*" yaptırılacaktır.

C.) Üçüncü itiraz şudur: Geçmiş halifelerin bu ayete uyduklarını kabul edelim. Çünkü onların elinde mülkî nizam (devlet düzeni) vardı. Fakat bu ayetten Müslüman Ahmediye Cemaatinde var olan hilafet nasıl ispat edilebilir? Çünkü onların elinde hiçbir şekilde mülkî nizam (devlet düzeni) mevcut değildir.

1. Bunun cevabı şöyledir: Yüce Allah (c.c.) iman eden ve salih ameller yapan bir cemaati halife yapacağını vaadetmiştir. Halife demek kendisinden önce geçmiş olanın yerine geçmek de-

[158] Mevzuat; Molla Aliyül Kari; Delhi Baskısı; H. 1346; S.48

mektir. O bakımdan Yüce Allah'ın (c.c.) verdiği sözün asgari sınırı, her peygamberden sonra onun naiblerinin (yerine geçenlerin) var oluşudur. Şimdi bir peygamber nasılsa onun naibi de aynı şekilde olursa, Yüce Allah'ın (c.c.) verdiği sözün asgari sınırı tamamlanmış olacaktır. Hz. Mesih-i Mev'ud'a (a.s.) mülki nizam (devlet düzeni) havale edilmemişti. O bakımdan Hz. Mesih-i Mev'ud'a (a.s.) mülki nizam (devlet düzeni) bahşedilmediğine göre buna nasıl itiraz edilebilir? Bir peygamberin halifesine, peygamberin elinde bulunan bahşedilecektir. Peygamberin elinde bulunmayan onun halifesine nasıl bağışlanabilir?

2. İkinci cevabı şudur: Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) bizzat peygamberliğinin geçmiş peygamberliklere nazaran büyük bir ihtilaf içinde olduğunu yazmıştır. Geçmiş peygamberler müstakil idiler. Oysa kendisi ümmetî (ümmetten) bir peygamberdir. Eğer bazı konularda geçmiş hilafetlerle ihtilaf içinde olduğundan dolayı Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) hilafeti bu ayet dışına çıkıyorsa o zaman Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) peygamberliğinin de bu ayetin kapsamına girmediğini kabul etmeliyiz. Çünkü eğer bizim hilafetimiz Hz. Ebu Bekir (r.a.) ile Hz. Ömer'in (r.a.) hilafetiyle ihtilaf içindeyse, Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) nübüvveti de geçmiş peygamberlerle bir derece ihtilaf içindedir.

3. Üçüncü cevabı şudur: Hz. Mesih-i Nasirî'den (a.s.) sonra olan halifelerin mülki nizamı (devlet düzeni) ile bir alakaları yoktu.[159]

Bu temel sorulardan sonra şimdi iki ara suçlamayı ele alacağım.

Birinci itiraz şudur: Bu ayette vâdedilen hilafet yalnız peygamberden hemen sonra gelen halife ile ilgilidir ve daha sonra gelen halifeler için değildir. Bunun cevabı şöyledir:

---

[159] A.G.G., 28 Eylül 2007

a. Hz. Resulüllah (s.a.v.) bizzat dört halifeliyi “Hilafet-i Raşide” olarak isimlendirmiştir. Hz. Safiye (r.a.), “ben Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.), benden sonra hilafet otuz sene olacak dediğini işittim” demiştir.[160]

   Dört halifenin (hilafet) dönemi ancak otuz senedir. Hz. Resulüllah (s.a.v.) hilafeti dört halifeye kadar uzattığına göre başka birisinin onu yalnız birinci halifeye kadar sınırlandırmaya ne hakkı vardır! Hz. Mesih-i Mev’ud (a.s.) da kendi eserlerinde “Dört Halife” tabirini kullanmıştır.[161]

b. İkinci cevabı şudur: Birinci halifenin halifeliği ispat olunursa, diğerlerinin halifeliği kendiliğinden ispat edilmiş olacaktır. Mesela Hz. Ebu Bekir (r.a.) birinci halife oldu. Daha sonra o, Hz. Ömer'i (r.a.) kendisi seçti ve Müslümanlarla istişare ederek halife yaptı. Aynı şekilde bu çağda Hz. Halife-yi Evvel Mevlana Nuruddin (a.r.) bir defa benim ismimi zikrederek vasiyet etti ve ikinci defa ismimi söylemeden vasiyet etti. Ancak her durumda o, hilafetin (devam edeceğini) kabul etti.

c. Ya sonradan hilafet ihtiyacının baki kalmadığını; keza ümmetin de mümin olmadığını ve salih (iyi) ameller yapmadığını kabul etmeliyiz; ya da aksi halde hilafetin varlığını kabul etmeliyiz.[162]

Başka bir itiraz şöyledir: Halife seçim ile başa geldiğine göre, ümmet için onu azletmeleri de (işten uzaklaştırmak) caiz olacaktır.

Bunun cevabı şöyledir. Şüphesiz halife, seçim ile görevine getirilir, ancak ayet-i kerimenin açık olarak işaret ettiğine göre aslında onu Allah (c.c.) bizzat tayin eder. Yüce Allah (c.c.):

---

[160] Müsned Ahmed B. Hanbel; C.5; S. 220-221; Beyrut Baskısı
[161] Sirrülhilafe; Ruhani Hazain; C.8; S. 358-359
[162] A.G.G; 28 Eylül; 2007

لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ

buyurmuştur. Yani O, onları bizzat halife yapacaktır. Kısacası, halifelerin seçimi müminler vasıtasıyla olur, ancak Yüce Allah'ın (c.c.) ilhamı insanların kalplerini (hilafete) en fazla layık olana çevirir. Ümmet-i Müslime'nin böyle birisini azledemeyeceği apaçıktır.[163]

Şimdi ben, halifelerin hakları ile ilgili çok bilinen bir itirazın cevabını vereceğim. Halifelerin önemli konularda (müminlerin) fikirlerini almaları gereklidir. Ancak ona göre amel etmeleri gerekli değildir. Bazı kimseler buna itiraz ederler ve İslam talimatına aykırı olduğunu ileri sürerler. İlk olarak Hz. Ebu Bekir:

إِنْ زِغْتُ فَقَوِّمُونِى - إِنْ أَسَأْتُ فَقَوِّمُونِى

demiştir. Yani: "*Eğer ben doğru yoldan ayrılırsam beni düzeltiniz.*"[164]

Bundan anlaşıldığına göre Müslüman halk, halifeye mani olabilir. Gayr-ı Mübayiinler (Hz. Mesih-i Mev'ud'un a.s. hilafetine inanmayanlar) daima bu itirazı ileri sürerler.

Bunun cevabı şudur: Hz. Ebu Bekir'in (r.a.) ameli şahittir. O, hiç bir zaman kendi sözünün anlamlarının, itiraz edenlerin düşündükleri gibi olduğunu kabul etmemiştir. Usame (r.a.) ordusuna mani olmak gayesiyle çok büyük ashaplar da Hz. Ebu Bekir'in (r.a.) huzuruna çıktılar. Ancak o, hepsinin fikrini reddetti ve Usame'nin (r.a.) ordusuna engel olamayacağını söyledi.[165]

---

[163] A.G.G; 28 Eylül, 2007
[164] Tarih İbn-i Asir; C.2;s.332; Beyrut Baskısı; 1965
[165] A.G.G; 5 Ekim, 2007

Şimdi ben kendi hilafetimi ele alacağım. Herkesin apaçık bildiği gibi cemaatimiz hayırlı işler yapmak konusunda şöhret kazanmıştır. Cemaatimizin çoğu amel-i salih yapmaktadır. Kısacası, iman ve amel-i salihin durumu böyleyse o zaman hilafet sözü mutlaka tamamlanmalıdır.

Geçmiş halifeler İlahi kuvvet ile halife oldular ve hiç kimse onların halife olmalarına mani olamadı. Şimdi de aynısı olacaktır. İşte benim halifeliğim vasıtasıyla bu alamet dahi tamamlanmıştır. Ben Arapça bilen birisi değildim. İngilizce bilen birisi de değildim. Bu durumda bilgi bakımından cahil olduğu söylenen, (Sadr) Encümen'de bir yetkiye sahip olmayan, elinde para bulunmayan birisi (İkinci Halife r.a.) bir taraftaydı. Ona mukabil büyük diplomalara sahip olan, kavmin parası ellerinde bulunan, uzun zamandan beri (cemaatimiz arasında) saygı gösterilen kimseler, kendisine mani olmak gayesiyle ortaya atıldılar. Onlar, 'biz bu çocuğun halife olmasına izin vermeyeceğiz' dediler. Ancak Yüce Allah (c.c.) onları başarısız kıldı ve cahil olduğu söylenen hatta akılsız olduğu ileri sürülen; keza cemaatimizi berbat edeceği propaganda edileni Yüce Allah(c.c.)hilafet için seçti. O, bu genç cemaatimizi mahvedecek diye aleyhinde propaganda yapılan yirmi beş yaşındaki bir genç (İkinci Halife Müslih-i Mev'ud r.a.) vasıtasıyla cemaatimizi olağanüstü bir şekilde ilerleterek, onun bir insan eliyle değil, aksine Yüce Allah'ın (c.c.) eliyle halife seçildiğini ve hiç kimsenin kendisine karşı duramayacağını göstermedi mi?

3) Yüce Allah (c.c.) üçüncü alameti de:

... وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِى ارْتَضَى لَهُمْ ...

şeklinde belirtmiştir. Yani onlara (halifelere) din bilgileri Yüce Allah (c.c.) tarafından açıklanacak. O da bilgileri yeryüzünde yerleştirecek ve hiç kimse onları silip yok etmeye muvaffak olamayacaktır. Hilafet sorumluluğunu üstlendikten sonra Yüce Allah (c.c.) bana Kur'ân bilgilerini derin olarak açmıştır. Öyle ki artık kıyamete kadar Ümmet-i Müslime benim eserlerimi

okumaya ve onlardan istifade etmeye mecburdur. İslamiyet'in herhangi bir konusu yoktur ki Yüce Allah (c.c.) onu benim vasıtamla tam detaylarıyla açıklamış olmasın? Her kim İslam'ın talimatlarını dünyaya yaymaya kalkarsa benden istifade etmesi gerekecek ve o, benim minnetimden asla dışarı çıkamayacaktır.[166]

4) Yüce Allah (c.c.) dördüncü alameti:

... وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ...

Kelimeleriyle açıklamıştır. Yüce Allah (c.c.) alameti dahi büyük bir açıklıkla tamamlamıştır. Cemaatimiz çok büyük tehlikelerle karşılaştı. Fakat benim Rabbim (c.c.) her tehlike anında bana yardım etti ve benim sebebimden o korkuyu emniyete dönüştürdü.

Bir zamanlar, Ahrar Partisi çok güçlü idi. Onlar cemaatimizin artık mahvolup gideceğine inanırlardı. Ancak ben, Ahrar Partisi'nin ayakları altından zeminin çıktığını görüyorum dedim. Ondan bir kaç gün sonra Ahrar'ın ayakları altından yer çıkıp gitti ve onlar dünyada küçük düşüp rezil oldular. Sardar Amritsari Bey kısa bir müddet önce bir eser yazmıştır.[167] O, eserinde benden bahsederken okuyucuları muhatap alarak asla inkâr edilmez bir söz söylemişti.

Ahrarlar çok güçlü oldukları, Müslüman Ahmediye Cemaati'ni silip atacakları zannedildiği bir zamanda, Müslüman Ahmediye Cemaati'nin İmamı, Ahrar'ın ayakları altından yerin çıkıp gittiğini ve kendisinin de onu gördüğünü söylemişti. Gerçek şudur ki onun bu sözü büyük bir şanla aynen gerçekleşti.

---

[166] A.G.G; 6 Ekim; 2007

[167] Eserin adı "Halife-yi Kadiyan" olup yazarı da Sardar Amritsari Beydir. Mütercim

(İşte) her sıkıntı anında Yüce Allah (c.c.) bana yardım etti. Her zorluk anında O, benden yana oldu ve benden dolayı her korkuyu emniyete dönüştürdü.[168]

Benim hilafetim üzerinden daha üç gün dahi geçmediği halde Yüce Allah'ın (c.c.) gösterdiği yardım alametleri yağmur gibi yağmaya başladı. Yüce Allah (c.c.) üzerime:

"*Yüce Allah'ın işlerine mani olabilecek kimdir?*"

ilhamını indirdi.

Hilafeti kabul etmeyip Cemaatten ayrılanların elindeki ikinci büyük şey insanların çokluğuydu. Onlar cemaat'in yüzde doksan beşinin onlarla birlikte olmasına çok böbürleniyorlardı. Ancak Yüce Rabbim (c.c.) aynı günlerde:

لَيُمَزِّقَنَّهُمْ

ilhamını indirdi. Yani "*Yüce Allah (c.c.) onları mutlaka paramparça edecek.*" İlhamda nasıl bildirildiyse aynen gerçekleşti ve onların kuvvetleri paramparça oldu. Buna mukabil, küçümsenerek çocuk ismiyle anılan yirmi beş yaşındaki gence Yüce Allah (c.c.) olağanüstü bir kuvvet verdi. Her ne zaman bir fitne koparsa O, onu hemen bir sineği yahut sivrisineği ezercesine ezmektedir ve hiç kimse onun karşısında duramamaktadır.

5) Yüce Allah (c.c.) gerçek halifelerin beşinci alametini:

... يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا ...

olarak beyan etmiştir. Yani: "*Onlar Benim ibadetimi yapacaklar ve hiç kimseyi Bana ortak koşmayacaklar.*"

Bu alamete göre de Allah'ın (c.c.) lütfuyla ben asla hiç kimseden korkmam. Ben zorluklara da hiçbir zaman aldırış etmedim.

[168] A.G.G; 5 Ekim; 2007

Zaten o yüzden Yüce Rabbim (c.c.) çok büyük tehlikelere rağmen beni daima başkalarına dalkavukluk etmekten korumuştur. Keza yanlış bir barışa yöneldiğimde asla vaki değildir.[169]

Yüce Allah'ın (c.c.) benim lehime gösterdiği apaçık alametler ve taptaze mucizeler, Yüce Allah'ın (c.c.) beni halife yaptığının yeterli delilleridir. Hiç kimse asla bana karşı duramaz. Eğer aranızda bana karşı durmak arzusunu kalbinde taşıyan bir ananın evladı varsa, çıksın karşıma bakalım! Yüce Allah (c.c.) onu rezil edip küçük düşürecek. Yalnız o değil, eğer dünyanın bütün güçleri hep birlikte benim hilafetimi yok etmek isterlerse, Yüce Allah (c.c.) onları sivrisinek gibi ezecektir. Buna mukabil ayağa kalkan her kimse düşürülecektir. Benim önümde ağzını açan susturulacaktır. Beni küçük düşürmeye çalışan her kimse rezil edilip küçük düşürülecektir.

Ey müminler cemaati! Ey amel-i salih (hayırlı ameller) yapanlar! Ben size nasihat etmekteyim. Hilafet, Yüce Allah'ın (c.c.) çok büyük bir nimetidir. Ona değer veriniz. Sizin çoğunuz iman ve amel-i salihe bağlı kalırsa Yüce Allah (c.c.) bu nimeti indirmeye devam edecektir. Ancak eğer çoğunuz iman ve amel-i salihten mahrum olursa, o durumda Yüce Allah (c.c.) nasıl isterse öyle davranacaktır. O, isterse bu nimeti devam ettirecek ve isterse onu durduracaktır. O yüzden Halifenin bozulması söz konusu değildir. Hilafet ancak sizler bozulunca geri alınacaktır. Onun için Yüce Allah'ın (c.c.) bu nimetine saygısızlık etmeyiniz. Keza Yüce Allah'ın (c.c.) ilhamlarını küçümsemeyiniz. Aksine Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) da buyurduğu gibi sizler daima dua etmeye devam ediniz ki "Kudret-i Saniye" (İkinci kudret olan hilafet) aranızda üst üste belirmeye devam etsin. Sizler, hilafeti reddeden başarısızlar, emellerine ulaşamayanlar ve bilgisizler gibi olmayınız. Aksine siz, Yüce Allah (c.c.) "Kudret-i Saniye"nin mazharlarını Yüce Allah sürekli size nasip etsin diye daima dua ediniz ki O'nun

---

[169] A.G.G, 5 Ekim 2007

dini sağlam temeller üzerinde dimdik dursun. Şeytan onun yolunda durmak ve ona mani olmaktan ebediyen ümitsizliğe düşsün.[170]

Hilafet-i Raşide'nin Özellikleri:

Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) ikinci halifesi Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud (a.r.) hilafet ile krallık yahut padişahlık arasındaki farklardan bahsederek, "Hilafet-i Raşide"nin bazı özelliklerini beyan etmiştir. Bunları şöyle özetleyebiliriz:

1- Seçim: Hilafet ve halife müminlerin seçimi ile belirlenir.

2- Şeriat yahut dinimizin kuralları: Halife tamamen serbest olmaktan çok uzaktır. O, dinimizin talimatına bağlı olup Yüce Allah (c.c.) ile O'nun Resulü'nün emirlerine boyun eğmek zorundadır.

3- Şûra: Halife-yi Raşid, cemaat üyeleriyle istişare eder ve mümkün olduğu kadar "Şûra Meclisi"nin kararlarını kabul eder. Ancak o, "Şûra Meclisi"nin kararlarına tâbi değildir.

4-Ahlak Baskısı: Halife-yi Raşid, büyük bir topluluğun lideri olduğuna göre onlara bir örnek olması gerekir. O, ahlakı bozuk olan birisi gibi yaşayamaz.

5-Eşitlik: Halife-yi Raşid, insanî haklar bakımından cemaatin diğer üyeleriyle eşittir. O, kişisel hakkını cemaatin mahkemesine başvurarak elde edebilir.

6-İlâhî Koruma: Halife-yi Raşid, İlâhî korumanın altındadır. O, Yüce Allah'ın (c.c.) lütfuyla cemaati mahvedecek olan hatalardan korunur. Keza bütün zorluklar anında Yüce Allah (c.c.) ona yardımcı olur.

7-Politikadan Uzak Olma: Halife-yi Raşid bir baba mevkiindedir. O, taraf tutamaz ve dolayısıyla herhangi bir politik partiye üye olamaz.[171]

---

[170] A.G.G; 5 Ekim, 2007

“Bazı kimseler kamuoyunu hilafet aleyhinde kışkırtmaktadırlar. Yahut en azından halifenin bir “president” (cemaatin yerel başkanı) şeklinde olması gerektiği üzerinde durmaktadırlar. Keza şimdiye kadar Cemaatin bir halifesi olmadığını söylemektedirler. Ancak ben bu yazı vasıtasıyla halifenin gerekli olduğunu cemaat kamuoyuna bildirmek istiyorum. Daha önce de ispat ettiğim gibi Hz. Halife-yi Evvel’in (a.r.) bi’ati nasıl gerekli idiyse, aynı şekilde günün halifesinin bi’ati de gereklidir. Şimdiye kadar cemaatin bir halifesi yoktur diyenlerin sözü de yanlıştır. Yüce Allah (c.c.) kimi istediyse onu halife yapmıştır. Şimdi ona muhalefet eden aslında Yüce Allah’a (c.c.) muhalefet etmektedir.”

“Allah adına yemin ederim ki ben hiçbir zaman insanlardan hilafet istemedim. Yalnız bu kadar değil, hatta Yüce Allah’tan (c.c.) da beni halife yapmasını istemedim. Bu O’nun kendi işidir; benim ricam değildir. Benim ricam olmadan bu görev (hilafet) bana havale edilmiştir. Bu Yüce Allah’ın (c.c.) işidir. O, çoğunun başlarını benim önümde eğdirmiştir. Ben sizin isteğinize uyarak Yüce Allah’ın (c.c.) emrini nasıl reddedebilirim? O, eskileri nasıl halife yaptıysa, beni de aynı şekilde halife yapmıştır. Şimdi hiçbir kişi O’nun bana giydirdiği bu gömleği benden çıkaramaz.”

“Bazı kimseler ‘hilafet seçimi için uzun bir müddet tayin edilmeliydi; bütün cemaatimiz kolları bir araya gelerek halifeyi seçmeliydiler’ diyorlar. Fakat neden böyle olmalıydı? Bunun bir delili ileri sürülmemektedir. Bu ne Hz. Resulüllah’tan (s.a.v.) sonra böyle oldu, ne de Hz. Mesih-i Mev’ud’un (a.s.) vefatından sonra böyle bir hadise yaşandı.”

“Bana muhalif olanlar yahut şimdiye kadar bana biat olmamış olanlar sonunda ne isterler? Onlar ayrı bir halife mi tayin etmek isterler? Böyle istiyorlarsa bilsinler ki aynı anda iki halife ola-

---

[171] Detaylar için Bkz: Al-Furkan Dergisi, Hilafet Sayısı, Temmuz 1958

maz. İslam şeriatı (din) onun kesin olarak haram olduğunu bildirir.”

“Şimdi artık beni hilafetten kim azledebilir? Yüce Allah (c.c.) beni halife yapmıştır ve O, kendi seçiminde hata yapmaz. Eğer bütün dünya beni kabul ederse benim hilafetim daha da yücelmez. Eğer Allah (c.c.) korusun hepsi beni terk ederse yine hilafette bir değişiklik olmaz. Bir nebi (peygamber) tek başına nebi olabildiği gibi halife de tek başına halife olabilir. Ne mutlu Yüce Allah’ın (c.c.) kararını kabul edene!”[172]

“Bazı kimseler yalnız halifenin sözüne uymaları ve başka birisine tâbi olmamaları gerektiği vehmine kapılıyorlar. Halifeye itaat etmek nasıl gerekli ise, halife tarafından tayin edilen kimselere de aynı şekilde itaat etmek gerekir. Çünkü halife (tek başına) direk olarak herkese kendi sesini ulaştıramaz. Hz. Resulüllah (s.a.v.):

مَنْ أَطَاعَ أَمِيرِى فَقَدْ أَطَاعَنِى وَمَنْ عَصٰى أَمِيرِى فَقَدْ عَصَانِى

buyurmuştur. Yani: “*Herkim benim görevlendirdiğim amire itaat ederse o, bana itaat etmiş olacaktır. Herkim benim görevlendirdiğim amire itaat etmezse o, bana itaat etmemiş olacaktır.*”[173]

“Müslüman Ahmediye Cemaati’nde hilafet çok uzun bir zaman devam edecektir. Hatta onu daha şu anda tahmin etmek de mümkün değildir. Eğer Allah (c.c.) korusun, arada bir duraklama olursa dahi, o gerçek bir duraklama olmayacaktır.”[174]

Hz. Halifetül Mesih II (a.r.) bütün cemaat üyelerinin aşağıdaki kelimelerle ant içmelerini istemişti. Toplantıda bulunan bütün Ahmedi Müslümanlar yüksek sesle ant içtiler:

---

172 İştihar; Zamime El-Fazl Gaz; Kadiyan; 25 Mart 1914
173 El-Fazl Gaz, 22 Aralık 1937
174 El-Fazl Gaz, 3 Nisan 1952

“Biz hilafet nizamını korumak ve onu kuvvetlendirmek için sonuna kadar çaba sarf etmeye devam edeceğiz. Keza çocuklarımıza ve çocuklarımızın çocuklarına daima hilafete sımsıkı sarılmalarını ve onun bereketlerinden istifade etmelerini nasihat edeceğiz ki böylece İslam dini kıyamete kadar “Hilafet-i Ahmediye” ve Müslüman Ahmediye Cemaati vasıtasıyla bütün dünyaya yayılsın. Hz. Muhammed Resulüllah’ın (s.a.v.) bayrağı, bütün dünya bayraklarından daha yükseklerde dalgalansın. Ya Rabbi! Bu andı tamamlamamızı bize nasip et.”[175]

“Hz. Mesih-i Mev’ud (a.s.), ben gidiyorum ancak Yüce Allah (c.c.) sizin için “Kudret-i Saniye”yi gönderecek demişti. Ancak Rabbimizin (c.c.) katında kudret yalnız ikinci kudret değildir; O’nun yanında üçüncü kudret de vardır; dördüncü kudret de vardır. Keza O’nun yanında beşinci kudret dahi vardır. “Kudret-i Ula”dan (birinci kudret) sonra “Kudret-i Saniye” (ikinci kudret) belirmiştir. “Kudret-i Saniye”den sonra “Kudret-i Salise” (üçüncü kudret) gelecektir ve “Kudret-i Salise”den sonra “Kudret-i Rabia” (dördüncü kudret) gelecektir. “Kudret-i Rabia”dan sonra “Kudret-i Hamise” (beşinci kudret) gelecektir. “Kudret-i Hamise”den sonra “Kudret-i Sadise” (altıncı kudret) gelecektir. Yüce Allah’ın (c.c.) eli insanlara mucizeler göstermeye devam edecektir. Dünyanın en güçlü kuvvetli ve en yetenekli padişahlığı da Yüce Allah’ın (c.c.) planına ve gayesine mani olmak üzere ortaya çıkamayacaktır. Hz. Resulüllah (s.a.v.) bir defasında: “Her ne zaman dinimiz tehlikede olursa, Yüce Allah (c.c.) onu korumak üzere ehl-i faris arasından bazı kimseleri ortaya çıkaracaktır. Hz. Mesih-i Mev’ud (a.s.) onlardan birisiydi; bir diğeri de benim. Fakat “Rical” (kişiler) kelimesine tabi olarak ehl-i faris arasından yine diğer bazı kimseler de olabilirler. Onlar (İslam) dininin yüceliğini ispat etmek ve

[175] El-Fazl Gaz, Rabwah 16 Şubat 1960

onun temellerini kuvvetlendirmek üzere ortaya çıkacaklardır.”[176]

“Yüce Allah benim şahidimdir; O’nu hazır ve nazır bilerek yine O’nun adıyla yemin ederim ki; ben hiçbir zaman halife olmak için çaba sarf etmedim. Çaba sarf etmek bir yana hatta çaba sarf etmeyi hayal dahi etmedim. Ne öyle bir ümit içerisinde bulundum ne de kalbimde böyle bir istek vardır.”[177]

“Ben size bir nasihatte bulunmak istiyorum. Siz ne kadar akıllı ve düşünür olursanız olunuz, kendi tedbirlerinize ve akıllarınıza göre hareket ederek dininize asla bir fayda sağlayamazsınız. Sizin akıllarınız ve tedbirleriniz hilafete tâbi olmadıkça, sizler imamın (halifenin) arkasından yürümedikçe Yüce Allah’ın (c.c.) yardımını asla elde edemezsiniz. Onun için eğer Yüce Allah’ın (c.c.) yardımını istiyorsanız, unutmayınız ki, sizin kalkıp oturmanız, ayağa kalkıp yürümeniz, konuşup susmanız bana tâbi olmadıkça hiçbir anlam ifade etmez.”[178]

“Ancak kendisini imama (Halifeye) bağlayan birisi cemaatimiz için faydalı olabilir. Eğer bir kimse kendini imama (halifeye) bağlamazsa isterse dünyanın bütün bilgilerine sahip olsun, bir keçi yavrusu kadar dahi iş beceremez.”[179]

“Eğer bütün dünya insanlarının canları, halifenin tek emrine göre feda edilirse, yine de değersiz ve zikredilmeye layık değildirler.”[180]

“Şu anda benim konuştuğumu zannetmeyiniz. Şu anda ben konuşmuyorum. Aksine benim dilimden Yüce Allah (c.c.) konuşmaktadır. Herkim benim önümde İslam dini aleyhinde sesini yükseltirse onun sesi kapatılacaktır. Herkim bana mukabil

---

[176] El-Fazl Gaz; 22 Eylül 1950
[177] El-Fazl Gaz; 19 Kasım 1913
[178] El-Fazl Gaz, 4 Eylül 1937
[179] El-Fazl Gaz, 20 Kasım 1946
[180] Talim-ül Akaid Vel-Âmâl, s.63

durursa o, küçük düşürülecek, alçaltılacak ve berbat edilip mahvedilecektir. Yüce Allah (c.c.) benim vasıtam ve çok yüce bir şan ile İslam dininin ilerlemesi ve ona yardım edilmesi için çok yüce bir temel oluşturacaktır. Ben bir kulum. Bugün de ölebilirim ve yarın da ölebilirim. Ancak uğruna Yüce Allah'ın (c.c.) beni seçip görevlendirdiği hedefe (ulaşmak) konusunda asla başarısız kalmam."[181]

"Yüce Allah'ın (c.c.) üçüncü halife olarak seçip görevlendireceği kimseye daha şimdiden müjde veriyorum. Eğer o, Allah'a (c.c.) iman ederek kalkarsa, dünyanın bütün hükümetleri dahi kendisiyle savaşsalar paramparça olacaktır."[182]

"Yüce Allah (c.c.) hilafet için seçip görevlendirdiği kimseye, zamanın (ihtiyaçlarına) göre bilgi bahşeder."[183]

"Kur'ân-ı Kerîm'i dikkatli bir şekilde okuduğunuz zaman, bir tek yerde dahi hilafeti insanların kurduğu beyan edilmemiş ve bu konuda hilafet asla insanlara isnat edilmemiştir. Aksine Yüce Allah (c.c.) her çeşit halifeler hakkında, 'onları Ben yaparım' demiştir."[184]

"Yüce Allah (c.c.) birisini halife yapınca, kendi sıfatlarını da ona bahşeder. Eğer O, ona Kendi sıfatlarını bahşetmezse o zaman halife yapmanın anlamı nedir?"[185]

---

[181] El-Fazl Gaz, 18 Şubat 1958
[182] Hilafet-i Hakke İslamiye, S.18
[183] El-Furkan Dergisi, S.37, Mayıs-Haziran 1967
[184] Envar-ül Ulûm; C.2; S.11
[185] El-Furkan; Mayıs-Haziran; 1967; S.37

Hz. Halifetül Mesih III`ün Sözleri

"Benim zatım ile cemaatimiz arasında hiçbir fark yoktur. Bunlar bir vücudun iki ismidir. Hepimizin gayesi ve tuttuğumuz yol tektir. Biz hep birlikte onun için çaba sarf etmekteyiz... Günün halifesi ile cemaat nasıl birbirinden ayrılabilirler ki? ...Hilafetin mertebesi çok önemlidir. Bu ne satın alınabilir ne de zorla ele geçirilebilir. Bu ancak Allah (c.c.) vergisidir... Birisi bana: "Hilafetten önce hiç bir zaman halife olacağınızı düşündünüz mü?" diye sordu. Ben ona: "Hiçbir aklı başında kimse onu asla düşünemez bile" diye cevap verdim. Bu o kadar büyük bir sorumluluktur ki kişi onu nasıl düşünebilir! Bu sorumluluk bana havale edilsin diye düşünen birisi ancak akılsız ve ahmak olmalıdır ki böyle düşünsün! ...Ancak Yüce Allah (c.c.) birisini bu (önemli) görev için seçtiği zaman, dünyada bulunan bir kişi veya bir planın Yüce Allah'ın (c.c.) seçimini yanlış çıkaracağını düşünmek bile yanlıştır."[186]

Hilafetimden kısa bir müddet sonra Yüce Allah (c.c.) bana ilham indirerek:

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِى الْأَرْضِ

buyurdu. Yani: "*Ey Davud! Şüphesiz biz seni yeryüzünde halife yaptık.*"[187]

"Yüce Allah'ın (c.c.) iradesine göre Hz. Mehdi'nin ortaya çıkışından sonra hilafet başladı. Bu hilafet bütün dünya (insanlarını) Ümmet-i Vahide (tek ümmet) yapmak gayesiyle kurulmuştur. Onun hiçbir halifesi, hiç bir devletin yöneticisi yahut zamanın padişahı olmayacaktır. Her ülkenin kendine has bir politikası olduğuna göre zamanın halifesi asla dünya politikasına karışmayacaktır. Zamanın halifesi her ülke vatandaşlarına

---

[186] El-Fazl Gaz; 12 Mart;1983
[187] El-Fazl Gaz; Halife-tül Mesih 3 sayısı; S.9

sevgi göstermeli, onların hidayeti için dua etmeli, onlara fikir vermeli, onları kendi manevi varlığının bir parçası haline getirmeye çaba sarf etmelidir ki onların hepsi birleşerek tek bir vücut haline gelsinler."[188]

[188] Cuma Hutbesi; 22 Şubat;1974; Bedir Gaz; 11 Mayıs, 2004

Hz. Halifetül Mesih IV'ün Sözleri

"Bütün İslam âlemi elinden gelen çabayı sarf etsin ve bir halifeyi ortaya çıkarsın bakalım! Onlar asla bir halifeyi oluşturamazlar, çünkü hilafetin Yüce Allah'ın (c.c.) isteği ile alakası vardır. Yüce Allah'ın (c.c.) isteği, ancak takva sahibi olduğunu bildiği bir kimseyi seçer."[189]

"Eğer bir Ahmedinin kalbinde hilafetin yüceliğinin saygısı yoksa onun gerçek sevgisi yoksa ona karşı gerçek aşk ve fedakârlık hissi yoksa zamanın halifesinin duaları öyle birisi için kabul edilmeyecektir... Her kim ihlâs ile dua için yazarsa onun için (zamanın halifesinin duaları) kabul edilecektir."[190]

"Aczini tam bir şekilde idrak ederek Yüce Allah'ın (c.c.) gizli varlığını tanıyan ve O'nun marifetini elde eden gerçek halifedir. O, kendi sınırlı yeteneklerini ve Yüce Allah'ın (c.c.) sınırsız kuvvetlerini bilir. Benim muradım Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) Yüce Zatıdır."

"Yeryüzünde doğru, gerçek, son ve hepsinden daha tam halife, Hz. Muhammed Resulüllah (s.a.v.) olacaktır. Tam ve insan-ı kâmil de kendisidir."

"Şimdi ben halifenin ikinci anlamına geleyim. 'Halife'nin ikinci anlamı demin beyan ettiğim anlamlardan çıkmaktadır. Bunun anlamı şudur: Yüce Allah'ın (c.c.) yeryüzünde kendi halifesi olarak tayin ettiği kimse vefat edince, onun maddi ölümüyle kendi mesajı da ölür demek değildir. O mesaj devam etmeli ve diğer insanlara da ulaşmalıdır... Buna göre halife, Yüce Allah'ın (c.c.) temsilcilerini temsil eden bir kimse demektir. Böylece arkasından gelen ve ilk halife yani Resulü temsil eden kimselerin bir zinciri oluşur. Onlar kendileri resul olmazlar. Aksine onlar gerçek manada birer temsilci olurlar ve daha önce geçmiş bulunan ve bir peygamber olan halifenin talimatlarının

---

[189] Cuma Hutbesi; 2Nisan;1993
[190] El-Fazl Gaz; 27 Temmuz 1982

dairesinden dışarı çıkmazlar. Bunlar peygamberden sonra gelen halifeler olup onu temsil ederler "

“Müslüman Ahmediye Cemaati'nin inancına göre ilk ve gerçek halife Hz. Muhammed'dir (s.a.v.). Hilafetin ikinci zinciri kendi vefatından sonra başladı ve bir müddet devam etti. Daha sonra insanoğlu o hilafetten mahrum oldu. Ben ‘Hilafet-i Raşide’yi kastediyorum."

“Bizim inancımıza göre hilafetin bu yeni devri tekrar bir peygamber vasıtasıyla başlamıştır. Ancak bu yeni ve Hz. Resulüllah’tan ayrı bir peygamberlik değildir. Aksine bu peygamberlik Hz. Muhammed'i Mustafa'nın (s.a.v.) tam itaatinin ve kendisine uymanın semeresidir.”

“Ben de aralarına dâhil olmak üzere artık bundan sonra gelen halifeler O gerçek halifenin (Hz. Muhammed s.a.v.) kuvvetinin ve yetkisinin ancak birer temsilcileriyiz. Bizim kişisel bir kuvvetimiz ve yetkimiz yoktur. Biz bütün yetkiyi ve kuvveti, direk olarak Yüce Allah'tan (c.c.) yetki verilmiş olan kutsal vasıtalardan elde etmekteyiz.”[191]

“Yüce Allah'ın (c.c.) lütfuyla gelecekte Hilafet-i Ahmediye asla bir tehlikeyle karşılaşmayacaktır. Müslüman Ahmediye Cemaati artık yetişkin bir yaşa ulaşmıştır. Artık gelecekte hiç bir düşman hilafete asla bir zarar veremeyecektir. Cemaatimiz artık büyük bir şanla ilerleyecektir. Yüce Allah'ın (c.c.) verdiği söz mutlaka tamamlanacaktır ve Cemaatimizde en az bin yıla kadar hilafet var olacaktır.[192]

---

[191] Ahmadiyya Gazette, Amerika Nisan 1983
[192] Cuma Hutbesi, 18 Haziran1982 - El-Fazl Gaz., 20 Haziran 1982

Hz. Halifetül Mesih V'in Sözleri

Halifetül Mesih V'in, 27 Mayıs 2005 Cuma günü, Londra'nın Beyt-ül Fütuh Camiinde verdiği cuma hutbesinden alıntılar:

"Yüce Allah'ın (c.c.) lütfuyla bugün Ahmediye Cemaati'nin tarihinde (önemli) bir gündür. Yüce Allah (c.c.) o gün ancak ve ancak kendi lütfuyla Hz Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) cemaatine katılmış olan kimselerin, kendi vefatından sonraki korku durumlarını emniyete dönüştürmüş ve verdiği söze göre Ahmediye Cemaati'ne güç ve yücelik bahşetmiştir. Böylece daha önceki şanını ve yüceliğini korumuştur. İşte Yüce Allah (c.c.) fiili şahadetiyle Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) Yüce Allah'ın (c.c.) bir peygamberi ve nebisi olduğunu ispat etti. Kendisi, Peygamber Efendimiz'e (s.a.v.) indirilmiş olan dini on dördüncü asırda tekrar dünyaya yerleştirecek olan Yüce Allah'ın (c.c.) halifesi idi. Kendisinden sonra, Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) önceden verdiği haberlere göre, hilafet düzeni de kıyamete kadar devam edecektir."[193]

"M.T.A.[194] üzerinden gösterilen Vâdedilen Mesih'in (a.s.) beşinci hilafetinin seçimini görünce muhaliflerimiz, Yüce Allah'ın (c.c.) fiilî şahadetinin bizden yana olduğunu itiraf ettiler. Bu Yüce Allah'ın (c.c.) çok büyük bir lütfudur ve O'nun çok yüce bir nimetidir. Biz ne kadar yüce Rabbimize (c.c.) şükür etsek azdır."[195]

"Hilafeti devam ettirme sözü, imanı kuvvetli olan ve hayırlı ameller yapanlara verilmiştir. Müminler öyle yüce örnekleri ortaya koyarlarsa Yüce Allah (c.c.) verdiği söze göre hilafet nizamını devam ettirecektir. Nebi'nin ölümünden sonra halifesi ve her halifesinin vefatından sonra gelecekte de bir halife vası-

---

[193] 27Mayıs 2005 Cuma günü Beyt-ül Fütuh Camii'nde verilen Cuma hutbesi. El-fazl Gaz,10 Haziran 2005

[194] Müslüman Ahmediye Cemaati'nin tüm dünyada ve birçok dilde yayın yapan televizyon kanalı

[195] A.G.G, 10 Haziran, 2005

tasıyla bu korku durumunu emniyete dönüştürmeye devam edecektir. Geçen yüz yıldan beri müşahede ettiğimiz de ancak budur. Yeter ki bir ve tek olan Allah'ın (c.c.) ibadetine bağlı kalsınlar ve dünya eğlenceleri ve oyunları kendilerini etkileyerek Allah'a (c.c.) ortak koşmalarına neden olmasın. Eğer onlar Yüce Allah'a (c.c.) şükretmezlerse, ibadetlerden de gafil olurlarsa, onların gözünde maddiyat Yüce Allah'ın buyruklarından daha değerli olursa, işte böyle bir durumda, Allah'ın (c.c.) buyruklarına boyun eğmediklerinden dolayı onlar bu nimetten (hilafet) mahrum edileceklerdir. Onun için hilafet nimetinin değerinin önemini anlamayanlar kaygılanmalıdırlar. Hilafet nimetinden mahrum edilecek olan ve makamından düşürülecek olan halife değildir. Aksine hilafetin yüce makamını anlamadıklarından dolayı, fasıklar arasında sayılacak olanlar, hilafetin yüce derecesini ve mertebesini anlamayanlardır."[196]

"Benim adım yeni halife olarak ileri sürüldüğü zaman, büyük bir korkuya kapıldım. Hiç kimsenin eli benim lehimde kalkmasın diye dua etmekteydim. Bütün bu işlemler (hilafet seçimi) anındaki durumumu bir ben bilirim, bir de Yüce Rabbim (c.c.) bilir. Birisinin kendisini hilafet için ortaya çıkarmasını düşünmek bile ahmaklıktır."[197]

"Bu kudret-i saniye yahut hilafet sistemi şimdi artık Allah'ın (c.c.) izniyle devam edecektir. Bu daimî devir de Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) önceden verdiği sözlere göredir. Kıyamete kadar ne olacak, onu ancak Yüce Allah (c.c.) bilir. Ancak, Allah'ın (c.c.) izniyle bu hilafet devrinin sayısız nesillere kadar devam edeceğini söyleyebilirim. Yeter ki kalbinizde hayır ve takva bulunsun."[198]

"Geçen sene olduğu gibi şimdi bir kez daha Afrika gezisi esnasında, değişik ülkelere giderek Ahmedilerin ihlâslarının ve ve-

---

[196] A.G.G, 10 Haziran, 2005
[197] A.G.G;10 Haziran;2005
[198] A.G.G;10 Haziran;2005

falarının çok yüce örneklerini müşahede ettim. Bunlar çok detaylıdır. Aralarından bir kısmı hissedilebilir. Ancak bir kısmı asla beyan edilemez. O hayır işleyen insanların hilafet ile çok yakın, ihlâs ve sevgi dolu alakaları vardır. Tokalaştığım insanların hissiyatını beyan edebilmem çok zordur. Hilafet için onların kalplerinde ne kadar ihlâs vardır! Allah'ın (c.c.) izniyle aynı hayırlı ameller ve ihlâs, Müslüman Ahmediye Cemaat'inde daima hilafetin kuvvetlenmesine ve devam etmesine vesile olmaya devam edecektir. Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) bir yazısını veriyorum. Kendisi:

"Kur'ân-ı Kerîm'de, bu ümmet arasında ilelebet devam edecek olan bir hilafetin müjdesini veren ayetler çoktur. Keza bu konuda hadisler de sayısızdır." buyurmuştur.[199]

İşte bundan sonra, hilafet ne zamana kadar devam edecek ve ne zaman mülûkiyete (padişahlık) dönüşecek gibi tartışmalara girmemizin bir gereği yoktur. Allah'ın (c.c.) izniyle hayırlı ameller işleyenler daima var olmaya devam edecekler ve hilafet silsilesi de ilelebet devam edecektir."[200]

"Doğru halifelerin alametleri nedir? Birincisi ve dıştaki bir alamet, müminlerin bir cemaatinin oy birliğiyle yahut oy çokluğuyla herhangi birisini halife seçmesidir... Hilafet-i Hamise"nin (Vâdedilen Mesih'in (a.s.) beşinci halifesi) seçiminde bu yapılmadı mı? Seçim meclisinde beni tanımayan birçok üye mevcut idi. Fakat ilahi kadere göre onlar benim lehimde oy kullandılar. Birçokları, kalbimizde İlahi bir istek oldu dediler. İkinci alamet ise Yüce Allah (c.c.) kendileri için seçip benimsediği İslam dinine mutlaka şan ve yücelik bahşedecek ve korku durumlarından sonra kendilerine mutlaka emniyet ihsan edecektir. Şimdi aranızdan her biriniz şahitsiniz. Hatta dünyada bulunan her Ahmedi Müslüman buna şahittir, her çocuk şahittir. Dördüncü Halife'nin (a.r.) vefatından sonra bir

---

199 Şehadet-ül Kur'an; Ruhani Hazain; C.6; S.355
200 A.G.G, 10 Haziran 2005

korku durumu söz konusu idi. Yüce Allah (c.c.) onu sükûnete (ve emniyete) dönüştürmedi mi?[201]

“Halife karşısında kim olursa olsun ve ne kadar bilgili olursa olsun; değeri (halifeden) azdır. Çünkü Yüce Allah (c.c.) cemaatimizin liderliği ve hayrı uğruna halifenin ağzından Kendi rızası istikametinde bazı ifadeleri kullandırır. Onun için hiç bir Ahmedi, daha önce de söylediğim gibi boş işlere ve anlamsız tartışmalara girmemelidir. Aksine hilafetin kuvvetlenmesi için dua etmelidir ki hilafetin bereketleri aranızda ilelebet devam etsin.”[202]

“Geçmiş büyüklerimizin fedakârlıklarını daima hatırınızda tutunuz. Onlar hilafeti devam ettirme ve kuvvetlendirme uğruna çok büyük fedakârlıklarda bulundular. Keza direk olarak dil bilmemelerine rağmen, halife ile alakalarının da çok az olmasına rağmen ihlâs ve vefa konusunda ilerleyenlere bakınız. Onların birçoğu hayatında ilk defa bir halifeyi görmüş olabilirler... Kucaklarında hilafeti seven çocukları yetiştiren anneler var oldukça, hilafetin asla bir tehlikesi yoktur.”[203]

“Gelecek nesillerinize merhamet ediniz. Gereksiz tartışmalara gireceğinize yahut böyle anlamsız tartışmalara girenlerin meclislerine katılacağınıza Yüce Allah'ın (c.c.) buyruğunu ve sözünü gözleriniz önünde bulundurunuz. Vâdedilen Mesih 'in (a.s.) cemaatini kuvvetli kılmaya çalışınız. Cemaatimiz artık Yüce Allah'ın (c.c.) lütfuyla çok yayılmıştır. O bakımdan hiç kimse, yalnızca bizim ailemiz, bizim ülkemiz yahut bizim kavmimiz Ahmediyet'in bayrağını taşıyandır diye düşünmemelidir. Şimdi Ahmediyet'in bayrağını taşıyan ancak hayırlı ameller yapan ve hilafete sımsıkı bağlı kalandır.”[204]

---

[201] A.G.G, 10 Haziran 2005
[202] A.G.G, 10 Haziran 2005
[203] A.G.G; 10 Haziran 2005
[204] A.G.G; 10 Haziran 2005

“Geçenlerde Doğu Afrika'nın üç ülkesini gezdim. Bazı kimseler yolculuk imkânları bulunmamalarına ve yollarında asfalt olmamasına rağmen iki bin yahut iki bin beş yüz kilometre mesafe kat ederek geldiler ve fakir olmalarına rağmen, yol masraflarını da kendileri üslendiler. Hiç kimse kendilerine yardım etmedi. Ne onların kavmi ile ilgili olan ne de dillerini bilen birisi değildi. Aralarında hiç bir ortaklık bulunmayan insanlar için eğer ortak bir beraberlik varsa o da onların Ahmedi Müslüman olmaları ve hilafet ile bağlarının bulunmalarıdır. Zaten onu için bunlar bu kadar zorluklara katlanarak gelmişlerdi. Kesinlikle onların kalbinde hilafet, Hz. Mesih-i Mev’ud (a.s.) ve Hz. Resulüllah’ın (s.a.v.) sevgisi mevcuttur. Hepsinden daha ziyade Yüce Allah'ın (c.c.) buyruklarına göre davranmaya çalıştıkları için onlar o kadar büyük eziyetlere katlandılar. Bu gibi insanlar var oldukça, nitekim Allah'ın (c.c.) izniyle onlar daima var olacaklardır. Yüce Allah'ın (c.c.) lütfuyla Müslüman Ahmediye Cemaati Yüce Allah'ın (c.c.) verdiği sözlere göre O'nun sözünü ettiği bütün nimetlerden pay almaya devam edecektir. Keza Allah'ın (c.c.) Yüce Resulü’nün (s.a.v.) ve Vâdedilen Mesih'in (a.s.) bahsettiği nimetlerden de istifade etmeye devam edeceklerdir. Yüce Rabbimiz (c.c.) her Ahmedi Müslümanı daima ihlâs, vefa ve salih ameller konusunda çoğaltmaya devam etsin ve bütün Ahmedi Müslümanlar daima hilafete sımsıkı bağlı kalsınlar. Âmin![205]

“Hilafet ile ibadetin büyük bir alakası olduğunu daima hatırınızda tutunuz. İbadet nedir? İbadet ancak namazdır. Müminlere kalplerin tesellisi ve hilafet vadedilmiştir. Hemen akabinde ikinci ayette,

[205] A.G.G., 10 Haziran 2005

اَقِيمُوا الصَّلٰوةَ [206]

emri verilmiştir. Onun için şan ve yücelik elde etmek, (keza) hilafet nizamından feyiz almak için birinci şart namazdır. Namazı doğru dürüst eda ediniz ki Allah'ın (c.c.) lütuflarını çekiniz. Bu ancak ibadet ve namaz ile mümkündür. Yoksa Yüce Allah (c.c.), 'benim bu nimetimden sonra bana şükrederek benim ibadetime aldırış etmezseniz, inkâr edenlerden sayılırsınız' demiştir. Böyle bir durum şükranımızı beyan etmek yerine, nankörlük olacaktır. Nankörlere hilafet vadedilmemiştir. Aksine bu ancak müminlere verilmiş olan bir vaaddir. Kısacası bu, namazlarına dikkat etmeyen herkes için bir uyarıdır. Yani hilafet nizamının feyizleri size ulaşmayacaktır. Eğer hilafet nizamından feyiz almak isterseniz Yüce Allah'ın (c.c.):

" يَعْبُدُونَنِى "

yani '*benim ibadetimi yerine getirsin*' buyruğuna bağlı olunuz. Buna mutlaka boyun eğmeliyiz. O bakımdan her Ahmedi Müslüman bunu iyice zihnine yerleştirmelidir. Yüce Allah'ın (c.c.) hilafet şeklinde bize verdiği nimetinden ancak namazlarımızı korumak ve kollamak vasıtasıyla istifade edebiliriz."

"Daima hatırınızda olsun! Cemaat fertleri ile günün halifesi arasındaki ikili ilişkiler ibadetlere dikkat ettikleri müddetçe daha da kuvvetlenecektir. Yüce Rabbimiz bu konuda en güzel örnekleri ortaya koymamızı nasip etsin. Âmin!"

"Yüce Allah (c.c.) hilafet vasıtasıyla dinimize şan ve yücelik vereceğine dair söz vermiştir. Ancak onu Kendi ibadetiyle şartlandırmıştır. Hemen bunlardan sonraki ayette bunu izah etmiştir ve namazları eda edenlerin var olacağını beyan etmiştir. Burada namazları eda edenlerin var olacağını beyan etmekle

---

[206] Nûr (24) sûresi; 57

kalmayıp, yalnız namazdan bahsetmemiştir. Aksine hemen sonra:

وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ [207]

buyurmuştur. Yani "*zekât verin*" demiştir. Zekât ve mal fedakârlığı da hilafetin kuvvetlenmesinin ve bu nimeti elde etmenin bir vasıtasıdır. Daha sonra O,

وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ [208]

buyurmuştur. Yani "*Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) itaat ediniz ki merhamet edilesiniz.*" Biz Ahmedi Müslümanlar çok şanslıyız. Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) itaat ederek onun Mesih'ini ve Mehdi'sini (a.s.) kabul ettik. Hz. Resulüllah (s.a.v.) kendisiyle birlikte devamlı ve kalıcı hilafetin müjdesini de vermiştir. O bakımdan hilafet nizamı da Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) itaat etmenin bir halkasıdır."

"Hilafet aslında nübüvvet zincirinin bir halkasıdır ve zamanımızda nübüvvet yolunda hilafet olacaktır diye önceden haber verilmiştir. O bakımdan halifelerin tayin ettiği "Çandalar" (aidat-teberru) ve malını harcamak üzere ileri sürdükleri "tehrikat" (istekler) Yüce Allah (c.c.) ile O'nun Resulü'nün (s.a.v.) emrine göredir. O bakımdan onları eda etmeye dikkat etmeliyiz. Bazı kimseler (o mali isteklerin) oranına itiraz ederler ve Hz. Mesih'i Mev'ud (a.s.) zamanında hiç böyle bir oran yoktu derler. İşte böyle bir oran daha sonra da tayin edilmişse, (zamanın) ihtiyacına göre tayin edilmiştir.

Kısacası hilafet ile bağlı kalarak bir yandan namaz doğru dürüst kılınacak, zekât eda edilecek, (güzel ahlakın) en iyi örnekleri ileri sürülecek ve böylece dinimiz şan ve yücelik elde ede-

---

[207] Nûr (24) sûresi; 57
[208] Nûr (24) sûresi; 57

cektir. Diğer yandan bir mümin Yüce Allah'ın (c.c.) merhametini de elde edecektir."[209]

"Kudret-i Saniye" Yüce Allah (c.c.) tarafından bize bağışlanan çok büyük bir nimettir. Bunun amacı kavimi birleştirmek ve tefrikaya düşmekten korumaktır... Eğer "Kudret-i Saniye" olmazsa, İslam asla ilerleyemez. Onun için bu hilafet ile kâmil ihlâs, sevgi, vefa ve tam bir inanç aracılığıyla alakanız olmalıdır. Hilafete ebediyen tâbi olunuz ve öyle seviniz ki ona mukabil diğer bütün sevgiler ve akrabalıklar bir hiç seviyesinde olsun. Bütün bereket İmam'a (halifeye) sımsıkı bağlanmaktadır. Ancak o, sizi her çeşit fitne ve belalardan korumak için bir siper mahiyetindedir."

"Eğer ilerlemek ve dünyaya üstünlük sağlamak istiyorsanız hilafete bağlanınız ve "Hablüllah"ı (Allah'ın ipini) kuvvetli bir şekilde yakalayınız. İşte benim sizlere nasihatim ve mesajım budur. Bizim bütün ilerleyişimiz hilafete sımsıkı sarılmamıza bağlıdır.[210]

"Cemaatimizin canı hilafet nimetidir. Onun için eğer (manevi) hayat istiyorsanız, ihlâs ve vefa ile 'Hilafet-i Ahmediye'ye sımsıkı sarılınız. Tam olarak ona bağlanınız. İlerleyişinizin sırrı ancak hilafete bağlanmakta saklıdır. Öyle olunuz ki zamanın halifesinin rızası, sizin rızanız olsun. Attığınız her adım Halifenin attığı adım üzerinde olsun. Halifenin hoşnutluğunu elde etmek hedefiniz olsun."[211]

"Her Ahmedi, hilafeti kuvvetlendirmek üzere dua etmeye çalışmalıdır ki hilafetin bereketleri ebediyen sizinle birlikte olsun... Eskisinden daha fazla iman ihlâs konusunda ilerleyiniz... Şimdi her kim hayırlı ameller yapar ve hilafete sımsıkı sarılırsa

---

[209] Nazarat İslah ve İrşad Merkeziye Yayınları, Cuma Hutbesi, 13 Nisan 2007
[210] El- Fazl Gaz., Rabwah 30 Mayıs 2003
[211] Khalid Der., Rabwah Mart-Nisan 2004

işte Müslüman Ahmediye Cemaati'nin bayrağını taşıyan da ancak o, olacaktır." [212]

"*Nizam-i Cemaat*" bakımından Cemaatimiz görevlileri yalnız yer işgal etmek için değil, aksine hizmet için görevlendirilirler. "*Nizam-ı Cemaat*" aslında "*Nizam-ı Hilafet*"in bir halkasıdır... O bakımdan her görevli çok çalışarak, iman ve adaletin şartlarını tamamlayarak görevlerini yerine getirmelidirler. Bu hizmet fırsatı yalnız hükümet ve emir taslamak için verilmemiştir. Aksine günün halifesini temsilen, insaf ve adalet şartlarını tamamlayarak insanlara hizmet etmek üzere verilmiştir."[213]

Vâdedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam Ahmed (a.s.) 26 Mayıs 1908'de vefat etmiştir. Önceden bildirdiğine göre vefatından sonra "Hilafet-i Ahmediye" kuruldu ve Mevlana Nuruddin (a.r.) birinci halifesi seçildi. Şimdi 2008 senesinde "Ahmediye Hilafeti"nin kuruluşundan bu yana yüz yıl geçmiştir. Bu sebepten dolayı Yüce Rabbimize şükretmek gayesiyle Halifetül Mesih V Hz. Mirza Masroor Ahmed, 27 Mayıs 2005 Cuma günü verdiği Cuma hutbesinde Müslüman Ahmediye Cemaati üyelerine aşağıdaki duaları okumalarını tavsiye etmiştir:

[212] Cuma Hutbesi, 27 Mayıs 2005
[213] El- Fazl İnternational Gaz,15 Temmuz 2005

Fatiha Sûresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ ۞ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَم۪ينَ ۞ اَلرَّحْمٰنِ
الرَّح۪يمِ ۞ مَالِكِ يَوْمِ الدّ۪ينِ ۞ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَع۪ينُ ۞ اِهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَق۪يمَ ۞ صِرَاطَ الَّذ۪ينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
وَلَا الضَّٓالّ۪ينَ ۞

Meali:

Rahman ve Rahim olan Allah'ın (c.c.) adıyla (okumaya başlıyorum).

Her çeşit hamd bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'a (c.c.) mahsustur.

O, (hem) Rahman (hem de) Rahim'dir.

(Ayrıca), insanlara mükâfatın (yahut da) cezanın verileceği günün sahibidir.

Ancak Sana ibadet eder ve ancak Senden yardım dileriz.

Bize doğru yolda yürümemizi nasip et.

(Yani sonraları) Senin gazabına uğramış yahut da doğru yoldan sapmış olanların yoluna değil; üzerine nimetlerini verdiğin kimselerin yolunda yürümemizi nasip eyle. (Âmin)

Günde en az yedi kere okunacaktır.

Salât-ü Selam

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ عَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَ عَلٰى آلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ عَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَ عَلٰى آلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Meali:

Ey Allah'ım! Hz. İbrahim'in (a.s.) üzerine ve Hz. İbrahim'in (a.s.) maddi ve manevi evlatları üzerine rahmetini indirdiğin gibi Hz. Muhammed'in (s.a.v.) üzerine ve Hz. Muhammed'in (s.a.v.) maddi ve manevi evlatları üzerine de rahmetini indir. Şüphesiz gerçek hamd ve yücelik sahibi Sen'sin.

Ey Allah'ım! Hz. İbrahim (a.s.) ve Hz. İbrahim 'in (a.s.) maddi ve manevi evlatları üzerine bereketini indirdiğin gibi, Hz. Muhammed'in (s.a.v.) üzerine ve Hz. Muhammed'in (s.a.v.) maddi ve manevi evlatları üzerine de bereketini indir. Şüphesiz gerçek hamd ve yücelik sahibi Sen'sin.

Günde en az otuz üç kere okunacaktır.

Diğer Dualar

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ بِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمْ أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

Meali:

Allah'ım pek yüce Şanlıdır ve her çeşit eksiklikten uzaktır. O'nun hamdı pek yücedir ve her çeşit eksiklikten uzaktır. Pek yüce şanlı olan Yüceler Yücesi Allah'ım çok büyüktür. Ey Allah'ım! Hz. Muhammed'in (s.a.v.) üzerine ve Hz. Muhammed'in (s.a.v.) maddi ve manevi evlatları üzerine rahmetlerini indir.

Günde otuz üç kere okunacaktır

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ

Yani: Ey Rabbimiz! Bize hidayet bahşettikten sonra kalplerimizi hidayetten saptırma ve kendi katından bize rahmet eyle. Şüphesiz Sen çok bağışlayansın!

Günde otuz üç kere okunacaktır.

رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

Meali:

Ey Rabbimiz! Bizlere çok sabır ver ve adımlarımızı sağlamlaştır. Kâfirlerin kavmine karşı bizlere yardım eyle.

Günde en az on bir kere okunacaktır.

أَللّٰهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِى نُحُورِهِمْ وَ نَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ

Meali:

Ey Allah'ım! Düşmanlarımıza karşı Seni kalkan ediniriz ve onların şerrinden Sana sığınırız.

Günde en az on bir defa okunacaktır.

أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّى مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ

Meali:

Rabbim olan Allah'tan bütün günahlarımın bağışlamasını diler ve yalnız O'na yönelirim.

Günde en az otuz üç kere okunacaktır.

İnşallah, 2008 yılına biz “Hilafet-i Ahmediye”nin yeni yüz yılına hoş geldin diyerek girmeliyiz. Daha önce de söylediğim gibi, ancak içtenlikle Yüce Allah'ın (c.c.) kulları olarak O'na edilen dualar neticesinde Allah'ın (c.c.) lütuflarına nail olunabilir. O bakımdan ‘Hilafet-i Ahmediye’nin yeni yüz yılına girerken de içtenlikle O'nun (kulları) olarak zamanımızı dua ederek geçirmeliyiz ki daima O'nun mükâfatlarına nail olmaya devam edelim. Zaten onun için ben hemen hemen iki sene önce Cuma hutbesinde hilafetin yeni yüz yılını karşılamak için bazı dualar ve nafile ibadetler ile gelecek yüzyıla girmemiz gerektiğini beyan etmiştim... Okunması tavsiye edilen her dua (birçok) bereketi kapsamaktadır. Hilafet ile ilgili olarak da büyük bir önemi vardır. Ben onları özet olarak(tekrar) ediyorum:

Bu dualar arasında “Fatiha Sûresi” vardır. Biraz detaylı olarak ona dikkat ettiğimiz zaman onun her kelimesinin (İslam) dininin yerleştirilmesi ve kuvvetlenmesi; keza Hilafetin kuvvetlenmesi ve her Ahmedi Müslümanın imanda ilerlemesi konusunda çok yüce bir dua olduğunu görürüz. Bu Yüce Allah (c.c.) ile alaka kurmamızın yolunu gösteren bir nur kulesidir. Bu sure Kur’ân-ı Kerîm 'in talimatının bir özetidir.

Sonra dualar arasında Hz. Resulüllah’a (s.a.v.) salât-ü selam okumak tavsiye edilmişti... Hz. Mesih-i Mev’ud'un (a.s.) cemaatine girmekteki asıl gayemiz kalplerimizi temiz edip pak eylemektir. Bu yolu bize Hz. Resulüllah (s.a.v.) göstermiştir. Yani “bana salât-ü selam getiriniz” demiştir. O da sizin pak olmanıza vesile olacaktır ve Yüce Allah (c.c.) sizi cennete götürecek olan yollara dikkatinizi çevirecektir.[214]

Yüce Allah'ın (c.c.) ilham yoluyla Mesih-i Mev’ud’a (a.s.) öğrettiği duayı da okumayı tavsiye etmiştim. O dua şöyledir:

---

[214] El-Fazl Gaz, 29 Aralık 2007

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ بِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيْمْ أَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

Yüce Allah (c.c.) bu ilhamî duada kendi hamdını ve yüceliğini Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) salâvat ile birleştirmiş ve onu şifayı (elde etmenin) vesilesi yapmıştır. Bu dua hem bedensel hem de manevi şifayı elde etmenin bir yoludur. Onu çok okumalıyız... Sonra bu dua vardır:

Ya Rabbi! Bize Hidayet verdikten sonra kalplerimizin eğrilmesine izin verme ve kendi katından bize rahmet ihsan et. Şüphesiz Sen çok bağışlayıcısın.

Daha öncede belirttiğim gibi Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) büyük kızı *Hz. Mübareke Begüm* (a.r.) Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) vefatından sonra bir rüya gördü. Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) rüyada kendisine göründü ve bu duayı çok okumasını tavsiye etti. Kendisi Halifetül Mesih I'e bu rüyayı anlattı. Bunun üzerine o 'Bugünden sonra ben bunu asla bırakmayacağım. Bilakis çok okuyacağım' buyurdu. Bu duada Yüce Allah'a (c.c.) imanın kuvveti niyaz edilmiştir. Keza hilafet nizamına bağlılık için de dua edilmiştir.

Hz. Nüvvab Mübareke Begum, kendi hizmetçisi olan bir kadına da bu duayı öğretti. O, kendisine mutlaka bu kelimeler ile dua edeceğine dair söz verdi. Bunun neticesinde öyle bir zaman geldi ki kocası Cemaat-ı Ahmediye'den uzaklaşıp cemaati terk ettiği halde bu duanın bereketiyle o hizmetçi kadın hilafete bağlı kalarak imanını korudu. Daha sonra çocuklarını yanına alarak kocasından ayrıldı ve Kadiyan'a yerleşti. Böylece çocukları da kocasının şerrinden korunmuş oldular.

Kısacası bu dua hilafet ile bağlı kalmak konusunda çok önemlidir. Keza doğru yoldan sapmaktan korunmak için de çok önemli bir duadır.[215]

Sonra başka bir dua şöyleydi:

رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

Sabrı elde etmek ve (imanda) sebat göstermek için bu son derece önemli bir duadır.[216]

Sonra ben istiğfara dikkatinizi çevirmiştim ve "*Estağfirullâhe rabbî min külli zenbin ve etûbü iley*" okumanızı tavsiye etmiştim. Şeytan attığımız her adımda bize saldırmaktadır. Onlardan korunmak için istiğfar çok önemli bir duadır. İstiğfar gelecekte şeytanın saldırılarından koruyacak; geçmiş günahlardan da bizleri arındıracak beşeri zaaflardan kurtaracaktır. Keza şeytana karşı durmak için de kuvvet verecektir.[217]

Büyüklerimizin attığı tohumun meyvelerini siz yediniz. Şimdi artık siz öyle tarlalar hazırlayınız ve dualar vasıtasıyla onları sulayınız ki onların tatlı meyvelerini hilafetin gelecek yüzyılında sizin nesilleriniz yesinler. Hilafetin bir yüzyılını uğurlamanın ve yeni yüzyıla hoş geldiniz demenin doğru yolu işte budur. Aksi takdirde emanetlerine ve verdikleri sözlere riayet eden müminlerden sayılmazsınız. Yüce Allah (c.c.) hepimize verdiğimiz sözleri tamamlamamızı nasip etsin. Âmin![218]

İmamüzzaman olarak Mesih-i Mev'ud (a.s.) "benim sevgim kalplerinizde devam etmelidir; ancak benim adıma, beni temsilen Yüce Allah'ın (c.c.) size göstereceği "İkinci kudret"ine de

---

[215] El- Fazl Gaz, 31 Aralık 2007
[216] A.G.G, 31 Aralık 2007
[217] A.G.G, 31 Aralık 2007
[218] A.G.G, 31 Aralık 2007

sevgi göstererek daima ona bağlı kalınız, çünkü “İkinci kudret” daimi ve kalıcıdır” buyurmuştur.

Hilafet müessesesi şimdi artık Yüce Allah'ın (c.c.) verdiği söze göre daimi olarak kalıcıdır. Hilafet artık ebediyyen sizinle beraber kalacaktır diyerek, hilafetin önemini onunla sevgi dolu bir bağ kurmayı ve onu içtenlikle sevmeyi ve bütün bu konuları aydınlatmış oldu. Ben bu çağda Yüce Allah’ın (c.c.) “Birinci kudret”iyim. Siz bana sevgi, içtenlikle bağlılık ve itaat sözü verdiğiniz gibi, benim adıma biat alanlar ile de verdiğiniz bu sözü yerine getiriniz diyerek Mesih-i Mev'ud (a.s.) kalplerimizde hilafet sevgisinin meşalesini yakmıştır. Bu söz sizin içindir ve kalıcıdır diyerek kendisine inananların kalbini önceden hazırlamış oldu. Yüce Allah’ın (c.c.) “İkinci Kudret”i göstereceğine dair verdiği söz, ancak o kudret uğruna kalplerinizde bir sevgi yarattığınız zaman tamamlanacaktır.[219]

Kalpleri said olanlar Hz. Mesih-i Mev'ud 'un (a.s.) bu mesajını anladılar ve hilafetin eli üzerinde toplanarak, günün halifesine bir karşılık beklemeden, başka bir yerde bulunmayan sevgi ve kardeşlik örneği gösterdiler ve bugüne dek de göstermektedirler. Cemaatimizin kuvvetlenmesine ve yüce şana kavuşmasına sebep olan da işte budur... Kısacası Hz. Mesih-i Mev’ud'un (a.s.) oluşturduğu cemaat işte budur. Bu cemaat, çocuk olsun, genç olsun, erkek yahut kadın olsun, cemaatimizin her ferdinin kalbi Yüce Allah'ın (c.c.) verdiği söze göre Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) ve hilafetinin sevgisi ile tastamam doldurulmuştur. Bu da Müslüman Ahmediye Cemaatinin doğruluğunun ve bütün kudretlere sahip olan tek ve benzersiz Allah (c.c.) tarafından oluşunun bir delilidir... Bugün dünyanın yüz doksan ülkesinde değişik nesillere ve renklere mensup olan değişik dilleri konuşanların kalplerinde bulunan Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) ve kendi hilafetinin sevgisi, Yüce Allah'ın (c.c.) Hz. Me-

[219] A.G.G, 1Ocak 2008

sih-i Mev'ud (a.s.) lehinde gösterdiği çok kuvvetli ve kendisini destekleyen bir alamet ve mucizedir.[220]

Cemaat (üyeleri) ile hilafet arasında bu iki yönlü sevgi var olduğu müddetçe Yüce Allah'ın (c.c.) izniyle "Hilafet-i Ahmediye" var olacak ve kuvvetlenecektir. Yüce Allah'ın (c.c.) verdiği söze göre hilafet nasıl ebedi ise, bu sevgi de inşallah ebedi olarak kalacaktır. Bunda asla bir şüphe yoktur. Yüce Allah'ın (c.c.) lütfuyla gördüğüm ve hislerin anlattığına tanıklık ettiğim de Yüce Allah'ın (c.c.) Hz. Mesih-i Mev'ud'a (a.s.) verdiği sözün şüphesiz doğruluğudur. Bu nimet ebediyen kalıcıdır. Söylediğim gibi Yüce Allah'ın (c.c.) lütfuyla hilafetin fedaileri ve âşıkları şimdi dünyanın her kavminde ve her ülkesinde bulunmaktadır. Yüce Allah'ın (c.c.) Hz. Mesih-i Mev'ud'a (a.s.) bahşettiği gerçek âşıklar topluluğu, kendi çocuklarına ve nesillerine de bu sevgiyi tam olarak öğretmiştir. Bu yeni kavimlerden cemaatimize katılanlar da aynı aşk ile mest olmuşlardır."[221]

---

[220] A.G.G, 1 Ocak 2008
[221] A.G.G, 1 Ocak 2008

İman Arttırıcı Yazılar Ve Olaylar

Hulefa-i Raşidin (r.a.)

Ebu Davud ve Tirmizi'de Hz. Ömer'in şöyle dediği rivayet edilmiştir:

"Hz. Resulüllah (s.a.v.) bir defa bizim mal fedakârlığında bulunmamızı istedi. Ben Ebu Bekir'den (r.a.) daha fazla Allah (c.c.) yolunda mal harcayacağıma kesin niyet ettim. Malımın yarısını Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) götürdüm. Hz. Resulüllah (s.a.v.) bana, ailem için ne kadar mal geride bıraktığımı sorunca, 'yarısını bıraktım' diye cevap verdim. Derken Hz. Ebu Bekir Sıddık (r.a.) malıyla birlikte geldi. Hz. Resulüllah (s.a.v.) ona, 'ailen için evde bir şeyler bıraktın mı' diye sordu. Hz. Ebu Bekir (r.a.): 'Onlar için Yüce Allah (c.c.) ve O'nun Resulü (s.a.v.) yeterlidirler,' diye cevap verdi. Bunun üzerine hiçbir fedakârlık konusunda Ebu Bekir'i (r.a.) geride bırakamayacağımı anladım."[222]

Hz. İmam Ahmed B. Hanbel'in, Hz. Ebu Hureyre'den (r.a.) rivayet ettiğine göre Hz. Resulüllah (s.a.v.):

"Ebu Bekir'in malı bana ne kadar fayda sağladıysa, başka hiç kimsenin malı o derecede fayda sağlamamıştır, buyurdu. Hz. Ebu Bekir (r.a.) bunu duyunca ağlayarak Ya Resulüllah! Benim bütün malım sizindir" dedi.[223]

İbn-i Asakir'in, İbn-i Sirin'den rivayet ettiğine göre: "Hz. Ebu Bekir'in (r.a.) oğlu Abdürrahman, Bedir gazvesinde müşriklerle birlikte (Müslümanlara karşı) savaşmaktaydı. İslamiyet'i kabul ettikten sonra o, babası Ebu Bekir'e: 'Bedir savaşında sen birkaç defa önüme çıktın. Okumla seni öldürebilirdim; ama öldürmedim,' dedi. Hz. Ebu Bekir (r.a.) bunu duyunca: 'Eğer

---

[222] Tarih-ül Hülefa, Allame Celalüddin Seyyuti, Urdu Tercümesi, S:121,Lahore
[223] A.G.E, S.119

sen önüme çıksaydın, seni asla bırakmazdım,' diye cevap verdi".[224]

Hz. Amr B. El-As (r.a.) Mısır'ı fethedince bir gün halk kendisine şöyle bir ricada bulundular: "Tarlalarımız ve çiftliklerimiz Nil nehrine bağlıdır. Nil nehri kuruyunca eski bir geleneğimiz yerine getirilmeden tekrar akmaz… Ayın on birinci gecesinde, annesi ve babası razı edilen bakire bir kıza en güzel elbise giydirilip mücevher takılarak onu Nil nehrine atarız." Hz. Amr Bin El-As (r.a.) "İslam'da bu gibi anlamsız gelenekler yoktur" dedi. O, Amir-ül Müminin Hz. Ömer'e (r.a.) bir mektup yazarak durumu kendisine bildirdi. Hz. Ömer (r.a.) ona bir mektup yazdı ve Nil nehrine de ayrıca bir mektup yazdığını; onu da Nil nehrine atmasını kendisine söyledi. Mektup şöyleydi: "Allah'ın (c.c.) kulu Amir-ül Müminin Ömer tarafından Nil nehrine: Haberin olsun; eğer kendiliğinden akıyorsan hiç akma. Eğer Yüce Allah (c.c.) seni akıtıyorsa o Yüce Zat'a (c.c.) seni akıtsın diye dua ediyorum." Hz. Amr B. El-As o mektubu Nil nehrine attı. Ertesi sabah insanlar Nil nehrinin normalden çok daha fazla suyla aktığını gördüler. Ondan sonra Mısır'da eski cahilane gelenek sona ermiş oldu.[225]

Beyhaki, Ebu Naim, Darimi, İbn-i Arabî ve Hatib'in kendi eserlerinde bildirdiklerine göre;

"Hz. Ömer (r.a.) Sâriye adlı birisini bir ordunun kumandanı olarak savaşa gönderdi. Bir gün hutbe verirken Hz. Ömer (r.a.) yüksek sesle: 'Ya Sâriye tel cebele' diye bağırdı. Yani: 'Ey Sâriye! Dağın tarafına geç.' Bu kelimeleri üç defa tekrarladı. Birkaç gün sonra ordudan bir elçi geldi. Hz. Ömer (r.a.) ona savaş hakkında sorular sordu. Bunun üzerine o: 'Ya Amir-el Müminin! Yenilgiye uğramak üzereydik. Derken üç defa 'Ey Sâriye! Dağın tarafına geç' sesini duyduk. Dağın tarafına geçer

[224] A.G.E, S:115
[225] A.G.E, S.268-269

geçmez, Yüce Rabbimiz (c.c.) düşmanlarımızı yenilgiye uğrattı.'

Hz. Abdürrahman B. Avf (r.a.): 'Siz bugün Cuma hutbesinde öyle bir şey söylediniz ki insanlar aleyhinizde konuşuyorlar' dedi. Hz. Ömer (r.a.): 'Müslümanların dağın yanında savaştıklarını ve düşmanlarının kendilerini arkalarından sardığını görünce duramadım ve: 'Ey Sâriye! Dağın tarafına geç' kelimelerini söyleyiverdim. Daha sonra bir elçi Sariye'nin mektubunu getirdi. Mektupta: 'Cuma günü bir düşman ile çarpışmaktaydık ve yenilmek üzere idik. Tam Cuma saatlerinde 'Ey Sâriye! Dağın tarafına geç' sesini duyduk. Bunun üzerine dağ yönüne gittik ve düşmanlarımızın üzerinde zafer elde ettik, yazılıydı.[226]

Hz. Osman (r.a.) biri Habeşistan'a diğeri Medine'ye olmak üzere iki kez hicret etmiştir. Peygamber'in (s.a.v.) iki kızı sırayla kendi nikâhında bulunmuştur. Onun için de adı "Zünnûreyn"dir. Başka hiç kimse bu şerefe nail olamamıştır.[227]

İmam Buhari ve İmam Müslim'in (a.r.) Hz. Ayşe'den (r.a.) rivayet ettiklerine göre:

Hz. Osman (r.a.) eve girince Hz. Resulüllah (s.a.v.) hemen elbisesini topladı ve: "Melekler dahi ondan hayâ duyarlar; ben niçin hayâ etmeyeyim" buyurdu.[228]

Hz. Ali (r.a.) şöyle rivayet etmiştir:

Hz. Resulüllah (s.a.v) Hayber savaşından önce gözlerime tükürüğünü sürdü ve bana bir bayrak verdi. İşte o günden beri ne gözlerimde bir rahatsızlık ne de baş ağrısı duymadım.[229]

---

[226] A.G.E, S.266-267
[227] A.G.E, S.306-307
[228] A.G.E, S.311
[229] A.G.E, S.345

Hz. Ali (r.a.) bir alışkanlık olarak beyt-ül malı süpürür, ondan sonra orada namaz kılardı. Beyt-ül mal Müslümanlardan gizleyerek mal biriktirmediğime şahadet etsin, derdi.[230]

---

[230] A.G.E, S.359

Vâdedilen Mesih ve Mehdi'nin (a.s.) Halifeleri

Halifetül Mesih II Hz. Mirza Beşirüddin (a.r.) 8 Eylül 1950'de Karaçi'nin yeni yapılan camiinde verdiği Cuma hutbesinde şöyle buyurdu:

"Yüce Allah (c.c.) bu cemaati bütün dünyaya yaymadan "Kudret-i Saniye"den sonra "Kudret-i Salise" gelecek ve "Kudret-i Salise" den sonra "Kudret-i Rabia" gelecek ve "Kudret-i Rabia"dan sonra "Kudret-i Hamise"[231] gelecektir.[232]

"Hz. Resulüllah (s.a.v.) bir seferinde: Her ne zaman dinimiz bir tehlikeyle yüz yüze gelirse Yüce Allah (c.c.) onu korumak gayesiyle "Ehl-i Faris arasından bazı fertleri öne çıkaracaktır" buyurdu. Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) onlardan birisiydi. Bunlardan bir diğeri de benim. "Rical" kelimesine bağlı olarak dinin yüceliğini sağlamak ve onun temellerini kuvvetlendirmek için, "Ehl-i Faris" arasından bazı başka kimselerde ortaya çıkabilir."[233]

Abdullatif Mümin, Bhakar şehrinden bildirmiştir:

"Rüyamda Vâdedilen Mesih'i (a.s.) gördüm. Yüzünü doğuya çevirerek bir koltukta oturuyordu. O'nun sağında dört koltuk daha vardı. Koltuklarda sırayla Hz. Mevlana Nuruddin (a.r.), Hz. Beşirüddin Mahmud (a.r.), Hz. Hafiz Mirza Nasir Ahmed (a.r.) ve Hz. Mirza Tahir Ahmed (a.r.) oturuyorlardı."[234]

Vâdedilen Mesih'in a.s. kızı *Mübareke Begüm* (a.r.) rüyasında evinin üst katına çıkmış. Orada Hz. Mevlana Nuruddin (a.r.) oturuyormuş. Elinde bir kitap varmış. Mübareke Begüm'e hi-

---

[231] Saniye: İkinci. Salise: Üçüncü, Rabia: Dördüncü, Hamise: Beşinci demektir.
[232] Hilafet-i Hamise, Mübeşşer Ruya, Nazarat İslah-ü İrşad, S.21
[233] El-Fazl Gaz, 8 Eylül 1950 A.G.E, S.22
[234] El-Fazl Gaz., Rabwah 2 Ağustos 1982

taben: "Bak bu kitapta benimle ilgili Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) ilhamları var. Ben Ebu Bekir oldum" demiş.[235]

Hz. Sahipzade Abdüllatif Şehid (a.r.) Kadiyan'dan (Afganistan'a) dönmeden önce Hz. Mevlevi Nuruddin'den (a.r.) sanki öğrenciymiş gibi ders alarak Sahih-i Buhari'nin üç sayfasını okudu. Daha sonra arkadaşlarına: "Ben ondan birkaç sayfa okudum. Aslında onun öğrencisi olmak istedim çünkü o, Vâdedilen Mesih'ten (a.s.) sonra birinci halife olacak" dedi.[236]

Muhammed Aslam Khalid Bey, Hz. Halifetül Mesih V'e yazdığı bir mektubunda Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) ashaplarından olan *Fazal Muhammed*'in zevcesi, *Barkat Bibi'nin* annesi ve *Muhammed Aslam Khalid Bey*'in anneannesinin bir rüyasından bahsetmiştir. (Rüyayı gören bu bayan Vâdedilen Mesih'in a.s. sahabiyesidir) Gördüğü rüya şöyledir:

"Rüyamda Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) evinin içinde dolaştığını gördüm. Elinde bir kitap ve koltuğunun altında da yeşil renkli bir kumaş topu vardı. Derken Hz. Mevlana Nuruddin içeri girdi. Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) o kitabı ve yeşil renkli kumaş topunu Hz. Mevlana Nuruddin'e teslim etti ve oradan ayrıldı. Ondan sonra Mevlana Nuruddin (a.r.) orada yürümeye başladı. Bu arada Miyan Mahmud (Hz. Halifetül Mesih II Mirza Beşirüddin Mahmud) oraya geldi. Bunun üzerine Mevlana Nuruddin (a.r.) o kitabı ve yeşil renkli kumaş topunu Mirza Beşirüddin Mahmud Bey'e (a.r.) verdi ve oradan çekip gitti."

Muhammed Aslam Khalid Bey'in, mektubunda bildirdiğine göre anneannesi bu rüyayı Hz. Halifetül Mesih II Mirza Beşirüddin Mahmud'a (a.r.) ve Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) zevcesi *Hz. Amman Can Nusrat Cihan Begüm'e* de anlattı. Hz. Halifetül Mesih II (a.r.) bu rüyanın yayınlanmasının uygun olacağını söyledi.

---

[235] Siyret-ül Mehdi, C.3, S.37, Rivayet no:537
[236] Çeşm Did Vakiat, S.A Nur Ahmad Academy, S.9-10

Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) ashaplarından olan *Hz. Mevlevî Muhammed Hüseyin Bey* (a.r.) gördüğü bir rüyayı şöyle anlatmıştır:

Rüyamda Hz. Halifetül Mesih I'in Kur'ân-ı Kerîm'i izah ettiğini gördüm. Derken Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud (a.r.) oraya teşrif buyurdular. Hz. Halifetül Mesih I (a.r.) Kur'ân-ı Kerîm'i onun eline vererek, ben şuraya kadar izah ettim; bundan sonra artık sen izah edeceksin buyurdu. Hz. Mirza Beşirüddin (r.a.), Mevlana Nuruddin'in (a.r.) koltuğuna oturarak bıraktığı yerden Kur'ân-ı Kerîm'i açıklamaya başladı.[237]

Haydar Abad Dakkan, Yüksek Mahkemesi hâkimi *Nevab Ekber Yar Ceng* şöyle der:

"Birgün namazdan sonra Halifetül Mesih II Hz. Mirza Beşirüddin (a.r.) yüzünü cemaate çevirerek oturdu ve değişik konularda cemaat ile fikir teatisinde bulundu. Derken gözlerim alnı üzerinde durdu. Keşfî (ilham olarak) bir manzara gördüm. Arkada mihrapta Vâdedilen Mesih'i (a.s.) müşahede ettim. Yavaş yavaş kendi vücudu, Hz. Mirza Beşirüddin'in (a.r.) vücudunun içine girerek kayboldu."[238]

Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) çok eski ashaplarından olan *Hz. Mirza Resul Bey* (a.r.) gördüğü bir rüyayı şöyle anlatmıştır:

"Gökyüzünden bir ipin (aşağıya doğru) sarktığını gördüm. Onu her iki elimle yakaladım ve kuvvetli olup olmadığını denemek amacıyla çektim. Tam o sırada gaipten şu sesi duydum:

"Onu kuvvetli bir şekilde yakala. O Miyan Mahmud'un (Halifetül Mesih II r.a.) ipidir."[239]

Ali Muhammed Müslim Bey bildirmektedir:

---

[237] Meri Yaden, S.18-19, Dervişan-ı Ahmediyet, C.1, s.438-439
[238] El-Fazl International, 21 Mart 2003
[239] Eshab-ı Ahmed, C.1, Cüz 1, S.172

"Allah adına yemin ederek 1929 senesinde bir rüya gördüğümü beyan ediyorum. Rüyamda Cennetin bir köşesinde duruyordum. O köşenin doğusunda bir ağaç vardı. O ağacın altında dört koltuk bulunuyordu. Birinci koltukta Hz. Mehdi ve Vâdedilen Mesih (a.s.) oturuyordu. Onun solunda Hz. Mehdi ve Vâdedilen Mesih'in (a.s.) birinci halifesi Hz. Mevlevi Nuruddin (a.r.) oturuyordu. Onun solunda da Vâdedilen Mesih'in (a.s.) ikinci halifesi Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed oturuyordu. Onun solunda da Hz. Mirza Nasir Ahmed (a.r.) oturuyordu."[240]

Ağa Muhammed Abdullah Han "Kevkeb-i Dürri" adlı eserinde (1930 baskısı) şöyle yazmıştır:

"Güneşin bir kuşa dönüştüğünü gördüm. Kuşun dört kanadı vardı. Kanadın ön tarafında "nur" yazılıydı. İkinci kanadın üzerinde "Mahmud", üçüncü kanadın üzerinde de "Nuruddin" yazılıydı. Dördüncü kanadın üzerinde ise "Ehl-i Beyt" yazılıydı."[241]

Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) ashaplarından olan *Chodri Veli Dad Han* (a.r.) anlatmaktadır:

"Rüyada kendimi Kadiyan'da gördüm. Orada birçok insan vardı. Hz. Halifetül Mesih I (a.r.) ve Hz. Halifetül Mesih II (a.r.) da oradaydılar. Daha küçük bir çocuk olan Mirza Nasir Ahmed (a.r.) orada oturuyordu. Halifetül Mesih I Hz. Mevlana Nuruddin (a.r.), Mirza Nasir Ahmed'e (a.r.) işaret ederek yüksek sesle üç dört kere:

"Mahmud! Bu (çocuk) padişah olacak" buyurdu. Daha sonra uykudan uyandım.[242]

---

[240] Beşarat-i Rabbaniye, Nazarat İslah-ü İrşad, Rabwah, S.26
[241] Beşarat-i Rabbaniye, Nazarat İslah-ü İrşad, Rabwah, S.27
[242] Beşarat-i Rabbaniye, Nazarat İslah-ü İrşad, Rabwah, S.28

Abdul Bari Ahmed Bey, Kanada'dan bildirmektedir:

"Haziran 1982'de gördüğüm bir rüyada Hz. Halifetül Mesih III'ün ayakta durduğunu gördüm. Hz. Mirza Tahir Ahmed (a.r.) de onun yanında duruyordu. Hz. Halifetül Mesih III (a.r.) kendi sarığını çıkarıp Hz. Mirza Tahir Ahmed'in (a.r.) başına koyarak:

"Artık bunu sen al. Ben gidiyorum" diyordu. Ondan sonra Hz. Halifetül Mesih III (a.r.) oradan ayrılıyor ve ayrılırken:

"Artık bizim burada işimiz ne; biz artık oraya geçelim" cümlelerini söylüyordu. Daha sonra Hz. Halifetül Mesih IV Mirza Tahir Ahmed dua ederek bize imam oluyor."[243]

Muhammed Enver Bey'in bildirdiğine göre Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) ashaplarından *Hz. Mevlana Gulam Resul Raciki*, aşağıdaki hadiseyi anlatmıştır:

Bir defa Kadiyan'da Mübarek Camiinde Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) ile birlikte oturuyorduk. Derken karşıdan (Hz. Mesih-i Mev'ud'un a.s. en küçük oğlu) Hz. Mirza Şerif Ahmed'in (a.r.) geldiğini gördük. Bu zat o zaman daha küçük bir çocuktu. Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.): "Bakınız, o gelmekte olan bir padişahtır" buyurdu. Bunun üzerine biz, "Efendim o, Mirza Şerif Ahmed'dir" dedik. Bunun üzerine Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.): "O, padişah olacaktır. Eğer o olmazsa onun çocuğu padişah olacaktır. Eğer o da olmazsa onun torunu mutlaka padişah olacaktır" buyurdu."[244]

Not: Halifetül Mesih V Hz. Mirza Masroor Ahmed, Hz. Mirza Şerif Ahmed'in (a.r.) torunudur.

S.A. Tariq, Siri Lanka'dan birdirmektedir:

[243] El-Fazl Gaz, 8 Ağustos 1982
[244] A.G.E, S.57

"Hz. Halifetül Mesih IV çok hastaydı. O sene Ramazan ayında rüyada M.T.A. ekranında, adı "Masroor" olan yeni bir çehreyi gördüm. Daha sonra uyandım. Bir müddet sonra tekrar uykuya daldım. O sırada çok açık olarak "Masroor" sesini duydum."[245]

Vesime Hanım, Rabwah'tan bildirmektedir:

"(Rüyamda) Hz. Halifetül Mesih IV'ü bir koltukta otururken gördüm. Çok mutluydu ve gülümsüyordu. Hz. Sahibzade Mirza Masroor koltuğunun yanında duruyordu. Hz. Halifetül Mesih IV'ün sarığını çıkararak her iki eliyle Hz. Sahibzade Mirza Masroor Ahmed'in başına koyduğunu gördüm. Kalbim, gelecekte imamlık sorumluluğunu Hz. Mirza Masroor Ahmed'in taşıyacağına şehadet etti."[246]

Cemal Din Bey Karaçi'den bildirmektedir:

"Hz. Halifetül Mesih IV' ün (a.r.) vefatının ertesi günü teheccüd namazında ağlayarak dua ediyordum. Daha secdedeyken kulağıma şu ses geldi: "Masroor, Masroor, Masroor." Bunun üzerine ağzımdan 'Elhamdülillah' kelimesi çıktı."[247]

Şeyh Abdülkerim Bey, küçük oğlunun bir rüyada yeni halifeyi gördüğünü söyledi. Oğluna: "Sus, Hz. Halifetül Mesih IV daha hayattadır" dedim. Kendisi vefat edip Hz. Mirza Masroor Ahmed yeni halife seçilince oğlum: "Ben 2001 senesinde rüyamda bu kişinin yeni halife olduğunu görmüştüm" dedi.[248]

"Ahmadiyya Gazette" Yazı işleri müdürü Sn. *Hidayetullah Hadi Bey*, Kanada'dan bildirmektedir:

"Rüyamda Hz. Halifetül Mesih I'in geldiğini gördüm. Bana bir anahtar vererek: "Bu anahtarı al ve Masroor'a ver" buyurdu. Ben kendisine, "Efendim! Siz beni nasıl tanıdınız? Ben sizin

---

245 A.G.E, S.90
246 A.G.E, S.100
247 A.G.E, S.217
248 A.G.E, S.112

zamanınızdan değilim" dedim. Bunun üzerine o bana: "Hepimiz bir tek dönemin insanlarıyız" buyurdu. Ben yine: "Efendim! Ben hiçbir zaman Masroor Bey'le görüşmedim. Hatta onu hiçbir zaman görmedim. O da ne beni bilir ne de tanır" dedim. Bunun üzerine o, biraz yüksek sesle: "Hiç fark etmez. Sen git ve bu anahtarı Masroor'a ver buyurdu. Daha sonra uyandım.[249]

Almanya'da yaşamakta olan *Muhammed Abdullah Sapra Bey*, gördüğü bir rüyayı şöyle beyan eder:

"Büyük bir salonun duvarında Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) (çerçeveli) çok güzel bir resmi asılmaktaydı. Onun altında sırayla (dördüncü halifeye kadar) bütün halifelerin (çerçeveli) resimleri asılıydı. En altında da Hz. Mirza Masroor Ahmed'in çerçeveli resmi vardı. Onu görerek (rüyamda) Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) salâvat okumaya başladım. Derken resmin içinden çok büyük bir nur çıktığını gördüm. Çerçeve hareket etti ve Hz. Mirza Masroor Ahmed (çerçeveden çıkarak) benim önümde durdu. Ben kendisiyle konuşmaya başladım. Ondan sonra uyandım ve dilimde salâvat-ı şerif vardı."[250]

Not: *Abdullah Bey* bu rüyayı bana da anlattı ve halife seçilmeden, Hz. Halifetül Mesih IV daha yaşarken aynı rüyayı Hz. Mirza Masroor Ahmed'e anlattığını da bana bildirdi. Kendisine bu rüyayı anlattığımda gözlerinden yaşlar aktığını ve "belki de Yüce Rabbim (c.c.) benden daha büyük bir İslam hizmeti yapmamı istemektedir" dediğini de bana söyledi. Şüphesiz bu rüya Hz. Halifetül Mesih IV' ün vefatından sonra kendisinin halife olacağını açıklıyordu. (yazar)

Hz. Mesih-i Mev'ud'un (a.s.) ashaplarından *Hz. Hafız Ruşen Ali* (r.a.), Birinci halife Mevlana Nuruddin'in (a.r.) dersine katıldığı an, başından geçen bir hadiseyi şöyle anlatmaktadır:

---

[249] A.G.E, S.212
[250] Bedir Gaz., Kadiyan 20-27 Eylül 2005

“Bir kere daha henüz yemek yememiştim. Halifetül Mesih I’in dersini beklerken yemek zamanı geçmiş hadis dersimiz başlamıştı. Açlığıma aldırış etmeden derse katıldım. Kitap okuyan talebenin sesini duyuyor ve her şeyi apaçık görüyordum. Birden dersin sesi yavaşlamaya başladı ve uyanık olmama rağmen kulaklarım ve gözlerim dinlemek ve görmekten aciz kaldı. Derken birisi tereyağlı pide ve kızartılmış etten oluşan taptaze ve sıcak yemek getirerek önüme koydu. Büyük bir iştahla yemeye başladım. Tam doyduktan sonra bu durum değişiverdi ve dersin sesini tekrar duymaya başladım. Midem sanki gerçekten yemek yemiş gibi doluydu. Bir insan yemekten sonra nasıl gerçekten mutlu olup zindelik hissederse ben de aynı şekilde tekrar hoş ve zinde olduğumu hissettim. Oysa asla bir yere gitmemiştim ve hiç kimse benim yemek yediğimi görmemişti.”[251]

Hz. Halifetül Mesih I Mevlana Nuruddin’in (a.r.) halifeliği günlerinde Hz. Mesih-i Mev’ud’un (a.s.) ashaplarından *Ç. Hâkim Din Bey*’in (a.r.) karısı çocuk dünyaya getirirken tehlikeli bir duruma girdi. Çocuk bir türlü doğmuyordu. Kadıncağızın hayatı tehlikedeydi. Hiçbir ilaç fayda vermiyordu. Kocası saat on birde Halife’nin (a.r.) evine gitti ve durumu kendisine arz etmek istedi. Hizmetçisi saatin geç olduğunu ve Halife’nin (a.r.) rahatsız edilemeyeceğini söyledi. Ancak Hz. Mevlana Nuruddin Halifetül Mesih-il Evvel (a.r.) Hâkim Din Bey’in sesini duyunca bizzat dışarı çıktı. Durum kendisine arz edilince Hz. Halife (a.r.) dua ederek Hâkim Din Bey’e (a.r.) bir hurma verdi ve o hurmayı karısına yedirmesini söyledi. Ayrıca dua edeceğine de söz verdi. Daha sonra kendisine karısının durumu hakkında bilgi getirmesini de istedi.

Hâkim Din Bey (a.r.) karısına o hurmayı yedirdi ve çok geçmeden karısı doğum yaptı. Kız çocukları dünyaya gelmişti. Hâkim Din Bey (a.r.) artık çok geç olduğunu ve o geç saatte Halife’yi (a.r.) rahatsız etmenin uygun olmayacağını düşündü

---

[251] Bedir Gaz, 31 Ekim 1912

ve yatağa girip uykuya daldı. Ertesi gün sabah namazı için camiye gittiği zaman Hz. Halife (a.r.) kendisine karısının durumunu sordu. Hâkim Din Bey (a.r.) karısının, Halife'nin (a.r.) verdiği hurmayı yedikten sonra rahat bir doğum yaptığını söyleyince Halifetül Mesih I Hz. Mevlana Nuruddin (a.r.): "Keşke bana da haber verseydin de ben de uyuyabilseydim. Siz karı koca geceyi rahat bir şekilde uyuyarak geçirdiniz. Nuruddin ise bütün geceyi hiç uyumadan zevceniz için Yüce Rabbine (c.c.) dua ile geçirdi" buyurdu.[252]

"Kadiyan gibi bir yerde dahi, Müslüman Ahmediye Cemaati'nden olmayan bazı zenginler Mevlana Nuruddin'in (a.r.) huzuruna çıkıp hastalıklarının tedavisi konusunda kendisiyle istişare ederler ve kendisine bunun için büyük meblağda parayı hediye olarak verirlerdi. Kendisi zengin ile fakir arasında asla ayırım yapmazdı. Sabahleyin kendisi dispansere gelir gelmez ziyaretçiler ve ihtiyaç sahibi kimseler akın ederlerdi. Bir yandan hediyeler ve paralar kendisine sunulur, diğer yandan ihtiyaç sahibi kimselere yardım edilir ve onların ihtiyaçları giderilirdi. Sonunda dispanserden cebi boş olarak kalkıp evine dönerdi."[253]

Hz. Halifetül Mesih II

"Kalbinde sizin sevginizi taşıyan, sizin sıkıntınızı kendi sıkıntısı kabul eden, sizin acınızı kendi acısı gibi sayan, sizin için Yüce Allah'ın (c.c.) huzurunda dua eden bir kimse (İkinci Halife r.a.) bulunmaktadır. O, sizin için hüzünlenmekte ve acınızı hissetmektedir. O, sizin için kendi Rabbinin (c.c.) huzurunda çırpınmaktadır."[254]

"Benim sizleri ne kadar sevdiğimi tahmin bile edemezsiniz. Aramızdaki bu ayrılık ancak fizikî bir ayrılıktır. Benim ruhum

---

[252] Eshab-ı Ahmed, C.8, S.72
[253] Tahdis-i Nimet, M. Zaferullah Han, S.108
[254] Berekat-i Hilafet, Envar-ül Ulûm, C.2; S.158

daima sizinle beraber olmuştur; ileride de sizinle beraber olacak ve daima sizinle beraber kalacaktır. Ben yaşasam da ölsem de yine sizinim."[255]

"Bu yüce mertebede (hilafet) bulunduğumdan dolayı kalbimde insanlar için ne kadar samimiyet ve sevgi, onların dertlerine ortak olma hissi ve merhameti varsa, bunun bir örneği bir babanın evladı için yahut evladın babası için beslediği sevgi, samimiyet ve merhamette bulunamaz."[256]

"Ahmediye düşmanlığından dolayı Mirza Nasir Ahmed (Hz. Halifetül Mesih III) ve Hz. Mirza Şerif Ahmed (Hz. Mesih-i Mev'ud'un a.s. küçük oğlu) hapsedildiler. Yaz günleriydi. Hz. Muslih-i Mev'ud (Hz. Halifetül Mesih II r.a.) sıcaklığın şiddetinden rahatsız olduğunu söyledi. Benim ağzımdan hiç düşünmeden: 'Acaba Mian Nasir (üçüncü halife) ile Mian Sahib (Hz. Mesih-i Mev'ud'un oğlu Mirza Şerif Ahmed) bu sıcakta kim bilir ne durumdalar' kelimeleri çıkıverdi. Ondan sonra (ikinci halifenin r.a.) yüzünün renginin değiştiğini gördüm. Kendisi yatsı namazına kalktı. Onun nasıl ağlayıp yalvardığını hiç unutamam. Daha sonra teheccüd (gece namazı) anında aynı durumu gördüm. O an Hz. Muslih-i Mev'ud (a.r.) yüksek sesle fakat son derece âcizane bir şekilde ve ağlayarak içtenlikle dua ediyordu. Bu dua boşa gitmeyecek dedim. Ertesi gün posta zamanı gelince ilk aldığımız telgrafta onların serbest bırakıldıkları bildiriliyordu."[257]

"*H. Sabah-üd Din Bey* anlatmaktadır: Huzur (ikinci halife r.a.) benim doğumumdan önce bir erkek çocuğun doğacağını önceden bildirmişti. Ayrıca tam yedi erkek çocuk doğacağını önceden haber verdi. El-Münced (Arapça sözlük) den yedi ayrı isim önermişti. Yüce Allah'ın (c.c.) lütfuyla yedi erkek kardeşimiz olmuştu. Dört erkek kardeşten sonra Hz. Amman Can (Mesih-i

---

[255] El-Fazl Gaz, 18 Temmuz 1924
[256] El-Fazl Gaz, 4 Nisan 1929
[257] El-Fazl Gaz, 26 Mart 1966

Mev'ud'un eşi r.a.): "Evladım! Erkek kardeşlere kız kardeş yakışır. Dua et de şimdi bir kız doğsun" dedi. Ondan sonra kız kardeşim Amatüllatif doğdu."

"Cemaatimize koyu düşmanlık gösteren Ahrar liderlerinden *M. Zafer Ali Han Bey* ağır durumda hastalandı. Kendisi felç olmuştu. (İkinci halife) hemen *Dr. Mirza Münevver Ahmed* ve *Dr. Haşmetullah Bey'i* kendisine gönderdi. Ayrıca para ve ilaç yolladı. Her gün onun durumunu sordu ve tedavi konusunda M. Zafer Ali Bey'e para yardımında bulundu."[258]

"Kur'ân bilgisi konusunda sık sık Ehl-i Peygam lideri Mevlevi Muhammed Ali Bey'e meydan okudum. Şimdi yine söylüyorum; eğer Kur'ân ilmine sahip olduğunu iddia ediyorsa, gelsin önüme çıksın ve Kur'ân tefsiri konusunda benimle yarışsın. Ancak o, hiçbir zaman buna yanaşmamıştır. Şimdi de hiçbir zaman karşıma çıkmayacağından eminim."[259]

"Dünya elinden gelen çabayı sarf etsin; var olan bütün kuvvetlerini ve birliklerini toplasın. Hıristiyan dünyasının hükümranları ve onların hükümetleri de birleşsinler. Avrupa ile Amerika da işbirliği yapsın. Dünyanın bütün büyük, zengin ve güçlü ulusları bir araya toplanarak kendi aralarında işbirliği yapsınlar. Onlar beni tuttuğum hedefe ulaşmak konusunda başarısız kılmak gayesiyle birleşerek hareket etsinler. Yine de ben Allah (c.c.) adına yemin ederek söylüyorum ki, onlar benimle böyle bir yarışa girerlerse başarısız kalacaklardır. Yüce Allah (c.c.) benim dualarım ve tedbirlerim karşısında onların bütün planlarını, hilelerini ve aldatmacalarını yok edip darmadağın edecektir."[260]

"Birçok gecelerimi yatsı namazından sonra çalışmaya başlayarak yine sabah ezanına kadar çalışmakla geçirdim. Uyuyabildi-

---

[258] Millet Ka Fedai, S.30
[259] El-Fazl Gaz, 8 Aralık 1938
[260] El-Mev'ud, S.211-212

ğim gecelerin sayısı çok az ve nadirdir. Gecelerin çoğunu hiç uyumadan çalışarak geçirmişimdir."[261]

Hz. Halifetül Mesih IV (a.r.), Hz. Mirza Beşirüddin Halifetül Mesih II'nin çalışma zevkinden bahsederken:

"Tefsir-i Kebir'i yazdığı zaman, ne rahatına bakar, ne de uykusuna ve yemeğine aldırış ederdi. İşi çabuk bitsin diye gece gündüz çalışırdı. Geceleyin yatsıdan sonra (tefsir) yazmaya başlar ve birçok defalar sabah ezanına kadar yazmaya devam ederdi" diye yazmıştır.[262]

Vâdedilen Mesih'in II'nci Halifesi buyurur:

"Rüyamda Vâdedilen Mesih'in (a.s.) evinin *Beyt-üd Dua* adıyla bilinen odasında kendimi teşehhüd durumunda dua ederken gördüm. 'İlâhî! Benim sonum Hz. İbrahim'in (a.s.) sonu gibi olsun' (diye dua ediyorum). Daha sonra coşkuyla ayağa kalktım ve yine aynı duayı tekrarladım. Derken kapı açıldı ve Mir Muhammed İsmail Bey'in bana ışık saçtığını gördüm. "İsmail" kelimesinin anlamı Yüce Allah (c.c.) duayı kabul etmiştir demektir. İbrahim'in (a.s.) sonu şu demektir: 'Onun vefatından sonra Yüce Allah (c.c.) iki oğlunu, yani Hz. İshak'ı (a.s.) ve Hz. İsmail'i (a.s.) onun yerinde görevlendirmiş idi.' İşte bu bir çeşit müjdedir. Sizler bununla sevinmelisiniz."[263]

Not: Hz. Halifetül Mesih II'nin vefatından sonra iki oğlu (Hz. Mirza Nasir Ahmed ve Hz. Mirza Tahir Ahmed a.r.) sırasıyla halife seçildiler.

---

[261] El-Fazl Gaz., 9 Şubat 1955
[262] Sevanih-i Fazl-i Ömer, C.5, S.362-363
[263] Envar-ül Ulûm, C.4, S.288

Hz. Halifetül Mesih III

Almanya'nın Hamburg şehrinde yaşayan *M. Amin Khalid Bey* anlatmıştır:

"1965 senesinde, gençliğime girerken birden bire kaburga kemiğimde sancı başladı. Her çeşit ilaç aldım ve elimden gelen her çeşit tedaviyi yaptırdım. Doktorlar heyeti detaylı tahlil ve incelemelerden sonra ameliyat yapmaya karar verdiler. Bir doktor bir kaburga kemiğinin yaramaz olduğunu ve ameliyatla alınması gerektiğini söyledi. Kısa bir müddet sonra ağrı yine şiddetlendi. 1978 senesinde Almanya'ya gelerek Hamburg'a yerleştim. Alman doktorlar tedavi konusunda yapılacak her şeyi yaptılar. Ancak hiçbir tedavi fayda vermedi. Artık kime tedavi olursan ol, hastalığın geçmez ve hastalık çok hızlı bir şekilde kalbine doğru ilerlemektedir dediler.

1980 senesinde Hz. Halifetül Mesih III Almanya'ya gelince Hamburg'a da teşrif buyurdular. Kendi hastalığımı ve gördüğüm tedavileri kendisine arz ettim ve bir doktorun 'sen artık asla iyileşemezsin' dediğini de kendisine söyledim. Ağzımdan bu kelimeler çıkar çıkmaz o, yüksek sesle: "Kim diyor iyileşemezsin diye" dedi. Daha sonra gömleğimin bir düğmesini kendi mübarek eliyle açarak göğsümün üzerinde mübarek parmağıyla bir daire çizdi ve: "Ben dua edeceğim. İnşallah iyileşeceksin, üzülme" buyurdu.

Yüce Allah'ımı (c.c.) hazır ve nazır bilerek yemin ederim ki Amir-ül Mü'min'in mübarek elini göğsümün üzerine koyduktan bu yana sanki hiçbir ağrı çekmemiş gibi sapasağlam bir durumdayım. Elhamdülillah."

Hz. Halifetül Mesih III (a.r.) beyan eder:

"Öğle namazını kıldırdıktan sonra geri geldim ve büromun üstündeki odada sünnetleri kılmak üzere niyet ettiğim bir sırada Beytullah gözümün önüne geldi. Gözlerin kapalı olduğu keşif durumunda değil; aksine gözlerim açıkken bu manzarayı gördüm. Demek ki Yüce Allah (c.c.) 'Ben seni belli bir maksatla

halife yaptım ve o hedeften senin sağa sola gitmene mahal bırakmayacağım' demek istiyordu."[264]

"Ben her namazda hemen hemen hepinize dua ederim. Bu benim görevimdir. Bunu sizin başınıza kakmak istemem. Yüce Allah'ın (c.c.) lütfuyla benim kalbimde sizin sevginiz denizler gibi coşmaktadır. Yüce Allah (c.c.) insanoğlunun sevgisini benim kalbime indirmiştir."[265]

Pakistan'da 1974 senesinde Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde büyük bir hareket başlattılar. Birçok Ahmedi Müslüman şehit edildi. Ahmedi Müslümanların evleri ve işyerleri yağma edilip ateşe verildi. Halifetül Mesih III Hz. Mirza Nasir Ahmed (a.r.) bu konuda şöyle buyurdu:

"Dostlarımızın kişisel olarak hissettiği acıların hepsi benim kalbimde toplanmıştı. O dönemde Yüce Allah'ın (c.c.) lütfu ve merhametiyle bir dakika dahi uyumadan bütün gece dostlarım için dua etmeye devam ettiğim nice geceler gelip geçmiştir."[266]

"Batı Afrika'dan bir bayan bana, evliliği üzerinden otuz yedi sene geçmiş olmasına rağmen evlat nimetinden mahrum olduğunu yazarak dua etmemi istedi. Görünürde artık çocuk doğuramayacak bir yaşa girdiğini de belirtti. Ben onun için dua etmeye başladım. Yüce Rabbim (c.c.) benim dualarımı kabul buyurdu ve evliliğinden kırk sene sonra bir erkek çocuk nasip etti."[267]

"Birisi benden daha doğmamış olan çocuğuna bir isim vermemi istedi. Bir erkek çocuğun ismini yazıp bir zarfa koydum ve zarfı kapatarak kendisine verdim. 'Çocuk doğunca bu zarfı aç ve ismini koy' dedim. Çocuk erkek olarak doğduktan sonra o,

---

[264] El-Fazl Gaz, Halife-tül Mesih III Sayısı, S.9
[265] A.G.G., S.11
[266] El-Fazl Gaz., 17 Nisan 1976
[267] El-Fazl Gaz., 27 Temmuz 1971

zarfı açınca içinde bir tek erkek çocuğun isminin yazılı olduğunu gördü. Bu ancak Yüce Allah'ın (c.c.) lütfudur."[268]

Hz. Halifetül Mesih IV

Hz. Halifetül Mesih III (a.r.) bir iş dolayısıyla hemen Bangladeş'e gitmemi emretti. Uçakta yer olmadığını öğrendim. 'Başka birisi gitsin yahut gitmesin, ancak Allah'ın (c.c.) izniyle ben mutlaka gideceğim, çünkü bana Hz. Amir-ül Müminin emir vermiştir,' dedim. Havaalanında uzun bir kuyruk vardı. Bir müddet sonra bütün yerlerin dolduğunu ve uçağın kalkmak üzere olduğu duyuruldu. Ondan sonra bekleyenlerin hepsi çıkıp gittiler. Ancak ben yerimde kaldım, çünkü mutlaka gideceğime inanıyordum. Sonra ikinci duyuru yapıldı ve bir yolcu için uçakta yer bulunduğu duyuruldu. Biletimi gösterdim ve koşarak uçağa bindim."[269]

"Hz. Mirza Tahir Ahmed'in bir kızı Jalsa Salana'nın (yıllık toplantı) son günü öldü. Kendisi hastalara homeopathy ilacı vermekle meşguldü. Hz. Mirza Mansur Ahmed Bey gelerek, Hz. Halifetül Mesih III'ün cenaze namazı için kendisini beklediğini söyledi. Hastalar bunu duyunca utandılar. Ancak Hz. Mirza Tahir Ahmed, kızının artık vefat etmiş bulunduğunu, fakat uzak yerlerden gelmiş olan hastalara ilaç vermemenin uygun olmayacağını düşünüyordu."[270]

"Bir Ahmedi Müslüman kardeşimiz (Bangladeş'in başkenti) Dakka şehrinde arkadaşlarından birisine Müslüman Ahmediye Cemaati ile ilgili kitaplar ve kasetler vererek cemaat hakkında bilgi verirdi. Yavaş yavaş o, cemaatimize ilgi göstermeye başladı. Bu arada gözlerinde bir hastalık başladı. Doktorlar o hastalığın tedavisi olmadığını ve yakında kör olacağını söylediler. Bunun üzerine arkadaşları, o hastalığın sebebinin Ahmediye

---

[268] El-Fazl Gaz., Calsa Salana Sayısı 1980
[269] Tahir Souvenir, Ahmadiyya Muslim Assocation, S.58, U.K
[270] Tahir Souvenir, Ahmadiyya Muslim Assocation, S.60

Cemaatinin kitaplarını okuması olduğunu ileri sürerek kendisiyle alay etmeye başladılar. O, Ahmedi arkadaşına üzüntüsünü bildirdi. Ahmedi dostu da Hz. Halifetül Mesih IV'e bir mektup yazarak arkadaşı için dua etmesini rica etti. Halifenin duası neticesinde birkaç gün içinde gözleri iyileşti ve doktorlar hastalıktan eser kalmadığını söylediler."[271]

Zevcesinin bildirdiğine göre Hz. Mirza Tahir Ahmed (a.r.) geceleyin teheccüd namazında (gece namazı) öyle içtenlikle ağlayarak dua ederdi ki dayanamazdım. Sanki kendisine mani olmak ve "neden kendini helak ediyorsun? O kadar canını üzme" demek istiyordum.[272]

Hindistan Dış İşleri Bakanlığı'nda görevli *Dr. Seyyid Barakat Ahmed Bey* birçok kitap yazmış olan meşhur bir yazardı. (Türk Ahmedi Müslüman Şinasi Bey merhum, bu zata "mürşidim" ve "üstadım" derdi.) Bu bey mesane kanseri olmuştu. Amerika Birleşik Devletlerinde ameliyat oldu, ancak iyileşemedi. Doktorlar dört ila altı haftalık ömrü kaldığını söylediler. Kendisi Hz. Halifetül Mesih IV'e mektup yazarak kendisine dua etmesini rica etti. Hz. Halife'den gelen cevap şöyleydi:

"Çok âcizane ve fakirane dua etmem nasip oldu. Dua ederken bir ara bütün vücudum sarsıldı. Yüce Rabbimin (c.c.) rahmetini ümit ederek bunun duamın kabul edilişinin bir alameti olduğunu umuyorum."

Halifenin duası neticesinde kendisi iyileşti ve dört sene çok hareketli bir hayat geçirdi. Doktorlar da bunun ancak bir mucize olduğunu söylediler.[273]

Kureyşî Daud Ahmed Sacid'in evliliği üzerinden on altı yıl geçmiş fakat bir çocuğu olmamıştı. Karısı birçok doktora göründü ve çok tedavilerden geçti, ancak 1999 senesinde İngilte-

---

[271] Tahir Souvenir, Ahmadiyya Muslim Assocation, S.71
[272] Tahir Souvenir; Ahmadiyya Muslim Assocation; S.60
[273] Tahir Souvenir; Ahmadiyya Muslim Assocation; S.72

re'ye tayin edildi ve Hz. Halifetül Mesih IV ile görüşerek kendisine dua etmesini rica etti. Yüce Allah (c.c.) Hz. Halifenin duasının bereketiyle, on sekiz sene sonra, Sacid Bey'in evinde bir kız çocuk doğdu.[274]

Hz. Halifetül Mesih V

Hz. Halifetül Mesih V, İngiltere Müslüman Ahmediye Cemaati 2007 senesi Jalsa Salana (yıllık toplantı) hadiselerini anlatırken, yağmurlu havada nasıl dua ettiğini şöyle beyan etmiştir.

"Kadınlar ve çocuklar otobüsleri beklerken saatlerce yağmurun altında aldırış etmeden durdular. Bazıları dört beş saat otobüs beklediler. Onların çoğu daha akşam yemeği yememişlerdi. Onları bu durumda görünce bir müddet için onların yanına gittim. Hepsi gülüyorlardı ve sevinçli idiler. Oysa yağmur yağmaktaydı. Çocukların yaşlıların ve kadınların ıslandığını görünce rahatsızlık duymaya başladım. Bütün gece huzursuzluk içinde kaldım ve istiğfar ettim. Yüce Rabbime (c.c.) yalvararak kendilerinin sağlıklı kalmalarını ve selamet içerisinde bulunmalarını niyaz ettim. Kötü havadan etkilenmemeleri için dua ettim. İkinci gün toplantıda bulunanları görünce ve Yüce Allah'ın (c.c.) lütuf ettiğini müşahede edince teselli buldum. Bir gün önceki hava bozukluğunun zarar vermediğini görünce Yüce Allah'a (c.c.) şükrettim."[275]

Almanya'nın Eppelheim şehrinde yaşamakta olan *N.A. Najam Bey* anlatmaktadır:

"Hz. Halifetül Mesih IV'ün vefatının üzerinden fazla bir zaman geçmemişti. Hz. Mirza Masroor Ahmed daha yeni halife seçilmişti. Kendisiyle görüşmek gayesiyle Londra'ya gittim. Görüşme esnasında Hz. Halife'ye: "Ya Amir-ül Müminin! Şu anda devlet vergisini ödemek için yirmi bin Euro'ya ihtiyacım vardır. Bankaya müracaat ettim, arkadaşlarıma da rica da bu-

---

[274] Tahir Souvenir; Ahmadiyya Muslim Assocation; S.72
[275] Cuma Hutbesi; 3 Ağustos 2007; El-Fazl Int; 24-30 Ağustos 2007

lundum. Hiçbir yerden olumlu bir yanıt alamadım. Belli bir zaman içerisinde parayı devlete ödemezsem işim iflas eder. Lütfen bana dua edin" dedim. Hz. Halife kesin bir tavırla: "Hiç kaygılanma. Ben dua edeceğim. İnşallah para bulunur" buyurdu. Almanya'ya geri döndüm. Derken bir dostum çıkageldi ve hiç beklenmedik bir durumda bana tam yirmi bin Euro verdi. Tabii ki Hz. Halifetül Mesih V'in duası neticesinde ve önceden bana söylediğine göre gerekli olan parayı buldum. Yüce Rabbim (c.c.) sevgili Halifemize uzun ve sağlıklı ömür versin ve işlerinde daima kendisine yardım etsin. Âmin."

Yüce Rabbimize (c.c.) duacıyız. Hem bizim hem de gelecek nesillerimizin daima Ahmediye Hilafetine ve günün halifesine bağlı kalmamızı bize ve çocuklarımıza nasip eylesin. Âmin.